ဝိုဏ်ဆည်ယာစင်တာမှ

ကဒ်နှင့်ချက်များ

၃၁၁
၁၀

(၂၀၀၆)

ဝိဇ္ဇာသဝဏ္ဏနာ

ဝိနည်းသင်တန်း

ဒေါက်တာ ချက်မျာ

☆

သာသနာတော်သက္ကရာဇ် ၂၅၀၇၊ မြန်မာသက္ကရာဇ် ၁၃၂၅၊
ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံတော်
ကျောင်းထိုင်ဆရာတော်များအဖွဲ့ချုပ်ကြီးမှ
ကင်းလွတ်ခွင့် (၀၆၆) ဖြင့် ထုတ်ဝေဖြန့်ချိသည်။

နိဒါန်း

ဤလူသေလူဖြစ် သဒ္ဒါဒ၊ ကထာစာတမ်းနှစ်စောင်နှင့် လူသေလူဖြစ်စာအုပ်မှ ကောက်နှုတ်ချက်များ ဖြစ်ပေါ်လာရပုံမှာ၊ ၁၃၂၁-ခု နှစ် ဝါခေါင်လပြည့်ကျော် ၉ ရက်နေ့စွဲဖြင့် သာသနာ့ညွှန်ကြားရေးဝန်ဗဟုလဦးစီးနှိုက်က၊ လူသေလူဖြစ်စာအုပ်ကို ရေးသားသူ တောင်တွင်းကြီးဦးဥက္ကဋ္ဌ၊ ပြင်ဆင်သုတ်သင်ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေသူ၊ရန်ကုန်မြို့ ကျောက်မြောင်းဗုဒ္ဓဝါဒသပ္ပံကျောင်း ဦးဝါသဝတို့အား အစိုးရကဘာရားဥပဒေအရ ဖမ်းဆီးထားပါပြီ ဆရာတော်များဘက်ကလည်း၊

(၁) ပကာသနီယကံပြုထိုက် မပြုထိုက်၊

(၂) တိတ္ထိယပက္ကန္တကဖြစ်ထိုက် မဖြစ်ထိုက်၊

(၃) သင်္ကန်းဝတ်မှု ချွတ်ပစ်ထိုက်မပစ်ထိုက်၊

စသည်တို့ကို ဩဝါဒပေးတော်မူပါရန် နိုင်ငံခြားဝိနိစ္ဆယရုံ တော်တာဝန်ခံမှ တဆင့် နိုင်ငံတော် ဝိနည်းမိုရ်ဆရာတော် များအား လျှောက်ထားခဲ့လသည်။

အထက်ပါ ဗုဒ္ဓဘာသာကလျာဏယုဝ (ဝိုင်၊အမ်၊ဘီ၊အေ)အသင်းကလည်း ကျောင်းထိုင်ဆရာတော်များ အဖွဲ့ချုပ်ကြီး၏ အကျိုးတော်ဆောင်ချုပ်ဆရာတော်မှတဆင့် နိုင်ငံတော်ဩဝါဒါစရိယဆရာတော်များနှင့် ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံတော် ဂကျောင်းထိုင် ဆရာတော်များအား လျှောက်ထားပြန်သေးသည်၊

ဤလျှောက်လွှာ ၂ စောင်ကို မူကညီသို့ နိုင်ငံတော်ဝိနိစ္ဆယတရားဝန်ခံဆရာတော်က ၁၄-၂-၁၉ ရက်နေ့တွင် စည်းဝေးတိုင်ပင်တော်မူကြရန်၊

(၁) နိုင်ငံတော်ဩဝါဒစရိယ ဆရာတော်ကြီးများ၊
(၂) နိုင်ငံတော်ဝိနည်းဓိရဆရာတော်ကြီးများ၊
(၃) ကျောင်းထိုင် အဖွဲ့ချုပ်ကြီး၌ဝင် ဆရာတော်ကြီး

များအား နိုင်ငံတော် ပိဋကတ်ရုံး ကညီရာ သို့ ပင့်ဆိတ်၍ ကြွတော်မူလာသော ဆရာမတော်ဦးဘုရားများ ဖြစ်ကုန်သည်အတိုင်း နိုင်ငံတော်ဩဝါဒစရိယဖြစ်စေတော်မူသောအဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ ဒေဝသာဂရ သိမ်ကုန်းဆရာတော်ဘုရားက ဤကိစ္စ အတွက် ယခုအစည်းအဝေး၌ ယုတ်တရက်ဒုဆိုးအဖြတ်မပေးသေးဘဲ၊

(၁) နိုင်ငံတော်ဩဝါဒစရိယဆရာတော် ၉ ပါး၊
(၂) နိုင်ငံတော်ဝိနည်းဓိဂါဆရာတော် ၉ ပါး၊
(၃) ကျောင်းထိုင်ဒုတိယချုပ်ကြီး ဝင်ဆရာတော် ၉ ပါး

အားဖြင့်သံဃာ့ကိုယ်စားလှယ်ဆရာတော် ၂၇ ပါးဖွဲ့စည်းပြီးလျှင် နိုင်ငံတော် ဝန်ကြီးချုပ်၊ သာသနာရေးဝန်ကြီး၊ တရားရေးဦးစီးဝန်ကြီး၊ ပြည်သဲရေးဌာနဝန်ကြီး၊ သာသနာ့ညွှန်ကြားရေးဝန်၊ ဗုဒ္ဓဘာသာ တရုတ်ဘုဝ အသင်း အမှုဆောင်များနှင့် တွဲဆုံ တိုင်ပင်ဖိုးမ ဆုံးဖြတ်နိုင်ရန် ပေးသင့်ကြောင်း၊ ဩဝါဒပေးတော်မူသည်ကို အားလုံး နာယူပက်ခံတော်မူကြပေသည်။

ဂုဏ်းအစည်း အဝေးခွင်ပင် သံဃာ့ ကိုယ်စားလည် ဆရာတော်ကြီး ၂၇ ပါး ကြည့်ရှု ဝေဘန် နိုင်ရန် လူသေ လူဖြစ် စာအုပ် ၂၇ အုပ်ကို အစိုးရထံမှတောင်းယူ၍ ဂုဏ်းဆရာတော်ကြီး ၂၇ ပါးအား ဆက်ကပ်နိုင်ရန် နှစ်ဝင်တော် ဝိနိစ္ဆယဿာနှ တာဝန်ခံဆရာစောအပါအဝင် ဘက်ပေါင်းစုံ ဆရာတော်စက်ဘူဆရာတော် ၃ ပါးတို့အား တာဝန်လွှဲအပ်တော်မူကြသည်။

ဂုဏ်းဆရာတော် ၃ ပါးကလည်း သက်ဆိုင်ရာမှစာအုပ်များ တောင်းယူပြီးလျှင် အသီးသီး ဆက်ကပ်ကြပါသည်။ ဩဝါဒပုံစံဆရာတော်ကြီးများ၏ ဩဝါဒ အာတိုင်းဆောင်ရွက် ကြုံပြီးနောက် ၁၃၂၁ ခု နှစ် တော်သလင်းလဆန်း ၇ ရက်နေ့က ကျောင်းထိုင်ဆရာတော်များ အဖွဲ့ချုပ်ကြီးမှ ကိုယ်စားလှယ်ဆရာတော် ၉ ပါးကို ရွေးချယ် တောင်မူခဲ့ကြပါသည်။

၁၃၂၁ ခုနှစ် တန်ဆောင်မုန်း လပြည့်ကျော် (၁၅) ရက် နေ့ အဖွဲ့ချုပ်ကြီး တည်ရာ ဘုရားကြီး ကျောင်း တိုက်၌ ကျောင်းပလတ်သော ဗဟိုအလုပ် အမှုဆောင်ဆရာတော်များ အထူး အစည်း အဝေး၌ လူသေ လူဖြစ်ကိစ္စနှင့် ပတ်သက်၍ ဆောင်ရွက်ဘွယ်ကိစ္စများကို ရွေးချယ်ထားပြီးဖြစ်သည့် ဆရာတော်များက အပြီးတိုင် ဆောင်ရွက်ကြရန် ဟူသော အဆိုကို မန္တလေးမြို့ မဟာကာရုဏိကဘုရင်ဆရာတော် ဦးပဏ္ဏာဘိတကတင်သွင်း၍ အားလုံး သဘောတူ အတည် ပြုခဲ့ကြလေသည်။

ဤနောက် ၁၃၂၁ ခုနှစ် နတ်တော် လဆန်း ၁ ရက်နေ့ ဘုရားကြီးကျောင်းတိုက်၌ ဆရာတော်ကြီး ၂၇ ပါးတို့ အစုံအညီ စည်းဝေးဆုံးဖြတ်တော်မူကြလေသည်။

၁၃၂၂ ခုနှစ်နှောင်းပိုင်းလောက်တွင် ဘုရားရှင်၏ ဗဟိုဦးစီးအမှုဆောင် ဆရာတော်များစွာသည် ဝေးတော်မူကြပြီးလျှင် လူသေလူဖြစ်စာအုပ်အတွက် ၂၇ ပါးသော ဆရာတော်များ၏ ဝိနိစ္ဆယ ဩဝါဒကို ဘုတ်ကြီးလျောက် ထားရာ မြောင်ဆရာတော် ဦးကေသလ္လာ၏ ဝိနိစ္ဆယ ဩဝါဒကို ကြိုက်နှစ်သက်သဖြင့် အစည်းဒေါ်ကြီးက လက်ခံကြောင်း အဆိုတင်သွင်းရာ အများသဘောတူ အတည်ပြု လက်ခံတော်မူခဲ့လေသည်။

ဂုဏ်ပြင် သာသနာ့ဇွန်ကြီးဓရုဏ်ဝန် ဗန္ဓုလ ဦးစိန်က အလားတူ လျောက်ထား ယွာတစောင်ကိုလည်း မန္တလေးမြို့နှင်ငံတော် ဝိနိစ္ဆယဋ္ဌာနတာဝန်ခံ ဆရာတော်မှတဆင့် နှင်ငံတော်ဝိနည်းမိရိဆရာတော်များအား လျောက်ထားပြန်သဖြင့် မန္တလေးမြို့မှလည်း ဝိနိစ္ဆယဩဝါဒမိန့်ခွန်းကို၊ သာသနာရေးဋ္ဌာနသို့ ရေးသားပေးပို့တော်မူခဲ့ပေသည်။

ဤသို့ ဆုံးဖြတ်ရာ၌ မန္တလေးမြို့ နှင်ငံတော် ဝိနည်းမိရိဆရာတော်များ၏ ဝိနိစ္ဆယ ဩဝါဒမိန့်ခွန်းမှာ သာသနာ့ဇွန်ကြီးရေးဝန် ဗန္ဓုလဦးစိန်၏ လျောက်ထားချက်ကို မူတည်၍ ဆုံးဖြတ်ဩဝါဒပေးတော်မူကြသည်။

ရန်ကုန်မြို့ သမ္မတိရဆရာတော် ၂၇ ပါးတို့၏ ဝိနိစ္ဆယ ဩဝါဒသည် သာသနာ့ဇွန်ကြီးရေးဝန် ဗန္ဓုလ ဦးစိန်၏ လျောက်ထားချက် ရှင်ဥက္ကဋ္ဌ၏ နောက်ကြောင်း ရာဇဝင်ဖြစ်သော တောင်တွင်းကြီး ဂိုဏ်းမြို့သစ် ဂိုဏ်းဆရာတော်တို့၏ လျောက်ထားချက် လူသေလူဖြစ်စာအုပ်ကိုမူတည်၍ ဆုံးဖြတ် ဩဝါဒပေးတော်မူလေသည်။

လူသေလူဖြစ်ကောက်နှုတ်ချက်

ရှင်ဥက္ကဋ္ဌသည်၊ သာသနာတော် နယ်ပယ်မှ မထွက်ခွာဘဲ အရိပ်နေနေ-အာခက်ချိုးချိုး သဘောမျိုးဖြင့် ကိုယ်ပိုင်ကားယားအဘယ်မျှအတွင်းသူပုန်ထနေသည်ကို ရဟန်းရှင်လူပြည်သူအများ သိသင့် သိထိုက် သမျှကို၊ သိကြ စေခြင်းငှါ ထိုလူသေ လူဖြစ် စာအုပ်မှ အနည်းငယ် ကောက်နှုတ်ချက်ကိုသည်း၊ တနေရာတွင်ဖော်ပြထားပါသည်။

ဤဆရာတော် ရှင်ဥက္ကဋ္ဌ ၏- နောက်ယောင်ခံ အတုလိုက်ကြိုရာပါ-ရှင်စဝါသဝန်၏အကြောင်းကိုမူကား၊ အထူး အကျယ်မရေးသား တော့ဘဲ၊ မြန်မာအမျိုး ဆေးတိုက် ပိုင်ရှင်ဦးအေးမောင်၏ လျှောက်လွှာကို၊ မူရင်းအတိုင်း ထည့်သွင်းဖော်ပြလိုက်ပေ၏ကြောင်း။

ဆက်ကပ်ရန်၊

အကျိုးတော်ဆောင်ချုပ် စက်ဘူဆရာတော်၊
မဟာသိမ်တော်ကြီး။
ဘုရားကြီးကျောင်း ဘိုက်၊ရွာ တိုင်လမ်း၊
ရန်ကုန်မြို့။

ခင်ဗျားဘုရား-ခုနစ်ဝါခေါင်လဆုတ် ၇ ရက်ရိုက်သော စာလျှောက်ထားပါသည်ဆရာတော်ဘုရား၊

လူသေ လူဖြစ် စာအုပ်နှင့် ပတ်သက်၍-ဖမ်းဆီးခြင်းခံနေရသော ဦးဝါသဝဘုန်းကြီးနှင့် ဘားလမ်းအချုပ်ထောင်တွင် ၂ နာရီမျှ ဆွေးနွေးစုံစမ်းမေးမြန်းရသမျှကို အကျဉ်းချုပ်ဖျော်လျှောက်ထား၍ တိုင်ကြားအပ်ပါသည်ဘုရား။

ထို့လူသေလူဖြစ်စဉ်စာအုပ်ကို မဘတ်ဘူးပါ-ဟုဝိုလ်ကိုယ်တိုင် ဆွေးမြေ့နေသဖြင့် ၎င်းတို့၏ အယူဝါဒကို အောက်ပါအတိုင်းသိနှင့်ရပါသည်ဘုရား။

(၁) ဝေါတမသည် ရှေ့စကား နောက်စကား မည်၊ ဟိုနေရာတွင် တမျိုးပြောပြီး ဒီနေရာတွင် တမျိုးပြောသော ပုဂ္ဂိုလ်သာဖြစ်သည်၊ နိဒါန်းများသားတွေ ရှေ့မှာ ကျပ်ဟာ မုန့်ဘာသာဝေါတမရဲ့ဝါဒလို့ ပြောရမှာ ရှက်စရာကောင်းပါတယ်၊ မုန့်ဘာသာအနေနှင့် အလွန် မျက်နှာငယ်ကြောင်း ပြောပါသည်။ ပြောပြသည့် ဥပမာမှာ၊ ဝေါတမက-ဝဠလိရဟန်းကြီးအား၊ ငါ့ကိုတစ်ဖွဖွ ဖူးမျှော်ခြင်းဟာ အခုညနေးသော်ငြားခဲ့ပြီး-သေမည့်အခါ ကြည်ညိုတော့၊ ငါ၏မုဏ်ညှင်းဒေ့ခန့်ဓါတ်တော်တို့ကိုကိုးကွယ်ရင် ကုသိုလ်အနန္တ အကျိုးအာနန္တလို့ပြောပါတယ်။

(၂) ကုသိုလ် အကုသိုလ်ဟူ၍မရှိ လူသေ လူပြန်ဖြစ်သည့် အကြောင်း၊ လူဘိန်းများ ယုံလောက်အောင် ဥပမာအမျိုးမျိုးနှင့်ပြောကြပါသည်။

(၃) လူလျှင် အကျိုးမျက်ခြင်းယုတ်ကြောင်း-ဥပမာ လူသိုက်သော ငွေတရာအပ္ပက် လောလောဆယ် မိမိတွင်ရှိသောစီးပွါးမှငွေတရာယုတ်လျော့သွားခြင်းသာဖြစ်သည်။

(၄) ဘဝမရှိ-လောကတွင်ရာမရှိ၊ လံ့သရာမရှိ၊ ဘဝမှာပဋိသန္ဓေတည်နေသော အချိန်မှစ၍ အသက်ထွက်သောအခါထိကိုသာ၊ဘဝဟုယူဆပြီး-၎င်းအချိန်ပိုင်း၏ ရုပ်ဝါဒကိုသာ ဆသားပေးသောဝါဒဖြစ်သည်။

(၅) ရှိရှိသမျှစကါတမ-မဟာမက်-စသော ဘာသာရေးခေါင်းဆောင်များသည်၊လူတွေ့ဆုံစားဦးစားဖျားကို စားရအောင် အရှိအဒသခံရအောင်လူတွေကိုမမြှင့်မတွေ့ရဒါတွေနှင့်ခြောက်လှန့်ဖြန်းသန်းဟော်ပြော စားနေသူများဖြစ်တယ်။ ဒါကြောင့် ဝေါဟာရရဲ့ ဟောပြောထားခဲ့တဲ့ ရေးသားချက်များဟာယခုအနုမြွေခေတ်မှာ ခေတ်မမှီတော့ကြောင်း၊စကားထဲ ထည့်ပြောရမှာတောင် ကျပ်ထော့ ရှက်တယ် ဆိုတဲ့အကြောင်းများဒဏ္ဍကျယ်ဘဝင့်ပြောဆိုပါသည်။

(၆) မင်းတို့က ပေးလှူကြတော့၊ ဘုန်းကြီး ရဟန်းသွားတဲ့စဉ် လက်ကြီး ဝါကြီးတို့က ကျမ္မာပါစေ-ချမ်းသာပါစေ-သုခဖြစ်ကြီး ဖြစ်ပါစေ ဆိုတဲ့ ဆုအမျိုးမျိုးပေးဒါဟာလည်း ညာတာ ဘဲ မင်းတို့ပြည့်စုံပါရဲ့လား၊ ဟုခဲမဖြည့်တဲ့အပြင် သောင်းလဲခရောက်နေတယ်မဟုတ်လေး။ စသည်ဖြင့် ဘာသာစိတ်မတ်ပေါက်အောင် နည်းအမျိုးမျိုးဖြင့် ဆော ပြောပါသည်။

(၇) အသက်လွတ်စားနေသူတဦးအား၊ မင်းစားနေတဲ့ ဟင်းယိုး ဟင်းရွက်တွေဟာ အသက်လွတ် မဟုတ်ဘူး၊ အသားလွတ်ဖြစ်တယ်ဒီအသက်လွတ်စားခြင်းရင်ဝကဲ့ကြက်ဘဲ့ငါး အစရှိသောတိရစ္ဆာန်တွေဟာနောက်ဘယ်တော့မှအသက်မဖြစ်တော့ဘူး ပုတ်ခုံကဲရှိတော့တယ်၊ ဟင်းသီးပင်းရွက်ကအသက်ရှိသေးတယ်၊ အဲဒီ အသွေးကိုစိုက်ရင် အဲဒီအစေ့ကိုစိုက်ရင်အပင်အဖြစ်အသက်ရှင်နိုင်တယ်မဟုတ်လား

စကားဘတ်အိုင်း လူဘိန်းကြိုက်ဝါဒအဖြစ် ယုံအောင် ဟော ပြောပြန်ပါသည်။

(၈) ဒီဗွစက္ခုဆိုဒါ အိပ်စရေး ဓါတ်မှန်ပေါ့၊ ဒီဗွ သောတဆိုဒါ၊ ယခုရေဒီယိုလိုင်းသံတွေပေါ့ ဟုပြောပြန်ပါ သည်၊ ဒါဖြင့်နင် ပုဗ္ဗေနိဝါသ ဉာဏ်ကို ရှင်တော် ဘုရား ဧဗါဓိပင်အောက်တွင် ပြန်လည်သုံးသပ်တယ်ဆိုဒါကရော ဟု မေးသည့်အခါ၊ အဲဒါကတော့၊ ငါဟာ မယ်တော်မာယာ ဝမ်းထဲမှာ ငါ့သန္ဓေနေခဲ့တဲ့အချိန်မှစ၍ ယခုတိုင်နေတဲ့အချိန် အထိ၊ ဘယ်လိုဘယ်လို ဖြစ်လာခဲ့တယ်ဆိုဒါကို ပြန်တွေးခြင်း သာဖြစ်သည်ဟုဖြေပါသည်။

(၉) မြန်မာပြည်သို့ သာသနာ ယူဆောင်ခဲ့တဲ့ကျမ်း ပေါင်း၌မြောက်များစွာပြုစုခဲ့တဲ့ သာသနာပြု ဂျင်ဗုဒ္ဓဃောသ ကိုယ်တိုင် ကမ်းပြိုးနိဂုံးတွင်၊ ၎င်းကိုယ်တိုင်ရေးသားသော စာအုပ်များကို၊၎င်းကိုယ်တိုင်သံသယမကင်းဟုရေးသားဖော် ပြထားဒါတွေ့ရတော့ ငါတို့ယခု ဘာသာရေးဟာ မှန်တယ် လို့ ဘယ်နယ်လုပ်ပြောမလဲဟု ဓမ္မကွန်ရာ ရှစ်သောင်းလေး ထောင်ကိုပယ်ပြစ်ခြင်စိတ်ပေါ်လာအောင်ဟောပြောပါသည်

(၁၀) ငါ့ကိုယခုဘုန်းကြီးတွေလို ကပ်လှူခြင်းမပြုနဲ့ လူလိုဘဲ ဆက်ဆံပေါ့၊ ငါ့ကျောင်းမှာ ဘိန်ဂစီးခွင့်ပြုတယ်၊ ငါလဲညစာစားတယ်ဟုပြောပြီးနို့တခွက်တောင်းပြီးသောက်၊ ပါသည်၊ အနေအထိုင်ဟာ လူနှင့်ဘာမျှ မထူးခြားတော့ပါ၊ မကပ်ဘဲစား၊နွေလဲညစာလုံးစား၊လူလိုပြော လူလိုနေဒါကို တွေ့ခဲ့ရပါသည်။

ဘာသာရေးတော်ရေးယုံကြည်ယူဆချက်များမှာ

(၁) ဤဘုန်းကြီးသည်၊ ရပ်ဝန်းအစစ် ကွန်မြူနစ်ဝါဒ ပြန့်အောင် အခြားဘာသာကြီး လေးဘာသာကို တိုက်ဖျက်နေသူဖြင့်ပါသည်။

(၂) ရရှားပြည်သို့ရောက်ဘူးသူ၊ ကုလည်းပြောပါသည်၊ သင်္ကန်းဝတ်နှင့် နေခြင်းကို မကြည့် မနေနိုင်ပါ။ သင်္ကန်းချုတ်ပိုး ဧရှားသာသနာပြုမင်းတို့ လုပ်ထုံးကဲ့သို့လုပ်ပြစ်မှုတော်မည်ထင်ပါသည်။

(၃) ဂုင်းပုဂ္ဂိုလ်အား၊ လွှတ်ထောင်တွင်းကိုးရာကိုးဆယ် ဘာသာ ရှိသူများက တော်လှန် ပုတ် ခတ်မည် ထင်ပါသည်။

မည်သည့်ဘာသာရေးဘမား၊ မြန်မာ ကုလားအင်္ဂလိပ် ဟိန္ဒူ၊ စသည်တို့နှင့်၊ အတူမထား၊ အတူမနေစေခြင်းဖြင့် ဂုင်း၏ အန္တရာယ်ကိုလုံခြုံမည့်အပြင်၊ အစိုးရတွင်လည်း ရာဇစတ်မှုနည်းပါးစရာရှိသည်ထင်ပါသည်။

ဘပည်တော်ကဲ့သို့-စာသာတခုကိုစွဲမြဲယုံကြည်သူများ အဘို့မှာ၊ ဂုင်းပုဂ္ဂိုလ်အား ယခုကဲ့သို့ သင်္ကန်းဝတ်ထားခြင်းကို လုံးဝမမြင်ခြင်၊ မမြင်နိုင်၊ မြင်ရလျှင် ကိုယ်ထိလက်ရောက်ပင် ကျူးလွန် မိမည်မှာ အမှန် ဖြစ်ပါကြောင်း လျှောက်ထားပါသည်ဘုရား။

မြန်မာအေး—နီးအေးမောင်။

လူသေလူဖြစ်စာအုပ်အတွက်

အဆိုးအဖြတ် ခံယူမှု

ဖော်ကျောက်ထားသောပုဂ္ဂိုလ်များ

(၁) ဗုဒ္ဓဘာသာကလျာဏ ယုဝအသင်း၊ ဒေရကျော်လမ်း-အမှတ်-၁၇၇-ရန်ကုန်မြို့။

(၂) သာသနညွှန်ကြားရေးဝန် (ပိန္နဲစည်ယာ) ဖြောက်ထပ်ရုံးကြီး၊ရန်ကုန်မြို့။

နှင့်

ဖော်ကျောက်ထားခံရသောပုဂ္ဂိုလ်များ

(၁) အောက်စ်ဘီ၊ရှင်ဥက္ကဋ္ဌ(ရေးသားသူ)ပေလေးပင်နှတ်မှီတောရတိုက်။ တောင်တွင်းကြီးမြို့-မကွေးခရိုင်။

(၂) အရှင်ဝါသဝ (ပုန်ပင်ထုတ်ဝေသူ) ဗုဒ္ဓဝါဒသိပ္ပံကျောင်း၊ကျောက်မြောင်း၊ရန်ကုန်မြို့။

နှင့်

နေစွဲ၊ ၁၃၂၁ ခုနှစ်ပြာသိုလပြည့်ကျော်-၄-ရက်၊
(၁၉၆၀ ခုနှစ်ဇန်နဝါရီလ ၁၆ ရက်) နေ့လည်-၂-နာရီအချိန်။

လူသေလူပြစ်စာအုပ်တို့

(၂၇)ပါး အမှုဆောင်ဆရာတော်များ၏

' ဝေဖန်ဆုံးဖြတ်ချက် '

ရှင်ဥက္ကဋ္ဌ ရေးသား၍ ရှင်ဝါသဝက တည်းဖြတ်သုမ်း သင်္ကာ ထုတ်ဝေ လိုက်သော ဤလူသေ လူဖြစ် မည်သော စာအုပ် ဖြစ်ပေါ်လာသော အခါ၌ ထွေမြင် ဘတ်ရှ ကြရသော ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်ရှင်လူအပေါင်းတို့မှာ အလွန်ပင် စိတ်နှလုံးထိ ခိုက်ကာ ယူကြုံးမရ လွန်စွာ ပင်ပန်းကြ သဖြင့် ဗုဒ္ဓဘာသာ ကလျာဏယုဝ (ဝိုင်-အမ်-ဘီ-အေ)အသင်းဝင် လူကြီးအ ပေါင်း တို့က နိုင်ဓံတော် ဩဝါဒါစရိယ ဆရာတော်နှင့် ကျောင်းထိုင်ဆရာတော်များ အဖွဲ့ချုပ်ကြီးသို့ ၎င်း၊ နိုင်ငံတော် အစိုးရသာသနာရေးဦးဒုနမှ နိုင်ငံတော် ဝိနည်းဓိရ်ဆရာတော် များထံသို့ ၎င်း၊ ထိုလူသေ လူဖြစ် စာအုပ်ကိုတင်ပြ၍ ထိုစာအုပ် ကိုရေးသားသော ပုဂ္ဂိုလ်နှင့် သုမ်သင်ထုတ်ဝေသော ပုဂ္ဂိုလ် များသည် မည်သို့သော အပြစ်ကို ကျူးလွန်၍ ထိုပုဂ္ဂိုလ်များ အား ကျန်းဝန်ဒေသနာတော်နှင့် အညီ မည်သို့သော အပြစ်ကို ပေးသင့်ပေးထိုက်သည်ကို လျှောက်ထားတောင်းပန်ချက်အရ နိုင်ငံးတော် ဝိနည်းဝိရ် ဆရာတော် နိုင်ငံတော် ဩဝါဒါစရိယ ဆရာတော်နှင့် ကျောင်းထိုင်ဆရာတော်များအဖွဲ့ချုပ်ကြီးမှ အ ဖွဲ့ဝင်ဆရာတော်များသည် အညီအညွတ် စည်းဝေးတော်မူကြ ပြီးလျှင် နိုင်ငံတော် ဝိနည်းဝိရ် ဆရာတော် ၉ ပါး နိုင်ငံတော် ဩဝါဒါစရိယဆရာတော် ၉ ပါး၊ ကျောင်းထိုင်ဆရာတော်များ အဖွဲ့ချုပ်ကြီးမှ ဆရာတော် ၉ ပါး၊ ပေါင်း-၂၇ ပါးတို့အား

ဆိုကိစ္စကို အပြီးသတ်ဆောင်ရွက်ရန် ကော်မိတီခန့်၍ လွှဲအပ်တော်မူကြသည်။

ထိုကော်မိတီအဖွဲဝင် ဆရာတော်- ၂၇ ပါး တို့သည် အညီအညွတ် စည်းဝေးတိုင်ပင်တော်မူကြပြီးလျှင် ဗုဒ္ဓဘာသာကလျာဏယုဝ (ဝိုင်-အမ်-ဘီ-အေ) အသင်းဝင်လူကြီးများနှင့် နိုင်ငံတော်အစိုးရ သာသနာရေးဌာနတို့၏ လျှောက်ထားချက်များကိုရတ်တရက်အလွယ်တကူအဆုံးအဖြတ်ပေးတော်မူခြင်းမရှိဘဲ နိုင်ငံတော်အစိုးရထံမှ ကော်မိတီအဖွဲဝင် ဆရာတော်များ အစုံအညီ ကြည့်ရှုလေ့လာတော်မူနိုင်ကြစေရန် လူသေလူဖြစ် စာအုပ်(၂၇) အုပ်ကို တောင်းယူတော်မူကြ၍ အသီးသီး ကြည့်ရှုလေ့လာတော်မူကြပြီးနောက် အောက်ပါအတိုင်းဝေဘန်ရေးသားခြင်း အဆုံးအဖြတ်ကိုချမှတ်တော်မူကြရန် သဘောတူညီတော်မူကြသည်။

လူသေလူဖြစ်စာအုပ်ကိုဝေဘန်ချက်နှင့်
ဆုံးဖြတ်ချက်များ

လူဖြစ်စာအုပ်၌ရေးသားခြင်း

(၁) ဘုရားရှင်၌ မယုံကြည် သော စွပ်စွဲ ဆဲရေးသော စကားတို့ကိုဂုဏ်း၊

(၂) ဓါတ်တော်မွေတော်စေတီတော်၌ မယုံကြည်သော စွပ်စွဲဆဲရေးသော စကားတို့ကိုဂုဏ်း၊

(၃) တရားတော်၌ မယုံကြည်သော စွပ်စွဲဆဲရေးသော စကားတို့ကိုဎင်း၊

(၄) သံဃာတော်၌ မယုံကြည်သောစွပ်စွဲဆဲရေးသော စကားတို့ကိုဎင်း၊

(၅) ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ နိယတ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ အယူကို ယူပြောင်းဖြစ်သော စကားတို့ကိုဎင်း၊ အကျဉ်းအကြောင်းမျှထုတ်ပြပေအံ့။

၁။ ဘုရားရှင်၌မယုံကြည်သောစွပ်စွဲ ဆဲရေးသော စကားတို့ကိုအကျဉ်းမျှထုတ်ပြခြင်း။

(က) ဎင်းဘုရားရှင်တို့၏ ရည်ရွယ်ချက်သည်၊ လူသားတို့အသိဉာဏ်ကို တိုးတက် ဖွံ့ထွားစေ၍ အမှားနှင့် အမှန်ဝေဘန်နိုင်ရန်-ယင်းသို့ ဝေဘန် ပြီးနောက် အမှားကိုလွှန်၍ အမှန်ကိုကျင့်သုံးနိုင်ရုန် မဟုတ်ခဲ့ဆေ့၊ ဘုရားသခင်သည် ဉာဏ်ပညာ ကင်းမဲ့သူ လူသားအား၊ အမိန့်ကို နာခံဘို့မှတပါး-အခြားဘာတခုမျှ သင်ကြား လေ့ကျင့်ခြင်းမပြုလုပ်ခဲ့ချေ၊ ဎသည်ဖြင့် စာမျက်နှာ ၁၁၇-၁၁၈-ပ် ရှိသော စကားမျှား။

(ခ) လုပ်တိုင်းကုန်း၏ ဟိုဘက်ကို လက်ညှိုးညွှန်သွားသော အနာဂါတ်သမ္မာဘုရားတည်ထောင်သော ဘာသာဟူသောစကား။

(ဂ) ဘုရားတို့ကိုကျွန်ုပ်ယုံကြည်ရန် မဖြစ်မနိုင်တော့ချေ-ဟူသောစကား။

(ဃ) ဗုဒ္ဓဝါဒမသည် ဗုဒ္ဓဟူစရိယကိုယ်ကျိုးရှာတရား ကို စရိယ-၃-မျိုးတွင် လက်ဦးအစပဋ္ဌမဌ်-ထား ခဲ့သည် မဟုတ်တုံလော....ဟူသောစကား။

ဤသို့သော စကားများသည်၊ဘုရားရှင်အနေပါဌ် မယုံ ကြည်သော စွပ်စွဲဆဲရေးသော စကားများသာ ဖြစ်ချေသည်၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ယင်းဖေါ်ပြပါစကားတို့ဖြင့်ဝါတို့၏ဝါ တမဘုရားရှင်ကို မယုံကြည်ယုံမှုမကပါညာမဲ့သော သူတို့အား ဒီမိုအမိန့်ကို နာခံတို့ရန် တိုက်တွန်း၍ အခြား ကာဘခုမှ သင် ကြားဆုံးမသွန်ပြသော ပုဂ္ဂိုလ်မဟုတ်ဟူ၍၎င်း၊ မရှိသောနတ် စည်းစိမ်တို့ကို နတ်ဘုံပြဟ္မဒေဘုံ၌ ဒါနပြုသီလစောင့်သူ ဘာ ဝနာပွါးသူတို့သည်၊မိမိတို့၏ ကုသိုလ်ကံတရားအတိုင်း ခံစား ကြ ရကုန်လိမ့်မည် ဟူ သော မြောက်လုံး၊ဒါန မပြုသူ၊ သီလ မစောင့်သူဘာဝနာမပွါးသူတို့သည် မိမိတို့၏ကံတရားအတိုင်း ငရဲဘုံသို့သွားပြီးမီးတောက်မီးလျှံတို့၏ အကြားဌ် ခံစားကြ ရလိမ့်မည်ဟူသော ခြောက်လုံးတို့ဖြင့် သိပ္ပံပညာ အခြေခံရှိ သောသူတို့သည်၊မယုံအပ် မယုံကြည်ထိုက်သောစကားများကို လိမ်ညာ၍ ဟောပြောသောသူ-လူလိမ် လူညာကြီးဟူ၍ ၎င်း၊ လုပ်တိုင်းကုန်း၏ဟိုမှာဘက်ကိုသွန်ကြားသောအနာဂါတ် သမားဘုရားဟူ၍၎င်း၊ အကျွန်ုပ်သည် ဘုရားကို မသက်ဝင်မယုံ ကြည်နိုင်ဟူ၍၎င်း၊ ဗုဒ္ဓဝါဒမသည်၊ကိုယ်ကျိုးရှာအတ္တဟိတ သမားသာဖြစ်သည်ဟူ၍၎င်း စွပ်စွဲရေးသားထားပေသည်။

၂။ ဓါတ်တော် မွေးတော် စေတီတော်များနှင့် မယုံကြည်သော စွပ်စွဲဆဲရေးသောစကားများကို အကျဉ်းမျှထုတ်ပြခြင်း။

သူတော်ကောင်းသုတေသီမြတ်တို့ရဲ့ အရိုးဓါတ်မျှားမှာ အခြားသောသတ္တဝါတို့၏ အရိုးထက်ပိုမိုလွန်ကဲသော တန်ခိုးပြာဋိဟာ ရှိသည်ဟူသော အချက်ကို ယခုခေတ် ပွါးစဉ်းစားဉာဏ်ရှင်များက ယုံကြည်ခြင်း မရှိတော့ချေ- ဝတ်ထည်ဖျင်စင်းကို သက်နှံးဟူ၍ငင်း၊ မခွဲခြားတော့ဘဲ အဝတ်ဟူ၍တသားတည်းမြင်ကြလေသည်၊ သူတော်ကောင်းရဲ့ ဆံပင်တည်း ဟူသော အမွေးသည် မြင်းမိုးထက်ပို၍အနာရောဂါကိုပျောက်စေနိုင်သည်ဟူသော ဥပါဒါန်ကိုလည်း ယခုခေတ် တော်လှန်ကြလေပြီ-ယခုအခါ၌-မြင့်မြတ်သော ဓါတ်တော် မွေတော် တို့ကို ဘာသာရေး အမှိုက်သရိုက်များ ဖြစ်သည်ဟု ကျွန်ုပ်တို့သေချာထင်ထင်သိမြင်ကုန်ကြ၏၊ ငင်း တို့ကို အသုံးပြု နေသူတို့သည် ယောဘူယျ အားဖြင့် မရိုး မဖြောင့် သူတို့သာ ဖြစ်ကြကုန်၏။ ဤသို့သောယုံကြည်မှုတို့ကား ဥပါဒါန်သက်သက်မျှသာဖြစ်ကြကုန်၏ စသည်ဖြင့်ဆိုသော စကားများသည်၊ မြတ်စွာဘုရား၏ ဓါတ်တော် မွေတော် တို့ကို မယုံကြည်ပြစ်ပယ်၍ စွပ်စွဲဆဲရေးသော စကားများသာဖြစ်ပေ၏။

ထိုစကားသည်မှန် = ယင်းသို့ ပြဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော စကားများဖြင့် ဓါတ်တော် မွေတော် ပရိဘောဂ စေတီဆော်စသည်တို့ကို ယုံကြည်မှုမရှိဘဲ အမှိုက်သရိုက်များသာ ဖြစ်သည်၊ စသည်ဖြင့် စွပ်စွဲဆဲရေးဖုတ်ခတ်ထားပေ၏။

ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် တို့၏ စိတ်နှစ်လုံးကို လွန်စွာထိုက်

လေစွာတကား။။

ထိုသို့ပင်လူသေသလုဖြစ်ကျမ်းပြုပုဂ္ဂိုလ်နှင့်သုမဓသင်ဓသေ
ပုဂ္ဂိုလ်တို့က မိန္ဆာဥာဏ်ယှဉ်ရှဲယိုင်းပြုကြုံမ်းကြုတ်စွာ ကုန်ရှ
ရှတ်ချထားသော်လည်း ထေရဝါဒါနှံ ပါဠိတော် ဝိမာနဝတ္ထု
ပါဠိတော်တို့၌ကား -

ယောစေပုဂ္ဂလော ယျသံဗုဒ္ဓံ၊ တိဋ္ဌန္တံ သောကနာယကံ၊
ဒါတုံသာသ ပမဏ္ဍမ့ိ၊ နိဗ္ဗုတသဿဝိပုဇ္ဇယေ၊
သမေစိတ္တ ပသာဒမ့ိ၊ မံပုညံ မဟဂ္ဂတံ၊
တသ္မာထုပံ ကာရိတ္ဝာန၊ ပူဇေဟိ ဇ်ိနဓာတုယော။
(ဒု-၃-၁၆၀)

တိဋ္ဌန္တေနိဗ္ဗုတေစာပိ၊ သမေစိတ္တေ သမံဖလံ၊
စေတော ပဏိဓိဟေတုဟိ၊ သတ္တာဂစ္ဆန္တိ သုဂ္ဂတိံ။
(ဒု-၂-၆၆)

ဟူသောစကားတော်တို့ဖြင့် ဓါတ်တော် ဓမ္မတော်နှင့် စေတီ
တော်ရုပ်ပွါးများကို ပူဇော်ရာ၌ သက်တော်ထင်ရှား ဘုရား၌
ကဲ့သို့စိတ်ထားနိုင်လျှင် အကျိုးတရားအတူတူ ရနိုင်သည် စိတ်
ထားမှာသာလျှင် လိုရင်းပဓါန်ဖြစ်သည်ဟု ဟောကြားထား
တော်မူခဲ့လေသည်။

၃။ တရားဝေးပိုင်ခွင့် မယူကြည်သော စွပ်စွဲဆဲရေး သောစကားကိုအဖြတ်မှုထုတ်ပြခြင်း။

(က) ယုံချိုလိပ်မွေး ပုဒ္ဓန်သွေးတို့ဖြင့်၊ အမြိုက်ဆေးကို စိတ်မပျက် လက်မပျက်ဆက်လက်ဖော်စပ်နေခြင်း ဟူသောစကား။

(ခ) ဘုံခမ်းဝါဒ ဝင်ရောက် လာသည်နှင့် တပြိုင်နက် တိုသည့် အမှန်တရားများ ကျဆုံးခဲ့သွားရလေပြီ ဟူသောစကား။

(ဂ) ဒဏ်ကြေး အမှား မှုသားနှင့်တန်ခိုးပြာဋိဟာများကို ကာကွယ် ဖါဆေးမှန် အလို့ငှါ။ သိန်းသန်းမကာ များစွာပါဝံလှသော ထိုယည်ပွဲ မုဒပါဠိတော် များစွာ အဖွင့်သံဝဏ္ဏနာများကို ရေးသားထုတ်ဝေခဲ့ခလေပြီ ဟူသောစကား။

(ဃ) အာနန်စန်ဆော်ဝင်ငါးရောင်းကျော်ကဝေါဟိုပြားဟောင်း ပြဿနာများကို ယခုတိုင် ပုဒ်ချက် ဂိုကြကုန်သေး၏ ဟူသောစကား။

(င) ရှင်ပြု နားသမင်္ဂလာများခွင့်ပြု၊ အဓိပ္ပါယ်မရှိသော ဓလေ့လုံးကို ရွတ်ဆိုကြကုန်၏ဟူသောစကား။

(စ) ဗုဒ္ဓဘာသာဆိုင်ရာ ဒဏ္ဍာရီစာပေတို့ခြင်း....ဟူသော စကား။

(ဆ) တရောက်ကန်းအဘိဓမ္မာ ဟူသောစကား။

ဤသို့စသော စကားများသည် တရားတော်မယုံကြည်ပြစ်ပယ်၍ စွပ်စွဲဆဲရေးသော စကားများသာဖြစ်ပေ၏။

ထိုစကားသည်မှန်၏၊ ယင်းပြဆိုအပ်ပြီးသော စကားများဖြင့် မြတ်စွာဘုရား တောတော်မူအပ်သော စကားများကို ဘာမျှမရှိသေးအတာဝကိုဒေရှိကဲ့သို့ဟောသော တရားများသာဟု၍၎င်း၊ ဒေမှန်ကို ဖျက်ဆီးသော တရားဟု၍၎င်း၊ လုပ်ကြံထားသောဒဏ္ဍာရီစာပေဟု၍၎င်း၊ တဖောက်ကန်းတင်စွတ်ထိုးတရားဟု၍၎င်း၊ မြတ်စွာဘုရား၏ အဘိဝမ္မာဒေသနာဂကော်နှင့်တကွ ဒေလုံးစုံသော တရားတော်များကို ယိုင်းပြ ကြင်းကြ၊ တ် စွပ်စွဲဆဲရေးထားလေသည်။

၄။ သံဃာတော်၌မယုံကြည်ဆော်စွပ်စွဲဆဲရေး သောစကားကိုအဖြေက်မှတ်ပြခြင်း။

(က) သံဂါယနာဒေအထင်ထပ်တင်ခြင်းဖြင့် မွန်းမံပြင်ဆင်ရန် ကျိုးပန်းခဲ့ကြသည်၊ ဒါဖေမယ်လို့ ထိုထို သံဂါယနာပွဲတို့ကိုဒေယူသီးခေါင်းဖော်သူတယူသန် ပုဂ္ဂိုလ်ထူးကြီးများက ကြိုးစိုး လွှမ်းမိုးလျက် ဒေသည်ပြင်အမှန်ကိုပြင်ဆင်ရန်ထည့်ပေါင်ဒွိကိုနှတ်ပယ်ရန်(၁၂)ပိဖွဲကဲ့-လိုစွက်ဖြလုပ်ရန်စွမ်းရည်နှင့် ဝဒွိမှာအပြည့်အစုံမရှိခြင်းကြောင့်သူတို့ကျိုးပမ်းမှုများသည့် စိတ်ကူးအဆင့်၌သာ အားလုံးစုတော်ခဲ့ကြသည်....ဟူသောစကား။

(ခ) ရှဟန်းငယ်မှစ၍ (သာသနာဝင် - ၁၂= အဘိဓ်ဇ

မဟာရဋ္ဌရုရတို့သည်၊ ငရဲခမ်းတို့၏ သော့ကိုင်မျှားဖြစ်ခဲ့ကြသည် ...ဟူသော စကား။

(ဂ) ရဟန်းမျှားသည်ရွှေငွေစသောလာဘ်သာဘငါးကို မျှားသူ-ဘမ်းသူတို့ဖြစ်ကြရာ....ဟူသောစကား။

(ဃ) ဤကမ္ဘာလောကကြီးသည် စိတ်မနှံ့သော ဘာသာရေး ဒဂါဒိုးဆောင်မျှားအုပ်ချုပ်ထိမ်းသိမ်းခဲ့သော အရှုံးဆောင်ကြီးသဖွယ် ဖြစ်ခဲ့လေသည် ...ဟူသော စကား။

(င) သူတို့သည် စားရေးသောက်ရေး ဝတ်ရေးအတွက် ယုတ္တိ ယုတ္တာ ကင်းမဲ့သော ကျွဲကြီး အမှားနှင့် တန်ခိုးပြာဋိဟာမျှားကို ဟောကြားခြင်းခံနေကြရကုန်၏ဟူသောစကား။

ဤသို့စသော စကားများသည်၊ အရိယာသံဃာသမ္မုတိသံဃာနှစ်ရပ်လုံး၌ မယုံကြည်ပြစ်ပယ်၍ စွပ်စွဲ ဆဲရေးသော စကားများသာဖြစ်ပေ၏။

ထိုစကားသည် မှန်၏ ယင်းပြဆိုအပ်ပြီးသော စကားများဖြင့် ပဋိသန္ဓေ ဒါယကာမှစ၍ သံဃာနာယကာ-စသော သံဃာယနာများကို တင်တော်မူကြသော အရှင်မဟာကဿပအစရှိသော အရိယာသံဃာ ရဟန္တာ အရှင်မြတ်ကြီးများကို အယုသီးသောပုဂ္ဂိုလ်၊ လိုဒါကိုစွက်၍ ပိဒါကို နှုတ်ဖျက်နိုင်သော ဉာဏ်စွမ်းသတ္တိမရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများဟူ၍ ၎င်း၊ ယခုက လဒ္ဓိသမ္မုတိသံဃာအာဝင်အပါဖြစ်တော်မူသောအရှင်မြတ်များကို ကောင်းကင်ဘုံနန်းနှင့် ငရဲခမ်းကို လိမ်ထည့်၍ ပြသော သော့ကိုင်ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများ....ဟူ၍ဂုဏ်၊ ဒုဿီလစသော လောတ်လောဘငါးဟူသောမျှားဖြင့် ဘမ်း၍ ဖားသော ကဲ့သ

ပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍ဖြင်း၊ သံဃာတော်များကို စိတ်မနှံ့သောအရွဲးကြီး များဟူ၍ဖြင်း အလွန်အကဲကြမ်းကြတ်ရက်စက်စွာ စွပ်စွဲဆဲရေး ဆိုးပေ၏။

ဤလူသေလူဖြစ် စာအုပ်ကို သုဓံသင် ထုတ်ဝေသော ပုဂ္ဂိုလ်များသည် အဋ္ဌသာလိနီအဋ္ဌကထာဒီသတိဂါဠဝ-၂-၌

၁။ တသ္မာဟိ ရဉ္ဉာဏောဟိ၊ ဩဂါဠှသာအဘိက္ခဏော၊
နာနာနယဝိစိတ္တသ္သ၊ အဘိဓေမ္မသ အာဒိတော၊

၂။ နိကာယန္တရလဒ္ဓိတိ၊ အသမ္မိဿံ အနာကုလံ၊
မဟာဝိဘောရဝါသိနံ၊ ဒီပယန္တော ဝိနိစ္ဆယံ။

အစရှိသည် ဖြင့် ပြဆိုအပ်သော အရှင်မဟာကဿပသော မထေရ်မြတ်တို့၏ ဉာဏ်တော် ဂုဏ်တော် တို့ကို မထောက်ထားဘဲ၊ ဗိမိတို့၏မိုဆွာဉာဏ်ဖြင့် ရဟန္တာမထေရ် အရှင်မြတ်ကြီးတို့အား ယိုင်းပြုစွာ စော်ကားဆဲရေးရက်ကြပေသည်။

၅။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့၏နိယတမိဆွာဒီဋ္ဌိအယူကို ယူကြောင်းဖြစ်သော စကားတို့ကို အဖြက်မှု ထုတ်ပြခြင်း။

ထိုလူသေလူဖြစ်စာအုပ်ကို ရေးသားသုဓံသင် ထုတ်ဝေသော ပုဂ္ဂိုလ်များသည် မြတ်စွာဘုရားနှင့်ခ၊်တော်မွေတော် စေတီတော်တို့ကိုဂုဏ်း၊ ဓမ္မသံဃာတို့ကိုဂုဏ်း၊ ယုံကြည်မှုမရှိဘဲ စွပ်စွဲ ဆဲရေး ကဲ့ရဲ့ခြင်းကို ပြုလုပ်ကြယုံမျှမက အဟေတုက အကိရိယ နတ္ထိက-ဟူသော နိယတမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ-၃-မျိုးကိုလည်း ယူသောပုဂ္ဂိုလ်များဖြစ်ကြလေသည်။

နှင်းပုဂ္ဂိုလ်တို့ နိယတမိန္ဆာဘာယူယူကြပုံ

လူသေ လူဖြစ် စာအုပ်ကို ရေးသားသုံသင် ထုတ်ဝေသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊

(က) ထိုထိုရှေးအဘိဓမ္မာဆရာကြီးများနှင့် ဘာသာရေးခေါင်းဆောင်ဘုရားသည်၊ အလွန်အကျူးအထူးများမြားကြောင်းပြီးလျှင်၊ ၎င်းအတွက်၏ သွားရောက်ရာကို မျော်မှန်းတည်တွင်ရင်းပင်၊ ဤကမ္ဘာမြေ၏ အောက်ဘက်နှင့် အထက်ပိုင်းတို့မှာ စိတ်ကူးဥာဏ်ဖြစ်သော ဘုံဘဝအမျိုးမျိုးတို့ကို လက်ညှိုးထိုးစေတလုံးဖြင့် ဖြုန်းဒိုင်း မကြာဖန်ဆင်းလိုက်ကြရှာကုန်၏။

(ခ) ကောင်းမှုကုသိုလ်၏ယုတ်မြတ်ကြီးငယ်ကိုလိုက်၍ သက်ဆိုင်ရာသုဂတိဘုံများကို ကြီးသေးနိမ့်မြင့် အဆင့်ဆင့် စီရင်ကြရပြန်လေသည်။

(ဂ) နတ်ပြည်ဗြဟ္မာပြည်နှင့် ယမမင်း၏ အင်ပိုင်ယာနိုင်ငံဘော်ဂြိုဟ်ကို ယုံကြည်မှုသည် လူသားအား ဦးတွောက်ကို ဖေါက်ပြန် ဆောက်ခြားစေ၍-ဤကမ္ဘာလောကကြီးကို အရှုံးထောင်အဖြစ်ရောက်စေခဲ့သည်။

(ဃ) လူဆားကိုယ်တိုင် ပြုလုပ် ကျူးလွန် ကဲသော ကောင်းကံနှင့် ဆိုးကံများကို မဆုံးရေပုရပိုက်(၀၁)ရွှေပုရပိုက်ထိုမှ ဒရေးကျူး မတ်သားမိသူ ရှိပါသေးသလော။ စသည်ဖြင့် အဟောတက - အကိရိယ - နတ္ထိကဟူသောနိယတမိန္ဆာအယူကို စွန့်မြွှာယူလျှောက်ရှိကြကုန်၏။ထိုစကားသည်မှန်၏၊ ယင်းစကားတော်ဖြင့် လူသေ လူဖြစ်စာအုပ်ကို၊ ဒရေးသားသုံသင်ထုတ်ဝေသောပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊

တစ္ဆာ ပူရဏော ကရော တော နကရိယတိ ပါပန္တိ ဝ
ဒန္တောကမ္မံ ပဋိဗာဟတိ၊ အဇိတော ကာယသော ဒါဠိဒ္ဓိံ တိ
ဏ်ိဝဒန္တော ဝိပါကံ ပဋိဗာဟတိ၊ မက္ခလိ နာထိ ဟေတု တိ ဝ
ဒန္တော ဥဒါယိ ပဋိဗာဟတိ တစ္ဆာကမ္မံ ပဋိဗာဟန္တော နာဝိဝိပါ
ကော ပဋိဗာဟိတော ဟောတိ၊ ဝိပါကံ ပဋိဗာဟန္တော နာဝိကမ္မံ
ပဋိဗာဟိတံ ဟောတိ ဣတိ သမ္ဗေ ပေတေ အတ္တတော ဥဒါယိ ပဋိ
ဗာဟာကာ အပေါတုတ ပါဒါ၀ေ အကြိယာဝါဒါ၀ိ နတ္ထိက
ဝါဒါ၀ိ၊ ဟောတိ။

ဟူ၍ဘီလက္ခအဇ္ဇကသာ-ဝဏ္ဏ-ဒ်ုပြုဆိုအပ်သော ပုရာ
ဏကသမယလောပုဂ္ဂိုလ်တို့ကဲ့သို့ ငရဲတုံ ဟူသည်မရှိ၊ နတ်တုံ
ဗြဟ္မာတုံ ဟူသည်မရှိ ထိုဘုံသို့ရောက်ရကြောင်းဖြစ်သော အာကု
သိုင်းကံ ကုသိုလ်ကံလည်းမရှိ၊ ထိုဘုံတို့၌ ခံစားစံစားရသော
အကျိုး ဝိပါကလည်းမရှိဟု၊ နိယတမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိအယူကို စွဲမြဲစွာ
ယူဆ၍- ယခိုက်ပဋ္ဌာန်းစသော ထိုထိုဝိဋ္ဌကတောက်ကျမ်းတို့၌-
ငရဲတုံ နတ်တုံ ဗြဟ္မာဘုံတို့ကိုငင်း၊ ထိုဘုံတို့သို့ ရောက်ကြောင်း
ဖြစ်သော အကုသိုလ်ကံ ကုသိုလ်ကံတို့ကိုငင်း၊ ထိုဘုံတို့၌ ခံစား
စံစားရသော အကျိုးဝိပါကတို့ကိုငင်း၊ ညွှန်ပြဟောကြားတော်
မူသော မြတ်စွာဘုရား ကိုပင်၊ ဘာသာရေး ခေါင်းဆောင်ဘုရား
တုံသည်မရှိသော ငရဲတုံ, နတ်တုံ, ဗြဟ္မာဘုံတို့ကိုငင်း၊ ထိုဘုံ
ဝယ်သို့ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော အကုသိုလ်ကံ-ကုသိုလ်ကံတို့ကို
ငင်း၊ ထိုဘုံ၌ ခံစားစံစားရသော အကျိုးဝိပါက တို့ကိုငင်း၊
လိမ်လည်လှည့်ဖြားဝါကြွားး၍ ဒေဟာကြားထားသည်ဟု စွပ်စွဲ
ဆဲရေးလိုက်ကြသည်။

ဤလူသေ လူဖြစ် စာအုပ်ကို ဝေဘန်သော ဒေဝခမ်းဉာ
ဏဝင်ကြွေ၏ အထုပ္ပတ္တိများကို သိရှိနိုင်ရန် တောင်တွင်းကြီးမြို့

သဒ္ဓံမ္မပါလသာသနသုဒ္ဓိမာမကမဟာသံဃနိကာယဝန်ဆောင်
နာယကဆရာတော် ဘုရားဖူး အဖွဲ့မှ မြန်မာနိုင်ငံတော် အ
ထွေးရှိ ဆရာတော် သံဃာတော်များထံ တင်ပြသော ကြေငြာ
စာဘန်းနှင့် မကွေးခရိုင် ကျောင်းထိုင် ဆရာကော်မျှား အဖွဲ
ဒုဥ္စာဇ္ဈဆရာတော် ထံမှ ရန်ကုန်ခရိုင် ကျောင်းထိုင်ဆရာတော်
များအဖွဲ့သို့ ဘဝပြဿနာကို ထည့်သွင်းရှင်း ပြပေအံ့။

တောင်ကွင်းကြီးမြို့နယ်ရှိ သံဃာတော်များ၏

ကြေငြာချက်။

၁၃၂၃ခုနှစ်၊ ပါဒခရိုင်လဆုတ် ၁ရက်နေ့ ညနေ ၄နာရီ
အချိန် တောင်ကွင်းဘုရားမြို့ စွယ်တော်ဒကျောင်းကိုက်၌- တောင်
တွင်းကြီးမြို့ သံဃာဒေါ်စည်းအဝေးကြီး ဘရဖိုကို တောင်ကွင်း
ကြီးရှိ မဟာဥဒေါတောဝနကျောင်းဆရာတော်ကြီးအား၊ သဘာပတိ
အဖြစ်တင်မြှောက်ကြလျက်၊ လူစေ လူဖြစ် စာအုပ်ရေးသား
ထုတ်ဝေသော နတ်မြို့၊ ဘရဒိုးဥဩဒ္ဒ ကိစ္စကိုဆွေးနွေးတိုင်ပင်
ကြံရာ၊ အောက်ပါအတိုင်း တိုးပါသည့် အဝှမ်းဥ္စ သီတင်းသုံးနေ
ထိုင်ကြသော ဆရာတော်သံဃာတော် အပေါင်းတို့ သိရှိရန်
ကြေငြာခြင်း ထုတ်ပြန်ရန် အမျှားသဘောတူ ဆုံးဖြတ်တော်
မူကြသည်။

လူစေသလူဖြစ်အုပ်ကို ထုတ်ဝေသော နတ်မြို့တော၏
ဦးဥဩဒ္ဒသည်၊ ၁၂၃၃-ခုနှစ် မြို့သစ်မြို့ ဘုရားကြီးရပ်နေ-
မမှ ဦးနှင့်သမီး မိသန်းကြည်သည်မြို့သစ်မြို့
သံရုက်တော်မကျောင်းခုနှစ်တိုင်အောင်ရှင်ဥက္ကဋ္ဌနှင့် မေဆုနအ

ပြုကြ၍-ပဋိသန္ဓေ ကိုယ်ဝန် ရှိနေသေးကြောင့် သံဃာတော်များက ဆုံးဖြတ်ချက် ချပေးတော်မူ ပါဟု လျှောက်ကားရှိမြဲသစ်မြို့နယ် မကျင်းကံဆရာယော် အမှုးရှိသော ဆရာတော်တို့သည်၊ ထိုအရှင်ဥက္ကဋ္ဌ၏ပဋ္ဌမပါရာဇိကဘဝတွာဓိကရဏ်းကို ဆုံးဖြတ်တော်မူကြရန်၊ စားဝေးခံတော်မူကြရာ၊ ဝတ္ထုသည် စောဒကမိသန်းကြည်-မမကြိုးတို့ထွက်ဆိုချက်များနှင့်စုဒိတကရှင်ဥက္ကဋ္ဌ၏ထွက်ဆိုချက်များကို သုံးသပ် ဆင်ခြင် ကြလျက်၊ ပဋ္ဌမ ပါရာဇိက အာပါက်ဖြင့် ဆုံးဖြတ်ရန် ဝတ္ထုများသက်ရောက်သေ၏လည်း၊ စုဒိတကရှင်ဥက္ကဋ္ဌက ပဋိညာဏ် မပေးသောကြောင့်ဝိနည်းဓိရိရာဏေတော်များဖြစ်ကြသောမကျဉ်းကံဆရာတော်အမှုးရှိသောဆရာတော်တို့သည်၊

အယုံပန ပဋိညံဒေတိ ဗဟူနိစ ဝတ္ထူနိ ဩဿဇ္ဇနိ အဒါ တေံကတံ၊ ဘဝိဿတီတိ အာသင်္ကာယ ဥဘန္နာ ဘဝေ ဓိဇနိဒဿနဘာန ပါဒကထလိကာဃ၊

သည်ဒဟ္ဝာ အဟံ အာဂုဒေသော ဝိနိစ္ဆိနိတုံ-အနန်ဆ ဝိဒကောအညေန ဝိနိစ္ဆိနာပေဟိတိအာဟ။ ။ဟူသော သမန္တပါသာဒိက အဋ္ဌကထာ သံဃာဒိသေသကဏ္ဍ ပဌမဒုဋ္ဌဒေါသိကွာပဒ်အဖွင့် ၁၇၆-ဦးလာရှိသောတိပိဋကဓုဋ္ဌာဘယတော်ရှင် တုံးနည်း ဥပဒေသကို-မှီခို ကိုးကား အာလောကအထားပြကြပြီး ဝိနိစ္ဆယသမ္ပဒါ၌မူမှတ်ချမပေးဘဲ၊ အာဓိယသဒ္ဓါ၁၀-ဓမ္မသဒ္ဓါ၁၀အမှု ဖဂ္ဂိုလုပ်ကြံဘဲ-ဖခင်လွှဲ ကြဉ်ဖယ်ထားကြသေသည်။

ရှင်ဥက္ကဋ္ဌသည်၊ မြေစစ်မြို့မပြောင်းရွှေ့၍-တောင်တွင်းကြီးမြို့သို့ရောက်လာရာ၊ ရတနာဗိမာန်ဘောဂဆရာတော် အမှုးရှိသော တောင်တွင်းကြီးမြို့နယ်ရှိ သံဃာတော်တို့ စည်းဝေး

ဒေတာမူကြမြဲလျှင်၊ ရှင်ဥက္ကဋ္ဌ၏အာမဋ္ဌကို စဉ်းစားဒေတာမူကြရာ၊ မူသ ဖြစ်ပွါးရုံးဖြစ်သော မြို့သစ်မြို့နယ် - မကျဉ်းကံ စသော ဆရာဒေတာများထံမှပေးပို့လိုက်သောစစ်တမ်းစစ်ချက်များနှင့် အထက်ဖေါ်ပြပါ - စုဥဘယဒေထရ၏ဆိုးကိုနှလုံးမူလျက်၊ ဆိုးဖြတ်ချက်မချဘဲ အာမိသ သန္တောဝဓမ္မသန္တောဝ အမှုမပြုဘဲ ရှောင်လွှဖယ်ကြဉ်ထားကြပါသည်ဟူသော အချက်ကိုသတော်ကညီကြ၍ - လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်း = ၃၀ - ခန့်ကပင်၊ ဘောင်ဘင်းကြီးမြို့နယ်ရှိ ဒေသာဒတာများက သန္တောဝနှစ်ပါး မပြုလုပ်တဲ့ရှောင်လွှဖယ်ကြဉ်ရှိထားရုံမကဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီးပြီးဆုံး၍ - လွတ်လပ်ရေးမရမီ အချိန်မှစ၍ - သာသနာတော်နှင့်ဆန့်ကျင်သော အယူဒိဋ္ဌ အမျိုးမျိုးတို့ကိုဟောဖေါ်ပြ နေသည်ကို ကြားသိရ၍ပြန်သော အခါထိုရှင်ဥက္ကဋ္ဌသည်သာသနာ့ပစ္စတ္ထိက သာသနာတော်မှ တပါးသော မိစ္ဆာအယူကို ယူလျက် သာသနာမှ ဗယ်ထွက်၍ သွားသော တိတ္ထိယပက္ကန္တက သဘောရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်ကဲ့၍သာ သဘောထားကြပါကြောင်းကို မြန်မာနိုင်ငံအတွင်းရှိ သာသနာ ပါလက သာသနာ သုဒ္ဓိမာဂက ဆရာတော်ကြီးအပေါင်း သိရှိကော်မူကြရန် - လျှောက်ထား ကျေညာအပ်ပါသည်ဘုရား။

သဒ္ဓမ္မပါလသါသနာသုဒ္ဓိမာဂမကမဟာသံဃနိုကာယ
ဝန်ခေါင်ဆရာတော်ဦးဝယက ဆရာတော်များအမှာ။

ဖော်ကေးခရိုင် ကျောင်းထိုင်ဆရာတော်များအဖွဲ့ဒုဥက္ကဋ္ဌ ဆရာတော်ထံမှ ရုန်ကုန်မြို့လုံးဆိုင်ရာ ကျောင်းထိုင်ဆရာတော်များအဖွဲ့ချုပ်သို့ တိုက်ရိုက်ပေးပို့သော

၁၃၂၁-ခုနှစ်နှုတ်ဝါဆုတ်-၁၀-ရက်(၂၄-၁၂-၁၂၉၅)နေ့လူဇသလူဖြစ်စာအုပ်နှင့်မတ်သက်၍အစိုးရကသြဝါဒကဆောင်ရွက်သားရန် အားလုံးသောဆရာတော်တို့၏ သမ္မုတိရဆရာတော်ဘုရားစံသံမှ ပေးစာကိုရ၍-မြို့သစ်မြို့ တောင်တွင်းကြီးဆရာတော်များနှင့် သွားရောက်ဆွေးနွေးစုံစမ်း လျှောက်ထားပြီး။ သာသနာ့ရေး ဝန်မဲလွှဲဘဲ အကူအညီ ပေးသော အားဖြင့်၊ အောင်ပါစေတားများကို အလျင်းမရှိသား၍ ပြန်ကြားအစ်ပါသည်။

သာသနာ့ရန်စွယ် အန္တရာယ် ဟူသမျှကိုဂုင်း၊ သာဏန်ညစ်ကြေးအပြစ်ဟေးဟူသမျှကိုဂုင်းကင်းဝေးစင်ကြယ်အောင် ကာမွှာချမ်းသာစွာ ဖြစ်ရှင်းသုခသင်နှိုင်စေသော်။

၅၂ဉ်ကွဒ္ဓပရိယတ် လေ့လာခြင်း။

၅၂ဉ်ကွဒ္ဓသည် သဒ္ဓါတဖ်ရှိ သဒ္ဒလောက်ပရိယတ်သင်ကြားပြီးနောက် အနောက်နိုင်ငံသွား၍ ဗိုလ်ဝတ် ဒိုင်စားနှင့် အင်္ဂလိပ်စာ ကျိုးစားပြီး မြို့သစ်မြို့သို့ ပြန်ရောက်လာရာ၊ မိမိဆရာတော်ဖြစ်သော သရက်တောကျောင်း ဦးဥတ္တမထေရ်မှာနေလေ့ရှိပါသည်။

(စကားစပ်၍) မြို့သစ်မြို့နယ်မကျဉ်းက ကျောင်းဂဏပါမောက္ခ ဖြစ်ဘော်မူသော ပျံလွန်တော်မူပြီးသော ဆရာတော် ဘုရားကြီး မိန့်ကြားဘူးသည်မှာ ဥတ္တဒ္ဓသည် အနောက်နိုင်ငံမှာ-ဗိုလ်ဝတ်ဗိုလ်စားနှင့်ဗိုလ်မတွေနှင့် ပျော်ပါးနေသည်ဟု မိန့်ကြားဘူးသည်။

ကျောင်းနေသည့် အခါ-ထင်ရှား ကျော်ကြား လှ

သည်မှာ ဂေလောင်သရုန်း၍ သူတပါးနှင့် ဆန့်ကျင်ဘက် စာအုပ်စာတမ်းရေးဝေတ်သူဖြစ်ခြင်း၊ လူတို့နှင့် ရောပြွမ်း၍ ကုလားပကာရဟန်းဖြစ်ခြင်း၊ ခြင်းခတ်ခြင်း၊ဘောလုံးကန်ခြင်းစသော လူမှုရေးရေတို့၌ ပါဝင်နာ ပါသည် ဟူ ကျော်ကြား ၍ လာပါသည်။

မိသန်းကြည်နှင့်ရှင်ဥက္ကဋ္ဌ ပဌမမှုခြင်းခြင်း။

ကြိုဝင်ရှိ ဘုရားကြီးရပ်နေ ဒေါ်မမကြီး၏ သမီး မိသန်းကြည်အသက်-အရွယ် (၁၆-၁၇-၁၀)နှစ် တက်မည်သော အရွယ်ရှိသည်ဟု ခန့်မှန်းခြင်း၊လုံးရပ်မနိမ့်မမြင့်ပြည့်ဖြိုးသော ခန္ဓာအရည်ရှိခြင်း၊ဆံထုံး ဆံပင်ကောင်းခြင်း၊ နှုတ်ခမ်းနီသုဖြစ်ခြင်း၊အသားညိုညက်နုတ်ထွက်စကားယဉ်၊အမျှားနှင့်ပင်ဆားဆံရေးကောင်းမွန်သူဖြစ်ပါသည်။အခြေအနေမှာ လက်ဝေ့ကာ၊ လက်စွပ် ဆွဲကြိုး စသော လက်ငင်း လက်စား ပြည့်စုံ၍ အလယ် အလတ်တန်းစားလောက် ရှိပါသည်။

၎င်းမိသန်းကြည်မှာသားသနွေကိုယ်ဝန်ရင့်လာသော အခါ ရှင်ဥက္ကဋ္ဌကို စွပ်စွဲရာ၊ မြို့သစ်မြို့ သရက်ခကောကျောင်းဦး ဘုံးသီလစည်းဝေးစင်ဆေးမြန်းသောအခါ မိသန်းကြည်က အကြိုးများစွာ အိမ်သို့ လာ၍ မေးပုန အမှုပြု ကျင့်သဖြင့် ယခုအရှင်ဥ့ မျက်မြင် တပည့်ခံတော်မှာ ကိုယ်ဝန် အရင့် အမာရလာပါ သည် ဘုရား။ကိုယ်ဝန်ရရောင်း ရှင်ဥက္ကဋ္ဌသို့ ပြောကြားရာ၊ရှင်ဥက္ကဋ္ဌက "စိုးပါနဲ့ မေမိုးကြယ်မို့လားသည်ဝန်ကို အမောင်ဖြိုပါ့မယ်မြင်းမိရမို့လား" ဟူသောကဗျာစကားအရင်း ခံစာသွား နှင့်၊ ကိုယ်ဝန်ကျွေးကို ပေးပို့ပါသည်ဟု

ဒါသန်းကြည် က လျောက် ထား အစစ် ခံ၍ စာရွက်နှင့် တကွ ဆေးထည့်သောပုလင်း ငယ်ကို ထုတ်ပြပါ၏ကြောင်း။

ဥဒိုးပြင်ကိုယ်ဝန်ပျက်မပျက်သိလိုသောကြောင့်၊ ဒုပေးသော စာအစောင်စောင်များနှင့် လုင်ပျိုများ ဒေးခသော စာသဘော ပါသော ရှဲဒဲဥဇ္ဇင်၏ စာအစောင် စောင် များ ကို ထုတ် ပြ ကြောင်း၊ ဥဒိုးပြင် ဒုပေါ်ရောဇိုက အခွာလုံလောက်စာ သော စကားစာများကို ကျွန်တော်က လျောက်ထားအစစ်ခံကြောင်း။

စဒိုတက္ကရှင်ဥဇ္ဇင်ကိုစစ်မေးရာ မေထုန်သံဝါသပဋမ ပါရာဇိုက ရောက် လုံးပဲပြင်းပယ်၍--ပေးသောစာများအနက် စာတစောင်ကိုသာသူငေးသောစာဟု၍ဝန်ခံကြောင်း၊ ဥဒိုးဝန် ခံသော စာ၌ ဟိုသင်းနှင့် ပတ်သက်၍ သိလိုသည်၊ ဆိုသော စကားသည်ကိုယ်ဝန်ပျက်မပျက်ကို ရှည်ရွယ်သောစကားပါဟု လျောက်ထားကြောင်း၊

ဥဒိုးနောက်၊ ဥဒိုးရှင် ဥဇ္ဇင်အမှုကို ဆုံး ဖြတ် ရန်၊ မကျည်းကံဝေးဘဆရာတော်(၃)ပါးကို ဝိနိစ္ဆယဝိနည်းဓိရ တင်မြှောက်ဆုံးဖြတ်ရန်၊ ဆင်ဖြူရှိုးတောင်ကျောင်း၌ ဝိနည်း ဓိရ(၃)ပါးနှင့်တကွ သံဃ စည်းဝေးရာ၊ ဝိနည်းဓိရ ချင်းပင် သဘောမညီမျှသဖြင့် သံဃာကွဲပြားမည်ဆဲအရာ ထင်မြင်လာ၍ သံဃာ့ဘေဒ၊သံဃာ့ရာဇိအာတွက် ငဲ့ကွက် ထောက်ထားလျက် စည်းစားဆင်ခြင်ဦးမည်၊ အဆုံးအဖြတ်မပေးသေးဟု ရပ်တန့် ဆားလိုက်ရာ-မကြာမီပင် မန္တလေးက သုဒ္ဓအဆုံးအဖြတ်ရခဲ့ ပြီဟုသုဒ္ဓဆုံးဖြတ်စာ ဘံဆိပ်လက်မှတ်မပါသော စာရွက်ကြီး များကိုကျောင်းတိုင်းဘဲလွှမ်းလာကြောင်း။

ထိုတံဆိပ်မပါဆုံးဖြတ်စာကို ငါတို့သဘောမတူဟူ၍ မကျည်းကန်ဆရာတော်စသောဆရာတော်များတို့က လက်မခံ

ပြန်ပေးလိုက်ကြပါခြင်းထိုအခါကစ၍ရှင်ဥက္ကဋ္ဌအားဂုဏ်း ရှင်ဥက္ကဋ္ဌနှင့် သမ္မာဂဏဆက်ဆံကြသော အနုဝတ္တကရဟန်း များအားဂုဏ်း၊ မကျဉ်းကံစသောဆရာတော်များ ယခုတိုင် သမ္မာဂဏမဆက်ဆံကြပါ-နောင်လည်းဆက်ဆံမည်မဟုတ်ပါ (အနုဝတ္တကရဟန်းဆိုသည်မှာ၊မြို့သစ်မြို့သရုက်တောကျောင်း ဦးဥတ္တမကြီးမှူးသော ၉-၁၀-ကျောင်းခန့်မျှရှိပါသည်)

ထိုအနုဝတ္တကရဟန်းများနှင့်၊ကွဲပြားပြီးနောက် ဂျပန် ခေတ်ရောက်-ဘီ အိုင် အေ ခေတ်လျောက် မှာ နတ်မောက်မြို့ ဘုရားကြီးတိုက် ဆရာတော်ကြီးလာ၍၊ စေ့စပ်ညှိညှိုင်းရေးလုပ် သောအခါ-အနုဝတ္တက ရဟန်းများက၊ ဥက္ကဋ္ဌနှင့် မပေါင်း တော့ပါဟု ဝန်ခံကြသဖြင့် မြို့သစ်နယ် သံဃာညီညွတ် စွာ သမ္မာဂဏ ဆက်ဆံ ခဲ့ပါခြင်းမှ ယခု တိုင် ရှင်ဥက္ကဋ္ဌနှင့် သမ္မာဂဏမဆက်ဆံမပြုကြပါ။

ရှင်ဥက္ကဋ္ဌ ပဌမမှုဖြစ်ပြီး နောက် တောင်တွင်း ကြီးသို့ ရောက်လာရာ ရှေ့နေဦးမောင်မောင်ကြီးကောင်းဆောဖဲ့၍၊ နေရှင်နယ်ကျောင်းဖွင့်ခွင့် အက်လိပ်ဆယ်တန်းပညာသင်ပေးရာ ရဟန်းတပည့်လူတပည့်များစွာ သင်ကြားကြပါသည်။ ၎င်းတ ပည့်များမှာ ကျောင်းပေါ် ကျောင်းတွင်း ဘိန့်ပ် စိုးကြရပါ လည်း၎င်းနောက် နတ်မိုကျောင်းရောက်တော့လဲ။လူဒါယကာ များဘိန့်ပ်စိုးကြရပါသည်။

စေတီ-၂ဆူဖွက်သည်ဟုဆရာဒဟတ်တို့ကြားရသည်မှာ၊၂ဆူ မက၊လေးဆူမျှဖျက်သည်ကိုတွေ့ရပါသည်၊ ငေးဆူအနက် တ ဆူမှာ အထက်မျက်နှာပြင်ဖျက်၍-၂၅၀၀ပြည့် အထိမ်းအမှတ် ကျောက်တိုင်တည်ပါသည် တဆူမှာ အထက်မျက်နှာပြင် ဖျက် ခြင်းမခံရဘန်းကျောင်းလား လေညှင်းခံ ကျောင်းလား မသိ

ဆောက်ထားပါသည်၊ တဆူမှာ တခြမ်းစီ၌ မြေညီပြီး တိုက်တယ်သည်ကို တွေ့ရပါသည် တဆူမှာ ဘေးကဖြိုခဲ့၍ ကျောင်းမျက်နှာပြင်သို့ခြင်း၊ လမ်းခင်းခြင်းတို့ကိုတွေ့ရပါသည်။

ရှေးဦးစွာမြို့ပေါ်ရှိ ဆရာတော်ကြီးများအား လျှောက်ထားကြည့်ရာ။ စေတီဗျက်ကျောင်းဝန်ခံကြပါသည်၊ နောက်ပါရဟန်းနှစ်နှင့်တပည့်တော်ကိုယ်တိုင်၊ သွားရောက်ကြည့်ရှုသောအခါရလေးဆူမျှဖျက်ဆီးဒါဏ်တွေ့ရှိရပါသည်၊ မြို့ပေါ်ရှိဆရာတော်တို့ကလည်း။ ရှင်ဥက္ကဋ္ဌမှာ ဝိနည်းမရှိတော့ပါ။ ဥပုသ်ပဝါရဏာမပြုတော့ပါဟု ဝန်ခံကြပါသည်။ ယခုလောက် ကျယ်ဝန်းသော ကျောင်းနေရာမျိုးတွင် ဆရာတော်တို့မျက်စိဝါးထင်ထင်တွေ့မြင်ရသလို ဥာဏ်အမြင်ရှင်းအောင် ရေးရခြင်း ဖြစ်ပါသည်ဘုရား။

(ပုံ)ဦးကောဏ္ဍည၊
မင်္ဂလာရိပ်အမှုဆောင်။
ကျောင်းထိုင်ဒုဥက္ကဋ္ဌ။

ဤတောင်တွင်းကြီးမှ ပေးပို့သောကြော်ငြာစာတမ်းပါစကားများနှင့် မင်္ဂလာရိပ်ကျောင်းထိုင်ဆရာတော်များအား၌၏ ဒုဥက္ကဋ္ဌဆရာတော်ထံမှ ရေးသားပေးပို့သော စာပါစကားများကို ထောက်ရှုသည်ရှိသော်၊ ရှင်ဥက္ကဋ္ဌသည် ဘုရားသာသနာတော်၌ နေထိုင်သော ပုဂ္ဂိုလ်ပင် ဖြစ်သော်လည်း၊ သာသနာတော်ကို ယုံကြည်မှု အလျဉ်းမရှိဘဲ၊ မြတ်စွာဘုရားပညတ်တော်မူအပဲသော၊ သိက္ခာပုဒ်တော်ကြီးငယ်တို့ကို လွန်ကျူးကျော်နင်းကာ၊ လူတို့အား အေး အကျင့်အတိုင်း၊ ပြုမူနေထိုင်သဖြင့် ဘိက္ခုဘာဝဟုဒသာ ရဟန်းသိက္ခာမရှိ၊ လေတော့

ခြင်းခြောင့်သာ ဤမျှလောက် ရိုင်းပြစ်ခဲ့သော သာသနာတော်ကို ပုတ်ခတ်စော်ကားလေရော့သလားဟု မှတ်ထင်မိကြမေတော့၏။

ရှင်ဝါသဝလည်းရှင်ဥက္ကဋ္ဌနှင့်အလားတူ ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်ခြင်း။

ဤလူသေလူဖြစ်စာအုပ်ကို ရေးသားသုမ်းသင် ထုတ်ဝေသောပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ မြတ်စွာဘုရား သာသနာတော်၌ လွန်စွာကြီးမားသော သာသနအန္တရာယ်ကိုပြုလုပ်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ပါပေတည်း၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်စားမျိုးသည်၊ ဤသာသနာတော်၌ ရှေးအခါကတကြိမ်တခါမျှမပေါ်ခဲ့ဘူးချေ။

သာသနာတော်ကို လွန်စွာမြတ်နိုး၍ သာသနာတော်၏ ကြီးပွါးခြင်းကို အလေးပြုကြသော ရှေးရှေး သာသနာပြုမင်းကောင်းမင်းမြတ်တို့၏၊ သာသနအန္တရာယ်ကို ကာကွယ်သောအားဖြင့် သာသနာပြုကြပုံကို အကျဉ်းမျှထုတ်ပြပေအံ့။

ဘုရား ပရိနိဗ္ဗာန် စံတော်မူပြီး နောက် အနှစ် တရာမြောက်သော အခါ၊ ကာလာသောကာမင်းသည်၊ ဝေသာလီပြည်၌ဝိနည်းတရားနှင့်မညီသော၊ အဓမ္မဝတ္ထု-၁၀ ပါးကိုပြု၍ သာသနာ့အညစ်အကြေးသေးရန်ကို ဖြစ်စေကြသော ဝဇ္ဇီကိုင်းသား အဓမ္မဝါဒီရဟန်းများကို အချို့ လူထွက်စေ၊ အချို့ တိုင်းပြည်မှ တွေ့က်ပေးခေ၊အချို့ ထပ် ၍ ရဟန်းပြု စေသော အားဖြင့်၊သာသနအန္တရာယ်ကိုကာကွယ်သုမ်သင်ပြီးလျှင် ဒုတိယသံဃာယနာတင်ပွဲ အဖြစ် ဖြင့် သာသနာပြုခဲ့လေသည်။

ဘုရား ပရိနိဗ္ဗာန် စံတော်မူပြီးနောက်၊ ၂၃၅ နှစ် သို့ရောက်သောအခါ၊ ဓမ္မာဇသောကမင်းသည်၊ ပါဋလိပုတ်ပြည်၌ ဓမ္မဝါဒိလင်္ဂီရဟန်းတို့၏အကြားဝယ် ၇ နှစ်တိုင်တိုင်မိမိ၏အယူအားကိုဓမ္မဝိနယဟုပြု၍ သာသနာအညစ်အကြေး ဘေးရန်ကို ဖြစ်စေကြသော တိတ္ထိခြောက်သောင်းတို့ကို သင်္ကန်းချွတ်၍ဝတ်ဖြူလဲစေသောအားဖြင့် သာသနာအနှစ်ရာယ်ကိုကာကွယ်သုဓံသင်ပြီးလျှင် တတိယသံဂါယနာတင်ပွဲ၏အမှီသဟာအဖြစ်ဖြင့် သာသနာပြုခဲ့လေသည်။

သိဟိုဠ်ကျွန်းဌ ဝေဠာဘယမင်းသည်၊ သူ့အသက်ကို သတ်မိသောသူသည် ဤပရိတ်ကိုရွတ်လျှင် ထမ္ဘပထမ လွတ်၏၊ မိဘကိုသတ်မိဇသောသူသည် ဤပရိတ်ကို ရွတ်လျှင် ပဥ္စာနန္တရိယကံမှလွတ်၏ ဤသို့စသောအားဖြင့်၊ မဟုတ် မလျှားအဓမ္မကို ဓမ္မဟုဟောကြားဇသော အရည်းကြီးသုံးကျိပ်နှင့်၊ ဟပည်ရှင်ယောင်ဖြားကဲသောင်းတို့ကို လူဝတ်လဲစေ၍၄င်း၊ အခြမ်းငါးကိုင် လုံကိုင်ဆင်ခြေကျုံးထည့်၍၄င်း၊ သာသနာ့အန္တရာယ်ကို ကာကွယ်သုဓံသင်ပြီးလျှင် သာသနာတော်ကြီးခြောက်ပြုခဲ့လေသည်။

သင်္ကရာဇ် ၈၂၀ ပြည့်နှစ် ရာမညတိုင်းဟံသာဝတီပြည်၌ ဓမ္မစေတီမင်းသည်၊ ဆေးကုသောရဟန်း၊ ဗေဒင်ဟောသောရဟန်း-တရားဟော၍ပစ္စည်းနှင့် စီးပွါးရှာသောရဟန်း ကုန်သွယ်သောရဟန်း စသော အလင်္ဂိတို့ကို မိမိတို့ အမှုကဲ့မစွန့်လွှတ်နိုင်သော် လူထွက်ခိုင်းခြင်း အထင် အရှားပုဂ္ဂိုလ်ကကျဉ်နှင့် ပါရာဇိကသို့ ရောက်သော အပြစ် မထင်မရှားသော် လူထွက်ခိုင်းခြင်းအားဖြင့်၊ သာသနာ့အန္တရာယ်ကို ကာကွယ်သုဓံသင်ပြီးလျှင်၊သာသနာတော်ကို ချီးမြှောက် ပြုစုခဲ့လေသည်။

ဤကားဃနခေတ်သာသနာပြုအစိုးရနှင့်၊ သာသနာပြု တိုင်းသူပြည်သားလူအများတို့သာသနာ၏ အန္တရာယ်ကို ကာကွယ်၍ သာသနာတော်ကို နည်းယူစောက်ရှောက် ပြုစုနိုင်ရန် ရှေးရှေး သာသနာပြု မင်းကောင်း မင်းမြတ် တို့၏ သာသနာ့ အန္တရာယ်ကို ကာကွယ် သုဓိသင်၍ သာသနာတော်ကို ပြုစု ပျိုးထောင်ရှောက်ကြံကို၊ အကျဉ်းထုတ်ပြခြင်းဟုသည်။

ဆုံးဖြတ်ချက်အပိုဒ်

ဤသို့သော လူသေ လူဖြစ် စာအုပ်၌ ပါရှိသော အပြစ်တို့ကို ထုတ်ဆောင် ဝေဘန်ခြင်း။

ရှင်ဥက္ကဋ္ဌ၏ အထုပ္ပတ္တိ အလေ့ အကျင့် တို့ကို ဖော်ထုတ် ဆောင်ပြခြင်း၊ ထိုထို မင်းကောင်း မင်းမြတ် တို့၏ သာ သနာ့ အန္တရာယ်ကို ကာကွယ်ကာ သာသနာပျံ့ပုံကို ထုတ်ဆောင်၍ ပြခြင်းများကို ရေးသားပြီး၍ -ယခု အခါ၌ လူသေ လူဖြစ် စာအုပ်ကို ရေးသား သုဓိသင် ထုတ်ဝေကြသော ရှင်ဥက္ကဋ္ဌနှင့် ရှင်ဝါသဝတို့အား ပြုသင့် ပြုထိုက်သော အစီအစဉ်ကို ပြဆိုဆုံး ဖြတ်ပေအံ့။

၁။ မြတ်စွာဘုရားသာသနာတော်၌ -ဘဏ္ဍာဂါဂကာရ ဟု စသော သာသနာ့အန္တရာယ်ကို ပြုသော ပဏ္ဍာုက လောဟိတ ကာရဟန်းတို့ကို ဝိနည်းဒေသနာတော်၌ -တဇ္ဇနီယကံပြု၍ ဆုံးမ ခဲ့တော်မူ၏။

၂။ ဝိနည်းသိက္ခာပုဒ်တော်၌ ၊လိမ္မာသည်ဖြစ်၍ များ

သောအာပတ် တဲ့ည်းဟူသော အပြစ်ရှိခြင်း လူတို့နှင့် ရောနှော နေထိုင်ခြင်း၊ဟူသော သာသနာ့အန္တရာယ်ကို ပြုစေသောအရှင် သေယျသကအားနိယသံကိုပြုရှုဆုံးမစေတော်မူ၏။

၃။ ပန်းပင်စိုက်ခြင်း၊ ပန်းပင်ပျိုးခြင်း၊ စသော အမှု တို့ကိုပြုလုပ်၍ လူဒါယကာ ဒါယိကာမတို့အား ပန်းဖေးခြင်း သစ်သီးပေးခြင်းစသည်ဖြင့် လူဒါယကာဒါယိကာမတို့၏သဒ္ဓါ ဘရားကို ဖျက်ဆီးခြင်း၊ ယုတ်မာသောအသက်မွေးခြင်း ဟူသော သာသနာအန္တရာယ်ကိုပြုကြသော အသင်္ဃပုန္ဒသုကာရ ရဟန်းတို့အား၊ပဒ္မာဇနိယကံကိုပြု၍ဆုံးမစေတော်မူ၏။

၄ လူတို့အား လာဘ်မရအောင်အားထုတ်ခြင်း၊လူတို့ အာ အကျိုးမဲ့အောင် အားထုတ်ခြင်း၊ လူတို့အားနေရာမရ အောင်အားထုတ်ခြင်း၊လူတို့ကိုဆဲရေးခြိမ်းခြောက်ခြင်း၊ လူတို့ ကို ဒဏ်ချင်းချင်းကွဲပြားအောင် ဂုံးတိုက်ခြင်း စသော သာသန အန္တရာယ်ကို ပြုသော ရှင်သုဓမ္မအား အပ္ပဋိသာရကံယကံကို ပြု၍ဆုံးမြတ်စေတော်မူ၏။

၅။ အာပတ်ကို မရှုခြင်း၊ အာပတ်ကို မကုစားခြင်း တည်းဟူသော သာသနာအန္တရာယ်ပြုသော အရှင် ဆန္ဒ အား ဂုဏ်း၊ ယုတ်မာသော မိစ္ဆာအဖူးကို မစွန့်လွှတ်ခြင်း တည်းဟူ သော သာသနာအန္တရာယ်ကိုပြုသော အရှင်အရိုဋ္ဌ ရဟန်းအား ဂုဏ်း၊ဥက္ခေပနိယကံကိုပြု၍ ဆုံးမတော်မူ၏။

မြတ်စွာဘုရား သာသနာတော်၌ အဘိဓမ္မာကို တား မြစ်ပိတ်ပင်သော ပုဂ္ဂိုလ်ကို အဘိဓမ္မံပဋိဗာဟန္တာ ဇုမည်ဖွင့် ဟုန်ဒက္ခာဿဟာရုံဒေတိ၊

သမ္ဘည္ဂါဥဉာနုံပဋိဗာဟတိ၊ သတ္တာဂေသဒ္ဓရုဇ္ဇည္ဂာဏ်ံ ပဋိနိဝန်ဒေတိ၊

သောတုဏာမံပရိသံဝိသံဝါဒေတိ၊ အရိယာမဉ္ဇေအာဝရာဏ်ံစန္ဓတိ၊

အင်္ဂါရသသု ဓဆဒကရဝတ္ထူသုကေသို့ သန္ဒိဿတိ ဥဇ္ဇေပနိယကမ္မတဇ္ဇနိယကမ္မာရဟော ဟောတိ၊ တံတံကမ္မံ ကစ္စာ ဥယျောဇေတဗ္ဗော၊ဝစ္ဆဝိဃာသာ ဒေါဟုတ္ဘာဇိဝိသိ ဆိ။

ဟူသော ဓမ္မသာဂ်ကိုအဋ္ဌကထာ နိဒါနကထာ-၃၀-လာစကားတော်ဖြင့် အရှင်ပုဋ္ဌဟေသဆရာသည်၊သာသနာတော်မှ နှင်ထုတ်သော အားဖြင့် သာသနာအန္တရာယ်ကို ကာကွယ်စောင့်ရှောက်ရန် မိန့်ကြားတော်မူခဲ့လေသည်။

ရှင်ဥက္ကဋ္ဌကို ဒါယကာမဝတ္ထု၊သည်၊ စောဒက မိသန်းကြည်က မိမိ၌ မေထုနသံဝါသ အမှုကို မြဲမျှင့် ကျူးလွန်ပါသည်ဟု ပဋ္ဌမပါရာဇိက သိက္ခာပုဒ်ဖြင့်၊ စွပ်စွဲရာ၌မကျဉ်းကဲ့ဆရာတော်အမှူးရှိသော ဆရာတော်များက ဝတ္ထု၊သည် စောဒက မိသန်းကြည်၊ မမကြီးတို့ထွက်ဆိုချက်များနှင့်၊ရှင်ဥက္ကဋ္ဌ၏ ထွက်ဆိုချက်များကို၊သုံးသပ်ဆင်ခြင်ကြလျက်၊ ပဋ္ဌမပါရာဇိက အာပတ်ဖြင့် ဆုံးဖြတ်ရန်-ဝတ္ထု၊များသက်မရောက်သော်လည်း၊ ဦးဒိဓာက ရှင်ဥက္ကဋ္ဌိက ပဋိညာဏ်မပေးခဲ့ နေသော ကြောင့်၊ ဝိနိစ္ဆယဆုံမတ်၍မပေးကြဘဲ၊ ရှင်ဥက္ကဋ္ဌကို အာဇီဝသ ဓမ္မသခန္ဓာဝဂ မပြုလုပ်မှု၍-ရှောင်လွှဲကြဉ်ဖယ်ရှံသော ကြဉ်ဖယ်ထားကြသော်သည်း၊ထိုအမှုနှင့်အလားတူဖြစ်သည်ကို

ဆရာထုံးရွာရှင်ဝိမလကို၊ဝိသဘာဂမာတုဂါမနှင့်ဒွယံဒွယံသမာပတ္တိအမှု ပြုကျင့်သည်ကို ကိုယ်တိုင်တွေ့ရှိကြောင်းဘုရားရှင်သံဃာတော်ရှေ့တော်၌ သစ္စာပန်ဆိုကာ အဇ်ဇံခံဝန်ကြောင်းများကို ထင်စွာပြု၍ သာမဏေရှင်စဉ်၊ ရှင်အာစိဏ္ဏ၊

ရှင်သုဇာတတို့က စွဲဆိုသော ပဌမပါရာဇိက အမှု၌-မူလ ဝိနည်းမိရိဆရာတော်များက အမှုသည် စုဒိတက ရှင်ဗိမလ၏ ပဋိညာဏ်မရသဖြင့်၊ ပဋိညာယကာ ရေတမ္ဘော၊ မစင်ကြယ်ဟူ၍ဖြင်း၊ စင်ကြယ်ဟူ၍ဖြင်း၊ မဆိုသာဟု အကြောင်းပြလျက် နေဝသုဒ္ဓနာသုဒ္ဓအဖြစ်ဖြင့် ဆုံးဖြတ်ကြရာ-

စောဒကော အာဟ အာပန္နောတိ၊ စုဒိတကော အာပ အာပန္နောတိ၊

ဥစ္စောအန္နကို့ပန္နောပဋိညာနုသန္ဓိ တေန်ကာရယော။ ဟူသော ပရိဝါပါဠိတော်စုဒိတကံ။ပ။ပအပ္ပဋိပုဒ္ဓိတ္ထာ ကတံ၊တသော ဝ။ပ။အပဋိညာယကတံ၊ဟူသောကမ္မကို့ နကအဖွင့်စူဠပါဠိအဋ္ဌကထာ-၁။အပ္ပဋိညာယကတံတိ ဝတ္ထု ံဝါ-အာပတ္တိ ံဝါ- အသပတ္တိဆိုသောပေတွာကထံ။ ယောပန သဗ္ဗေသံ ပဿန္တာနံဝေ- ဝတ္ထုဝိတိတိက္ကမံ ကတွာ ပစ္ဆာကမ္မကရဏာဘာယေန နကရောမီတိမုသာ ဝဒတိ တဿဘိက္ခု။နံ သမ္မု၊ စေဝိတိက္ကမ ရဏ မေဝ ပဋိညာ။

ဟူသော၊ဂုဏ်းအဖွင့် ဝိမတိ ဝိနောဒနိဋီကာ-၂၁၂ များကို။ ထောက်ထား၍ပြတော်မူ၍ဂုဏ်း၊

ဒုသီ၊လာ ဟိ ဂ။ထ ပဋိစ္ဆာဒနတ္တံ၊ တိဏပဏ္ဏာဒိစ္ဆဒ နဝိယ၊ အတ္တနော ဒုသီလ ဘာဝံ ပဋိစ္ဆာဒနတ္တံ၊ သုဗ္ဗတာနံ၊ ဆာဒနံကတ္တာအဟပ္ပိ ဘိက္ခု၊တိဘိက္ခု။မဇ္ဈေ ပက္ခန္ဒတိ။

ဟူသောသုတ္တန်ပါတ်စုန္ဒသုတ်အဋ္ဌကထာ-၁၄၇၃ကို ကိုးကား၍တော်မူ၍ဂုဏ်း။ သာမဏေတို့ အတတ် အားလ် ထင်ထင်သိမြင်

လျက်ရှိပြီး သည်ကို တွေ့ရှိလျှင်၊ အမှုသည်၊ စုဒိတကဝိမလ၏ ပဒိညာဏ်ဝန်ခံခြင်းကို အလိုမရှိအပ်ပြီ - ဝိမလအား၊ မစင်တင်ပုတ်ကို မြက်ဆုတ်ဖြင့် ဖုံးလွှမ်းဘိသကဲ့သို့ မိမိဒုဿီလအဖြစ်ကို ရဟန်းကောင်းတို့ အမှုအယာဖြင့်ဖုံးလွှမ်းရှင်၊ ဝိလည်း ရဟန်း တပါးဟု ရဟန်းများ အလည်၌ သား လာနေထိုင်ခြင်းသည်၊ မသင့်မတင့်ပြီ- ဝိမလသည်၊ ဘုရားရှင်၏ အမှုတော်ကို ထမ်းဆောင်နိုင်မည်မဟုတ်၊ ဘုရားရှင် ချီးမြှောက်ပေးသနားတော်မူအပ်သော စတုပါရိ သုဒ္ဓိ သီလ ဌာနန္တရ ဏာထူးမှ ရွေ့လျောပြီးဖြစ်၍ ပဉ္စင်္ဂသီလ၊ အင်္ဂဝ်သီလ၊ ဒသင်္ဂသီလဘို့ဖြင့်သာ ကုသိုလ်တရားတို့ကို ပွါးများ၍ နေထိုင်စေဟု သတ္တရာဇ် ၁၂၁၆-ခု၊ တန်ဆောင်မုန်းလဆန်း ဂ-ရက်နေ့က ရှင်ဝိမလကို၊ သင်္ကန်းချွတ်၍ လူဝတ်လဲစေရန် ဆုံးဖြတ်တော်မူသော ညေယျမြေ့ဘိဝံသ သီရိပဝါရ လင်္ကာရမဟာသေနာပတိ မဟာ မြေရေဇာဓိ ရာဇာဂုရု တံဆိပ်ဘော်ရှင်သာသနာပိုင်ဆရာဇရတော် ဘုရားကြီးအလိုတော်အားဖြင့်၊ ပဋိညာဏ်မဇပေးစေဆာမူ-ပဋမပါရာဇိကသိက္ခာပုဒ်ကို ကျူးလွန်ခြင်း ထင်ရှားရှိလူဝတ်လဲပေးရန်သာရှိပေသည်။

ဤသို့ဆိုအပ်ပြီးသော ဝိနည်း ဒေသနာတော်၌ လာသော မိန္ဆာအယူကို မစွန့်လွှတ်ခြင်းကြောင့် ဥက္ခေပနီယကံ ပြုလုပ်အပ်သောပုဂ္ဂိုလ်၊ အာဘိဓမ္မာ အဋ္ဌသာလိနီ အဋ္ဌကထာ၌ လာသော ဥက္ခေပနီယကံကို ပြု၍သာသနာ့၊ တော်မှနှင်ထုတ်အပ်သောပုဂ္ဂိုလ်ကို တွင်၊ မေထုန်ဓမ္မစသော အာမှကို ပြုကျင့်ကျူးလွန်သော ရဟန်းအား၊ ဗျာန်မဂ်ဖိုလ်ကို တားမြစ်သော အန္တရာယိကဓမ္မဖြစ်၏ဟူ၍ ပြောကြားသော ဘုရားတော်မူအပ်သည်ကို၊ အနန္တရာယိကဓမ္မ မဟုတ်ဟု၊ ယူသော ကမ္မဝါဒမြောက်မှု၍

ဒီဋ္ဌိမဏ္ဍာဖြစ်သော်အယူကိုယူသောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဝိနည်းဒေသနာတော်လာသည့်အတိုင်း၊ ဥက္ခေပနီယကံကိုပြုအပ်၏။

အထက်စွဓုဝဝိပါကဖြစ်၍ - ကမ္မပထပတ္တာဖြစ်သော သသဿတဒိဋ္ဌိ၊ ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိ၊ အဟေတုက၊ အကိရိယ၊ နတ္ထိကဒိဋ္ဌိ၊ ပုဗ္ဗေကတဟေတုဒိဋ္ဌိအယူကိုယူသောပုဂ္ဂိုလ်တို့အား မူလာဒေးမမျှသောကမင်းသည်၊ သာသနာအနှောရယ်ကို ကာကွယ်သကဲ့သို့ လူဝတ်လဲစေခြင်းအမှု အဌသာလိနီအဋ္ဌကထာလာသည့်အတိုင်း၊ သာသနာတော်မှ နှင်ထုတ်ခြင်း အမှုကိုပြုအပ်၏။

ဤလူသေ လူဖြစ်ဟာအုပ်ကို ရေးသား သုမိသင် ထုတ်ဝေသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ မဇ္ဈိမပါရာဇိကစသော အာပြစ်ကြီးများကိုကျူးလွန်သော ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်ခြင်းကြောင့် ဘုဝဝေဒနီယကံ၊ သာသနာပိုင်ဆရာတော် ဆုံးဖြတ်သကဲ့သို့ ဆုံးဖြတ်ခြင်းအမှု နိယတမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိအယူကို ယူသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ အဋ္ဌသာလိနီအဋ္ဌကထာ (၃၉၂)၌=

> ယာစမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိယဒေတာတိ၊ အဟေတုကဝါဒ၊ အကိရိယဝါဒ၊ နတ္ထိကဝါဒေသု၊ အညတရတဉ္စေဟာဇ္ဇာဒိတံ၊ ပုဂ္ဂလံ၊ ပုဗ္ဗသတမ္ပိ၊ ပုဗ္ဗသဟာသမ္ပိ၊ ဗေဒဒေတုံ နသက္ကောတိ” ဟူ၍လာသည့်အတိုင်း ဘုရားအရာဘုရားအဆောင်ထောင်ဖင် ဟောခြွတ်သော်လည်း၊ ကျွတ်ဖတ်ပုဂ္ဂိုလ်များမဟုတ် - ဓုဝဝိပါကဖြစ်၍ ကမ္မဖဋ္ဌပတ္ထာဖြစ်သော နိယတမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိအယူကိုယူသော အတွေးကိစ္စပုဂ္ဂိုလ်များ ဖြစ်ခြင်းကြောင့် သိရိဓမ္မာသောကမင်းကြီးသည်၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိအယူရှိသော ရဟန်းတို့ကို လူဝတ်လဲစေသကဲ့သို့ သာသနာပြု အစိုးရနှင့်၊ ပြည်သူပြည်သား လူအများတို့အား ဝတ်ဖြူလဲစေခြင်းအမှု၊

၎င်းပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ဓုဝဝိပါကဖြစ်သော နိယတမိစ္ဆာအယူကို ယူခြင်း၊ ဘုရား-တရား-သံဃာတည်းဟူသော ရတနာသုံးပါးကို မယုံကြည်၍ ဩဇာဂုဏ်မကြည်ဖြင်း၊ ဘုရားရှင်ကိုမြှောပယ်ခြင်း၊ တရားတော်ကိုပြစ်ပယ်ခြင်း၊ သံဃာတော်များကိုပြစ်ပယ်ခြင်း၊ ဘုရားရှင်ဟောကြားတော်မူအပ်သော အဘိဓမ္မာကိုသာ တားမြစ်သည်မဟုတ်သော သုတ္တန်ဝိနည်း အဘိဓမ္မာစာပေအလာ သာသနာသုံးခန်းလုံးကို တားမြစ်ခြင်းစသော အပြစ်ကြီးများကို လွန်ကျူးသော ပုဂ္ဂိုလ်များဖြစ်ကြ၍သော ကြောင့်၊ အပြစ်သာလိမ့်မည် အဋ္ဌကထာထားသည့်အတိုင်း သာသနာတော်မှ နှင်ထုတ်ခြင်းခံရများကို ပြအပ်ပေသတည်း။

အစည်းအဝေးပွဲဦးကြိုရောက်ကြောင်းတော်မူကြသော ဆရာတော်ကြီးများနှင့် ဆန္ဒပေးတော်မူကြသော နိဒ်းတော်ခြွင်းချက်ဆရာတော်ကြီးများ။

(၁) ဒေဝဆာဂရသိမ်းလွန်းဆရာတော်၊ (အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ)

(၂) ဗားကရာကျောင်းကိုတ်ဆရာတော်၊

(၃) ဝင်္ဂဒေနံဆရာတော် ကြွေးသွေ့မြင်တိုင်၊

(၄) ဝင်္ဂဒေနံဆရာတော်ဗဟန်း(အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ)

(၅) ညောင်ကုန်းတိုးဘီ-ပိုက်ကျောင်းဆရာတော်၊

(၆) အလယ်တောရနကျောင်းဘိုဆိတ်ဆရာတော်၊

(၇) သုဓမ္မာကျောင်းတိုက်ဆရာတော်

ဃရက်တောကျောင်းတိုက်၊

(၈) ဧကျိုက်ထီးရိုးကျောင်းတိုက်ဆရာတော်၊
(၉) ရှင်စောပုကျောင်းတိုက်ဆရာတော်၊

နှိုင်ငံတော်ဝန်ကြီးမှူးရဆရာတော်များ။

(၁) နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူ ဆရာတော် သရက်တော ကျောင်းတိုက်၊
(၂) ဇေယျပတိဓကျောင်းတိုက်ဆရာတော်၊
(၃) ဘုရားဖြူကျောင်းတိုက်ဆရာတော်၊
(၄) မြင်းကျောင်းဆရာတော် သရက်တောတိုက်၊
(၅) ငါးထပ်ကြီးကျောင်းတိုက် ဆရာတော်၊
(၆) ဗဟုတရေသဒ္ဓကျောင်းတိုက်ဆရာတော်၊
(၇) အရှေ့ပိန္ဒကုန်းတိုက်၊ ဘက်ပင်အိုင်ဆရာတော်၊
(၈) စက်ဘူးကျောင်းတိုက်ဆရာတော်၊
(၉) ပြည်လုံးချမ်းသာကျောင်းဘိုက်ဆရာတော်၊

ကျောင်းထိုင်ဆရာတော်များ အမဲ့ချုပ်ကြီးမှ ဆရာတော်များ။

(၁) နော်မံကျောင်းကြီးတိုက်ဆရာတော်၊
(၂) ဓမ္မဘုန်းပွင့် ကျောင်းတိုက် ပညာလင်္ကာရ ဆရာတော်၊
(၃) တောင်လုံးပြန်သုံးထပ်တိုက်သစ်ဆရာတော်၊
(၄) ပဒုမာန်းကျောင်းတိုက် ဆရာတော်၊
(၅) ဘုရားကြီးကျောင်းတိုက် ဆရာတော် ဦးအာစိဏ္ဏ၊
(၆) အလယ်တောကျ ဓမ္မဝရိုတိုက်ကျောင်း ဆရာတော်၊

(၇) ကျောင်းကြီးတိုက်ဘုံပျ ကျောင်းဆရာတော်၊
(၈) ဘုရားကြီးတိုက်ခံမြေယာတနေကျောင်းဆရာတော်၊
(၉) ဝေဠုဝန် ဦးဇောဒိဿရဆရာမတော်။

'သိဿာရုန်' မန္တလေးမြို့ နိုင်ငံတော် ဝိနည်းမိုရ် ဆရာတော်ကြီးများ၏ ဘွဲ့တော်များကို တဆက်တည်း နေရာမရရှိသည့်အတွက် အောက်တွင် ထည့်သွင်းပေးပြအပ်ပါကြောင်း။

မန္တလေးမြို့ နိုင်ငံတော်ဝိနည်းမိုရ် ဆရာတော်ကြီးများ။

(၁) အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ၊သာသနဇောတိကဓဇဆရာတော်
(၂) အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ၊ရွှေဘုန်းရှိန်ဆရာတော်၊
(၃) အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ၊ မစိုးရိမ်တိုက် မဟာနာယကဆရာတော်၊
(၄) " " အနောက်တိုက်တော် ဆရာတော်၊
(၅) " " တောင်ထီးလင်းတိုက်အုပ်ဆရာတော်
(၆) " " တောင်ဆင်တဲတိုက်အုပ်ဆရာတော်၊
(၇) " " တောင်သမန်တိုက်ပုသိမ်ဆရာတော်။
(၈) ဦးဇဋိလာသဘ(အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ)
ဟံသာဝတီဆရာတော်၊
နိုင်ငံတော်ဝိနိစ္ဆယဌာန တာဝန်ခံ၊
ဒကွိဏာရာမဘုရားကြီးတိုက် တောင်ပြင်
မန္တလေးမြို့။

မဇ္ဈိမလေးပြုနိဒ်ေတာ်စိုဝိနိဆိုယဉ္စာန၊
ဆုံးပြတ်ချက် ဝိနိဆိုယ။

ေန့စဲ့၊ ၁၉၂၃ ခုနှစ်၊ နတော်လဆုတ် ၁-ရက်
၁၉၅၉ ခု၊ ပြင်ဘာသ ၁၅-ရက်။

(၁) ေလျာက်ထားသူ ။ဘာသနာ့ညွှန်ကြားရေးဝန်
(ဝိနိဆိုယ)ရှေ့ကျွန်ုပ်မြို့။

(၂) ေလျာက်ထားခံရသူ ။ဦးဥက္ကဋ္ဌ(ေတာင်တွင်းကြီး)နှင့်
ဦး၀ါသ၀(ရန်ကုန်မြို့)။

(၃) အေကြာင်းအရာ ။လူသေလူဖြစ်စာအုပ်ကို ဝိနည်း
တရား ဓမ္မသာသနာ့ေထာ်အရ စိစစ်
၀ေဘန်၍ အဆုံးအဖြတ် သြ၀ါဒ
ေပးရန်ကိစ္စ။

၁။ ။ လူသေလူဖြစ်စာအုပ်ပါစကားပိုဒ်များနှင့်ပတ်သက်၍
ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံတော်တွင်းလုံးရှိ၊ဗုဒ္ဓဘာသာသမ္မာ
ဒိဋ္ဌိအယူ၀ါဒရှိကြကုန်သော တိုင်းသား ပြည်သူ ရတနာနိုး ရှင်
လူတို့က မိမိတို့ဒေသထွဋ္ဌအထိပ်ထားရှိ ကိုးကွယ် ယုံကြည် ကြ
သော (ဗုဒ္ဓဘာသာ) ကို အများဆုံး ေစာ်ကားထားသော
စာအုပ်ဖြစ်သည်ဟု=ဘတ်ရှုကြသော ဗုဒ္ဓဘာသာ၀င်သူတော်
စဉ်များ သိရှိမည်၊ ၎င်းတို့မှ အဆင့်ဆင့် ကြားသိကြရသော
လူရှင်ရဟန်းတို့သည် မိမိတို့အင်အားအလျောက် အုံကြွ၍
ကန့်ကွက်ရှုတ်ချဆုပူခဲ့ပါလျှင်၊ ထိုအရေးကိစ္စသည်၊သေးငယ်
သောအရေးကိစ္စမစုတ် တိုင်းပြည်ရေး အ၀ဒ်အပါဖြစ်လော
သာဓနာတော် အရေး ဘာသာရေး ဖြစ်သည်။ ထိုသို့ဖြစ်ခဲ့

သော် ထိုအရေးကိစ္စ၊ထိုအဓိကရုဏ်းသည်၊ ထိုင်းဖြိုသည့်အလှမ်း ကြီးကြယ်လာမည်၊ ထိုအဓိကရုဏ်း ဖေးချန်းအောင် ချုပ် ငြိမ်းခြင်းသို့ရောက်အောင်၊ အကြောင်းမဲ့မရှိသော သဘောသို့ ရောက်အောင် အုပ်ချုပ်ရေး တရားရုံးမြောက် ဖြစ်သော ဖြည့် ထောင်ကုမြန်းဘုန်းတော်အိုးရှေ့ထဲ ထိုလူဒသလူဖြစ်ဘာအုပ်ကို အိမ်းဆည်းခြင်း၊ ရေးသားစီရင်သော ပုဂ္ဂိုလ်ကို အဓရေးယူ ဘမ်းဆီးခြင်းကြောင်းကို အချိန်မှီဆောင်ရွက်သည့်ပြင် (လူသေ လူဖြစ်)စ အုပ်ပါစကားပိုဒ်များသည်၊ ဘုရားရှင်ကိုယ်တော် မြတ် မိန့်အပ်ထားမူသော ဒေသတဗ္ဘဝမ္မဝိနယတို့နှင့် မညီမျှ ဆန့်ကျင်သည်၊ မည်သို့အပြစ်ရောက်သင့်သည်။ စသည်ဖြင့် နိုင်ငံတော်ဒီးရဲ့ သာသနာသွန်ကြားရေးဝန် (ဝိနိစ္ဆယ) က မန္တလေးမြို့ နိုင်ငံတော် ဝိနိစ္ဆယဌာန ဝိရုဠ်းဗိုရ် ဆရာတော် များထံသို့ နိုင်ငံတော်တာဝန်ခံဆရာတော်မှတဆင့် လျှောက် ထားခဲ့သည်။

ထိုလျှောက်ထားသွားပါစကားဝိုင်များကိုအောက် ပါအတိုင်းပြသနာအဖြစ်တင်ပြထားလိုက်သည်။

"ပြသနာများ"

၁။ (က) လူသေ လူဖြစ် စာအုပ်ပါ စကားပိုဒ် များသည် ဘုရားရှင်၏ဒေသတဗ္ဘဝမ္မဝိနယနှင့် မည်သို့ဆန့်ကျင်သည်။

(ခ) ဘုရားရှင်၏ ဒေသတဗ္ဘ ဝမ္မဝိနယတို့နှင့် ဆန့် ကျင်လျှင်၊ မည်သို့အာသာအပြစ်ကျရောက်သင့်သည်။

(၈)တတိယပဏ္ဍန်းက ဖြစ်သင့် မဖြစ်သင့်နှင့် ပကာသနိယကံပြုထိုက် မပြုထိုက်။

ဓမ္မပြဒါပြဿနာများကို အစဉ်အတိုင်းဖိစစ်ဝေဘန်မည်။

၂။ (က)ပြဿနာစီစစ်ဝေဘန်ချက်။ (လူဖွယ်သလူဖြစ် စာအုပ်ပါစကားပိုဒ်များ)

၁။ လူသေလူဖြစ် စာဓေါင်း စာမျက်နှာ ၆-စာကြောင်းရေ ၁၇၊ ၎င်းတို့သည်၊ သဝိညာဏသက်ရှိ လောကကို၊ လ၊ ယမမင်းကြီးက(၁)ယမဒေါ(၂)ယမကမည်သော ဝန်ကြီးချု၊ ပန္နစဉီးတို့၏ အကူအညီဖြင့် အာဏာပိုင် အုပ်စိုးလျက်နေသည်ဟု ပါရှိသည်။ တဖန် စာမျက်နှာ ၁၉-စာကြောင်းရေ ၉-၌ ဤသို့အားဖြင့် ဗုဒ္ဓဘာသာဆိုင်ရာဒဏ္ဍာရီစာပေတို့၌ လူသားတို့၏ နေရာကပ္ပါမြေပြင်ကို ဗဟိုရှုပြု၍ အောက်ဘက်တလွှားတွင် တိရိစ္ဆာန်၊ ပြိတ္တာ၊ အသူရကယ်၊ ငရဲဟူ၍ လေးဌာန ခွဲထားလေသည်ဟုပါရှိသည်။ တဖန် စာမျက်နှာ ၁၀-စာကြောင်းရေ ၁၂-၌ ကောင်းမှု ကောင်းတာကို၊ လ။ စင်စစ်လိုရင်းမှာ စိတ်ကူးသက်သာက် ဖြင့် သူသား၏စိတ်ကို ဖြားယောင်းသွေးဆောင်ခဲ့ကြကုန်၏၊ ခြောက်လှန့်ခဲ့ကြကုန်၏ဟူ၍ ပါရှိပြန်သည်။

ကမ္မဝါဒစာစောင်။

၂။ စာမျက်နှာ ၁၄-စာကြောင်းရေ ၁၁-၏ အဆုံး
မပါသောကမ္မဝါဒအတွက်မူကား ထိုဘုံဘဝဟူသော အနှ
မာနတို့သည်၊ အနက်သဘောလုံးဝ ဆိတ်ကင်းသော အဖျင်း
ဝါဒသည် ဖြစ်ကြကုန်၏ ဟု ပါရှိသည်။ ဤအဆိုပါ စကားပိုဒ်
များကို လိုရင်းဝိဇ္ဇာတွေ့ဆိုသည် နယ်ပြည် နတ်ဘုံဗြောက်ထပ်
ဗြဟ္မာ့ပြည်ဗြဟ္မာဘုံနှစ်ဆယ်၊ ငရဲပြိတ္တာ အသူရကာယသုံးဘုံ
အားလုံးပေါင်း— နှစ်ဆယ့်ကိုး ဘုံတို့က မရှိ။ လူ့ဘုံနှင့်
တိရိစ္ဆာန်ဘုံသာရှိသည်၊ နတ်ပြည်စသော နှစ်ဆယ့်ကိုးဘုံ
တို့ရှိသည်ဆိုသော ဗုဒ္ဓဘာသာစာပေတို့သည်၊ ဒဏ္ဍာရီစကား
အနှမ်းနှမ်း များလေ့များသောကြောင့် အနက်သဘောမရှိ၊ အနှစ်သာရ
ကင်းခဲ့ခြင်းသာရှိရတော့စကားကား နတ်ပြည်စသော စကားပင်ဖြစ်
သည်းတို့ကို ချဲ့မြှင်းခြယ်ခြင်းသာ ဖြစ်သည် ဟု ဆိုလိုသည်။

ညွှန်ပြခဲ့သော စကားပိုဒ်များသည်၊ မိန့်ဆိုလတံ့သော
ပါဠိတော်တို့ဖြင့် တိုက်ရိုက်ဆန့်ကျင်လျက်ရှိသည်။

သာဓကပါဠိတော်များ။

(က) ပဋ္ဌခေါဋ္ဌမာ သာရိပုတ္တ ဂတိယော ကတမာ
ပဋ္ဌနိရယော၊ တိရိစ္ဆာနယောနိ ပေတ္တိ ဝိသယော၊ မနုဿာ
ဒေဝါ(မူသပဏ္ဏာသမဟာသီဟနဒသုတ်) ၁၀၆။

ဤပါဠိတော်မြတ်ဖြင့်၊ ငရဲတိရိစ္ဆာန် ပြိတ္တာ-လူနတ်ဟူ၍ ဂတိငါးခုပါရှိသည်ကို တုရုးမြတ်စွာ မိန့်တော်မူသည်၊ ပေတ္တိဝိသယောဖြင့် ပြိတ္တာနှင့် အသူရကာယ်ကို ပေါင်း၍ ယူသည်၊ ဒေဝါဖြင့် နတ်နှင့်မြဟ္မာကို ပေါင်း၍ယူသည်။

နတ်ပြည်ခြောက်ထပ်။

(ခ) ယေဟိကေစိဆောဟုဒ္ဒံသရဏံကတာ စမ္ဗံသရဏံဂတာ၊သံဃံသရဏံဂတာ၊သီလေသုပရိပူရကာရိနော၊ တေကာယသဒ္ဒေါ ပရိမရဏာဘာဇကပ္ပေကစ္စေ ပရန်ဒ္ဓိတဝသဝတ္တိနံ၊ ဒေဝါနံ သဟဗျတံ ဥပပဇ္ဇန္တိ။ဂ။ ယေသဒ္ဒေနိ ဟိနံကာယံ၊ပရိပူရေန္တိ၊ ဆဒန္တဒ္ဒေကာယံ ပရိပူရေန္တိတိ။ (သုတ္တန္တပိဋကဟာဝါဇနဝသဘသုတ် (၁၇၁) ဤပါဠိတော်မြတ်ဖြင့် နတ်ပြည်ခြောက်ထပ်ရှိသည်ကို ဘုရားမြတ်စွာမိန့်တော်မူသည်။

ညှိုးဆဲတဘုံ။

(ဂ) ကာမဓါတုယာဥပပတ္တိကမ္မဿေ- ကသမေကာဒသာယတနာနိပါတုဘဝန္တိ၊ကာမာစရာနံဒေဝါနံပဋမကမ္မိကာနံ၊ဩပပါတိကာနံ၊ ဒေဝါနံ၊ ဩပပါတိကာနံအသူရာနံ၊ ဩပပါတိကာနံတိရိစ္ဆာဂတာနံ၊နေရယိကာနံ။သ။ တေသံဣမာနိဓကာဒသာယတနာနိ၊ပါတုဘဝန္တိ။တိ-၂-၄၂၇။

(ဃ) ရူပဓါတုယာ၊လောကဓာတုယာ၊ လောကဓာတုပါဓါတုယာ၊လော၊ဒါနံဒတွာ၊လော၊ပရိန်ဒ္ဓိတဝသဝတ္တိနံ၊ ဒေဝါနံသ

ဘဒမျတံဥဃဟုဇ္ဈန်။ (အဘိဓမ္မာဝိဥက ဓမ္မ ဟဒယ ဝိဘင်းပါဠိတော်)။

ဤစကြဋေတော်မြတ်ဖြင့်ဖြစ်သော သုံးဆဲ့တဘုံ ဒုက္ခကြောင်း၊ မည်သည်ဘုံဘဝမှီသန္ဓေအခါ မည်မျှလောက် စက္ခာယတနစသော အာယတနရသင့်ကြောင်းစသည်ကို မြတ်စွာဘုရား မိန့်တော်မူသည်။

ငရဲကြီးရှစ်ထပ်နှင့်ငရဲငယ်တဆဲ့ခြောက်ထပ်။

(ဂ) သညီဝေါကာလဒ္ဒုသုတ္တာဒီသဃ်ာတောဒ္ဓေ ဒရောရုဝါ အထာပရော မဟာဒိစိတာပနောာ၊ ပတာပနော ဇုဒ္ဓေဘောအဋ္ဌနိရယာ၊ အက္ခာတာ၊ ဒုရတ္တာထိမာ အာကိဏ္ဏာ သုဒ္ဓကမ္မေဟိပဗ္ဗေကာယောဒ္ဓသုသဒ္ဓါ။
(ခုဒ္ဒကနိကာယသဋ္ဌနိဗါတ်သံကိစ္စဇာတ် ၃-၆-၂-၆၀)

ဤပါဠိတော်မြတ်ဖြင့် ငရဲကြီးရှစ်ထပ်နှင့်တကွ အသီးသီးငရဲငယ်ခြောက်ဆဲ့ခြောက်လုံးစီရှိသည်ဟု ဘုရားမြတ်စွာမိန့်တော်မူသည်။

ယမမင်းစသော ငရဲထိမ်းမျာ။

(စ) တမေတံဘိုကွဝေနိရယပါလာနာနဘာတာသု ဘဟောဘွာယမသရညောဒသေန် (မဇ္ဈိမနိကာယအဂ်ုတ္တရနိကာယဒေဝဒသုတ်ား ၁၂)

(ဆ) အတ္တိနိရယေသု နိရယပါလာတိ အာဟန္ဒ (အဘိဓမ္မာဝိဥက ထထာဝတ္ထု(၄၃၀)

ဤပါဠိတော် မြတ်များဖြင့် ငရဲဘုံ၌ ငရဲထိမ်းများနှင့် ယမမင်းရှိသည်ကို ဘုရားမြတ်စွာမိန့်တော်မူသည်။

ဘဝစက်ယန္တယားလယ်ပုံ။

(၈) သေယျထာပါဘိက္ခဝေဒလ္လောဉပရိဒေဟာသံ ဒိဋ္ဌောသံကိမ္မိမှဒ်သန၊ နိပတတိသကိမ္ဘိအာဠေနတိပတတိ။လ။ တသ္မာလောကာပရံလောကံဂစ္ဆန်၊ သက်မြဲပရသ္မာ လောကာဇ္ဇမံလောကံအာဂစ္ဆန်၊တံကိသဟေတုအဒိဋ္ဌတ္ထာဘိက္ခဝေစတုန်အရိယသစ္စံဒုနံ။(မဟာဝဂ္ဂသံယုတ်ပါဠိတော်၃၀၄)

ဤပါဠိတော်မြတ်ဖြင့် လူဘုံဘုံမှ ထိုထိုဘုံသို့- အရိယာသစ္စာလေးပါး မသိသမျှ ကာလပတ်လုံး ဘဝသံသရာ စက်ယန္တယားလယ်ပုံကို၊ ထုတ်ဖော်ဝင်ရောက်ပြီး မြွေကပ်ပုံ ဥပမာဖြင့် ထင်ရှားစွာ ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်မြတ် မိန့်တော်မူသည်။

ဤသို့အသိုးသီးမိန့်တော်မူသောပါဠိတော်တို့ဖြင့် အပယ်၊လေးဘုံ နတ်ပြည် ဖြစ်ကြောက်ထပ်နှင့် တကွ မြဟ္မာဘုံ-၂၀ ရှိသည်ကို သမ္မာဒိဋ္ဌိအယူရှိကြသော ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တိုင်းလေးလေးနက်နက်သက်ဝင်ယုံကြည်ကြရမည်ဟု သမ္မည္ဇတာ ရှင်ဂုဏ်းပေါင်းလွှင်သောဘုရားမြတ်စွာမိန့်တော်မူသည်။

(၁) ငရဲ(၂)ပြိတ္တာ (၃) အသုရကာယ်(၄)တိုရ်ိ္ဆးမရှိဟူသော အယူဝါဒသည်၎င်း၊ယမမင်းစသောငရဲထိမ်းများမရှိဟူသော အယူသည်၎င်း၊ နတ်ပြည် မြဟ္မာပြည်နှင့် တကွ ကောင်းမွန်မြင့်မြတ်သော သုခဝေဒနာခံစားကြရသော နတ်သားနတ်သမီးများ မြဟ္မာများမရှိဟူသော အယူဝါဒသည်၎င်း

ဤအယူဝါဒ ဟူသမျှ၏ မူဌေဘုရားကို ပုန်ကန်တော်လှန်ဖေါက်ပြန်ခဲသော မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိဘို့ အယူဝါဒများသာ ဖြစ်သည်ဟုတိတိကျကျ မှန်မှန်ကန်ကန် ဆိုနိုင်သည်၊

ဗုဒ္ဓ၏ကမ္မဝါဒအခက်း။

စာမျက်နှာ(၅၇) အကြောင်း(၁၉)အယံဓမ္မောသံဌဿဌကောလ၊အကိအလင်းထုတ်ဖေါ်ခဲ့သည်မဟုတ်တုံလောဟုပါရှိသည်၊ဤစကားပိဒ်များကိုလိုရင်းဒိဋ္ဌာဘူဆိုးသော်လူတဦးတယောက်သည် ထိုထိုဘဝတို့က ပြုခဲ့ဘူးသော(အပရာပရိယ)ဟုဆိုအပ်သောအတိတ်ကံ၊ လာလတံ့သော အနာဂါတ်ဘဝများ၌ ခံစားရလတံ့သောကံများမရှိ ယခုပစ္စုပ္ပန်ဘဝ၌ပြုလုပ်သောကံသည် ယခုပစ္စုပ္ပန်ဘဝ၌သာကောင်းကျိုးဆိုးကျိုးခံစားဘွယ်ရှိသည်၊(၁)စေတနာကမ္မသည်လည်း ကာယဒွါရစေတနာကမ္မဝစီဒွါရစေတနာကမ္မ-မနောဒွါရ စေတနာကမ္မ ဟူ၍သုံးပါးရှိပ၊သည်။

ထိုင်းသည်လည်း ကုသိုလ်ကံ အကုသိုလ်ကံဟူ၍-၂ပါး၊ ကုသိုလ်ကံသည်လည်း၊ ကာမာဝစရ၊ရူပါဝစရ၊ အရူပါဝစရ၊ လောကုတ္တရာဟူ၍သုံးပါး၊အကုသိုလ်ကားတပါးသာရှိသည် ထိုကုသိုလ် အကုသိုလ်တို့သည်၊ ဘုံ-ဇာတ်-သမ္ဗန်ဝတ်-သန်ဓိ၌ရ အာရုံ- ဇိတ်-ကာလ၊ စသည်ဘို့ဖြင့် များလှစွာ၏၊ ထိုကမ္မသဿဲလည်း၊ကာယဒွါရကိစ္စကမ္မ၊ ဝစီဒွါရကိစ္စကမ္မ မနောဒွါရကိစ္စကမ္မ၊ ဟု သုံးပါးရှိသည်၊ထိုင်း တို့ သည်သည်း စေတနာကမ္မကဲ့သို့ပင် များစွာရှိသည်ဟု သိအပ်၏။ အကြောင်းမူကား ပြုလုပ်အပ်သည့်ကိစ္စ မှန်သမျှ ပြုလုပ်ကြောင်းဖြစ်သော ဒွါရ

ဖြုလုပ်ခြင်း ဟူသော စေတနာ၊ ပြုလုပ် တတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်နှင့် ကင်းလွတ်၍ မဖြစ်နိုင်။

ရှင်းလင်းချက်။

(၁) ပြုလုပ်တတ်သောပုဂ္ဂိုလ် (၂) ပြုလုပ်ကြောင်း ဖြစ်သော ဒွါရ (၃) ပြုလုပ် ခြင်းသဘော ဖြစ်သောစေတနာ (၄) ပြုလုပ်အပ်သောကိစ္စ၊ ဤလေးပါးဖြင့် သိသင့်သည်။ ထို လေးပါးကို ပရမတ္ထသဘောဖြင့် ဆိုရသော် (၁) ပြုလုပ်တတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်ဟူသည်မရှိ (၂)ပြုလုပ်ကြောင်း ဖြစ်သော ဒွါရကာရုပ်နာမ်နှစ်ပါးရသင့်သည်၊(၃)ပြုလုပ်ခြင်းသဘောကား ထိုက်သည့်အားလျော်စွာကုသိုလ်အကုသိုလ်ဇောစိတ်နှင့်တကွသော သမ္မယုတ်ဖြစ်သော သဘောရားများ သို့သော် လည်း စေတနာကိုသာ ကံဖွဲ့ရသောကြောင့် စေတနာဟုဆိုထိုက်သည်၊ ပြုလုပ်တတ်သောကိစ္စကားရုပ်ရုံအစရှိသော အာရုံခြောက်ပါးပင် ၎င်းကား ပရမပညတ်နှစ်ပါးပင် ရှိသည်ဟု သိ၊ ဤဖော်ပြခဲ့သော နည်းနယ်ကို မူ တိက္ခဝဇ္ဇိရဉာဏ် ရှိကြသော ဆရာတဆူပါရဂူ မြောက်တစ်ခေါလောက်သော အာဘိဓမ္မိက ပညာရှိတို့ **အလွှာသာဖြစ်သည်။**

ထို့ကြောင့် လူသေလူဖြစ် စာအုပ်ပါ ညွှန်ပြခဲ့သော။ စကားရုပ်များသည် ဖော်ပြလတံ့သော ပါဠိတော်များနှင့် တိုက်ရိုက်ဆန့်ကျင်သည်ဟုသိ၊မည်။

အတိတ်ကံ စသော သန္ဓါရများ။

(စု) အဂိဒ္ဓာပစ္စယာသန္ဓါရာ၊ -လ- တဿကတမေ အဝိဇ္ဇာပစ္စယာသင်္ခါရာ၊ ပုညာ။ ဣမေပုစ္ဆန္တိ။ အဝိဇ္ဇာဖစ္စယာသန္ဓါရာ၊(အဘိဓမ္မာ၀ိဘင်းပါဠိတော်)

ဤပါဠိတော်ဖြင့် ဒါန သီလ ဘာဝနာ ဟု ဆိုအပ်သော ကာမရူပကုသိုလ် ခေတနာဖြစ်မှုကို၊ ပုညာဘိသင်္ခါရ ပါဏာတိ ပါတစသော ကာမာဝစရ အကုသိုလ် ဖြစ်မှုကို၊ အပုညာ ဘိသင်္ခါရ· အာကာသာ နဉ္စာယ တန ဈာန် စသော၊ အရူပါဝစရကုသိုလ်စေတနာဖြစ်မှုကို၊ ဓနဉ္စာဘိသင်္ခါရကိုယ် နှုတ်ဟူသော ကောင်းမှု မကောင်းမှု သင်္ခါရ ဟူသမျှကို၊ စေတနာကံဟူ၍ ဘုရားမြတ်စွာမိန့်တော်မူသည်။

ကမ္မနှင့် ဝိပါက။

(ည) တတြာ နဒ္ဓယွာယံပုဂ္ဂလော။ ဇာဓပါဏာတိ ပါတီ၊ လ တာဒိဒ္ဓဝ - ဓမ္မေ ဝိပါကံ ပဋိသံဝေဒေတီ၊ ဥပပဇ္ဇဝါ အပရေဝါပရိယာယေ(မဇ္ဈိမနိကာယဥ ရိ ဏ္ဏာသ မဇ္ဈိမကမ္မဝိဘင်္ဂသုတ် - ၂၅၇)

ဤပါဠိတော်မြတ်ဖြင့်၊ ယခုမျက်မှောက်ဘဝ၌ ကောင်းကျိုး ဆိုးကျိုးကို၊ ပေးတတ်သော ဒိဋ္ဌဓမ္မဝေဒနီယကံ၊ ဤဘဝ၌ နှစ်ခုမြောက်ဖြစ်သော ဒုတိယ ဘဝ၌ ပဋိသန္ဓေပဋိသန္ဓိ ဟူသော အကျိုးနှစ်ပါးကို၊ ထိုက်သည့် အားလျော်စွာ ပေးတတ်သော ဥပပဇ္ဇဝေဒနီယကံ၊ တတိယ ဘဝမှစ၍ နိဗ္ဗာန်ရောက်သောဘဝတိုင်အောင်၊ ပဋိသန္ဓေပဋိသန္ဓိ ဟူသော အကျိုးနှစ်ပါးကို၊ အနွှင့်ရတိုင်းအကျိုးပေးတတ်သော အပရာပရိယဝေဒနီယကံ၊ ဤသို့လျှင်သတ္တဝါတဦးတယောက်သည်၊ မူရင်းမတွက်နိုင်သော ကပ်ကမ္ဘာများစွာက ပြုလုပ်ခဲ့သော ဒု ကုသိုလ် ကုသိုလ်တို့ရှိရကား။ ယခု၊ ကံမျက်မှောက်၊ စွဲပြုန် ဘဝ၌ရင်း၊ လာလတံ့သော အနာဂါတ်ဘဝ၌ရင်း၊ ပဋိသန္ဓေ ပဝတ္တိဟူသော အကျိုး [illegible] အခြင်းကံ

အားလျော်စွာ သုခဒုက္ခကို ခံစားရမည်ဟု ဘုရားမြတ်စွာ မိန့်တော်မူသည်။

ကာလဖြင့် ကာလိယဖြစ်သော ကံနှင့် ဝိပါကကို ပိုင်းခြားခြင်း။

(၄) အဟောသိကံ အဟောသိကမ္မဝိပါကော၊ လ၊အဟောသိကံ၊နဘဝိဿတိ။ကမ္မဝိပါကော(အတိတ်-၆) အတ္ထိကံ အတ္ထိကမ္မဝိပါကော၊လ၊ အတ္ထိကံ နဘဝိဿတိ၊ ကမ္မဝိပါကော(အနာဂါတ်-၂)ပဋိသန္ဓိဒါမဂ်အင်္ဂကထာ= ၂=၁၇၄)။

ဤပါဠိတော်မြတ်ဖြင့် ထိုထိုစကြာဝဠာ ကမ္ဘာလော ကဌ် ရှိရှိသမျှသော သတ္တဝါတို့သည်၊ အပရာပရိယဝေဒနိယ ကံနှင့်၊ မကင်းကောင်းရကား၊ ပဋိသန္ဓေ ပဝတ္တိ ဟူသော အကျိုးမပေးသေးသော တနည်း - အကျိုး ပေး လတံ့သော အတိတ်ကံ၊ အကျိုးပေးလတံ့သော အနာဂါတ်ကံရှိသည်ဟု အတိတ် စသော ကံဖြင့် ကာလိယဖြစ်သော ကံနှင့် ကမ္မဝိပါကကို ဝေဘန်ပိုင်းခြားရှုသော သာရိပုတ္တရမဟာထေရ်မြတ် မိန့်တော်မူသည်။

ဤသို့အသီးသီး မိန့်တော်မူသော ပါဠိတော်တို့ဖြင့်၊ သတ္တဝါတဦးတယောက်သည်၊ ပစ္စုပ္ပန်ကာလ၌သော ကောင်း ကမ္မ မကောင်းမှုကမ္မကို၊ဖြိုလုပ်သည် ဟုတ်သေး။ ရှေးရှေး ဘဝတို့ကလည်း၊ ကောင်းမှုစေတနာကံ မကောင်းမှုစေတနာ ကံကို၊ ဖြိုခဲ့ဘူးပြီး၊ နောင်အနာဂါတ်၌လည်း၊ နိဗ္ဗာန် မရ သေးသမျှကာလပတ်လုံး ကောင်းမှုစေတနာကံ မကောင်းမှု

စေတနာကံကို၊ ပြုကြလတံ့ပင် ဖြစ်သည်ဟု - ဘုရားမြတ်စွာ မိန့်တော်မူသည်။

နောက်ထပ်တဆင့်တက်ကြပါဦးစို့။

စာမျက်နှာ ၉၄-စာကြောင်းရေ-၁၉-၌၊ လူသား၏ ရုပ်ခန္ဓာကိုယ်၌-လ၊ ပိုမို၍ အကျိုးပေး ကတ် တယ် ဆိုကိုး။ အဲဒါလဲ သာသနာ့ဝန်ထမ်းများအတွက် စားလမ်းတခုဘဲပေါ့ ဟူ၍ဖြင်း၊ တနှစ်စာမျက်နှာ ၉၆-စာကြောင်းရေ ၁၃-၌၊လ၊ ဤသို့ ရတနာသုံးပါး ဟူ၍ ဆုတောင်းကြကုန်။ ဟူ၍ဖြင်း ပါရှိသည်၊ အဆိုပါစကား ပိဒ်များကို လိုရင်း ပိဏ္ဍတ္ထဆို သော် ပရိတ်တရားတော်နာယူခြင်း၊ ဓါတ်တော် မွေတော်များကို ရှစ်ခိုးပူဇော်ခြင်း ၂-တရားတော်နာယူခြင်း၊ ဒါန၊ သီလ ဘာဝနာများကို ပြုလုပ်သောသူတို့သည်ကား၊ ဘုရားရှင်ဟောကြားတော်မူသော အကျိုးအာနိသင် အားလျော်စွာ အနုမောဒနာပြုခြင်း စသည်တို့သည်၊ ဘာတခု မျှအကျိုးမရှိ၊ ဓါတ်တော် မွေတော် များသည်၊ ဘာသာရေး အမှိုက်သရိုက်များသာ ဖြစ်သည်၊ ကိုးကွယ်ဖို့ ပူဇော်ထိုက် အရိုအသေ ပြုထိုက်သော ဂုဏ်ထူး သတ္တိဘာတခုမျှမရှိဟု ဆိုလိုသည်။

ဌင်းစကားများသည်၊ ဘုရားရှင်ဟောတော်မူသော ရတနာသုတ်၊ မေတ္တာသုတ်စသော ပရိတ်တရားမြတ်များနှင့် များစွာ ဆန့်ကျင်နေသည်။

ပရိတ်တရားတော်နာယူရခြင်း၏ အကျိုး။

အရပ်ဘံ အစရှိသော ဂုဏ်တော်တို့နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်မြတ်သည်၊ သက်တော်ထင်ရှား

ရိုးတော်မူစဉ် ဝေလာဂိုဏ်ပြည်၌၊ ကြောက်မက် ဘွယ်ဖေး ဘေးဆိုးကြီး ကျရောက်သည့် အခါ၊ ဘုရားရှင် ဟောတော်မူသော ရတနာသုတ်၊ ရိတ်တော်ဖြင့် ထိုဘေးဆိုးကြီးအကြောင်းမဲ့ ချုပ်ငြိမ်းသည်ကို၊ ပရိယာယနိဒါန်းဖြင့် တင်ပြုပေါလွင်သော ကြောင့်၎င်း၊ မေတ္တာသုတ်ခန္ဓသုံးစသော သုတ်တော်မြတ်များ သည်လည်း၊ ထိုထိုကောင်းကျိုးချမ်းသာ မင်္ဂလာဟူးများ ပွားများသည်ကို၊ ပရိယာယနိဒါန်းဖြင့် သိသ ပေါလွင်သော ကြောင့်၎င်း၊ အနုမောဒနာပြု ဆုပေးများသည်လည်း၊ ဘုရား တရား သံဃာစသော ဘဲပေါ်းသော ရတနာတို့၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးသဘောတရားများဖြင့် ကိုရဝတ်နာသုံးပါးတို့ အားရှိခိုးခြင်း ပူဇော်ခြင်း၊ အရိအဖေပြုခြင်းသည်၊ ဝါရဝမင်္ဂလာများနှင့် အညီ ပြုကျင့်သော အကျင့်မြတ်ဖြစ်ခြင်းကြောင့် ခံစားအပ် ခံစားထိုက်သော အကျိုးသဘောတရားများကို၊ လိမ္မာသိမြင် သူတော်ဖြစ် ဖြစ်စေလိုရကား၊ ထိုက်သည့် အားလျော်စွာ အနုမောဒနာပြုတော်မူကြသည်။

ပူဇော်ရတနာထိုက်သောဓါတ်တော်မွေတော်များနှင့် ပူဇော်ခြင်းကြောင့်ရအပ်သောအကျိုး

ပုထိုး-စလေးပါး

(၄) ဗုဒ္ဓောရော မေအာနန္ဒ ထူပါရဟာ၊ ကတမေ စတ္တာရော။ တထာဂတော အရဟံ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ ထူပါရဟော ။လ။ ရာဇာစက္ကဝတ္တိထူပါရဟောတိ။ (သုတ်နှံ ပိဋကတ မဟာပရိနိဗ္ဗာနသုတ်-၁၁၇)။

ဤပါဠိဋီကာတော်မြတ်ဖြင့် စေတီပုထိုး တည်ထား ကိုးကွယ် ထိုက်သော ဘုရားမြတ်နှင့်ပတ်စပ်သော ကမ္ဘာ-တပည့်သာဝက-စကြဝဠတေးမင်း ဤလေးပါးတို့ ထူပါရဟ ထိုက်သည် ကို ဘုရားမြတ်စွာမိန့်တော်မူသည်။

စေတီသုံးပါး။

(၃)ကတိန္နဒေါဘန္တေ့စေတိယာနိတိ၊ တိဏ္ဏိအာနန္ဒာတိ။ကတမာနိဘန္တေ့၊တိဏိတိ၊ သာရီရိကံ။ ပရိဘောဂိကံဥဒ္ဒေါသကန္တိ။(ကာလက်ဘောဓိဇာတ်အဋ္ဌကထာ-၄-၂၂၉)။

ဤအဋ္ဌကထာဖြင့် ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်မြတ် ပရိနိဗ္ဗာန်စံလွှန်တော်မူပြီးနောက် ရှေးကာယ ပြစ်သော ဒန္ဓာ တော်ကို စွဲ၍ ဖြစ်သော သာရီရိကဓါတ်တော် ဘုရား ရှင်၏ အသုံးအဆောင် ဖြစ်တော်မူသော ဆပိတ် ပရိက္ခရာ ဟူသော ပရိဘောဂ ဘုရားရှင်က ချည်မှတ်၍ ယုလုပ် အပ်သော ရုပ်ပွါးခေါင်းထုတော်တို့သည်၊ စေတီဘုံက်သည်၏ ဒေ-ဖြစ်ကိုမိန့်တော်မူသည်။

အကျိုးအာနိသင်များ။

(၁) ယောခေ ပူဇေယျသမ္ဗုဒ္ဓံ။ လ။ ပူဇေတိ စိုးဝ တုယော။(ဆရာဒါနပါဠိတော်-၁၆၀)။

(၂) နတ္ထိစိတ္တေပသန္နမှိ ။လ။ သတ္တာဂစ္ဆန္တိ သုဂ္ဂတိ။(ဝိမာနဝတ္ထုပါဠိတော်-၆၆)။

ကဲ့ဒုးနှဒးတွာဝသံပဋိစ္ဆ ၊လ၊ဂုဒံခေါ[redacted]ာနန္ဒ

အတ္ထဝသံပဋိစ္စတထာဂတော အရဟံသမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ ထုပါရဟော။(မဟာပရိနိဗ္ဗာန်သုတ်ပါဠိတော်-၁၁၀)။

ဤပါဠိတော်ဖြင့် ဘုရားရှင် ကိုယ်တော်မြတ်၏ ဓါတ်တော် မွေတော်ဆံတော် စသည်သော ဂေါတိပုထိုး ရှစ်ပွါးတော်ဆင်းထုတော်များကို လူနတ် ဗြဟ္မာ သတ္တဝါ အပေါင်းတို့ ရှိခိုးပူဇော်ခြင်းကို ပြုခဲ့ရာ ပရိနိဗ္ဗာန် စံလွန်တော်မူ ပြီး သော ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်ရုံးနှင့် ထပ်တူ ထပ်မျှ ကြည်လင်သော ပဿန္နသဒ္ဓါဖြစ်မှုခြင်းတူညီလျှင် အကျိုးအာနိသင်များကို ရှိခိုးပူဇော်သော သူတို့အား၊ ခံုးဆိုက်သည်ဟု မြင်စွာဘုရား မိန့်တော်မူသည်။

ထို့ကြောင့် လူသေ လူဖြစ် စာအုပ်ပါ ညွှန်ပြ ခဲ့သော စကားပိဒ်များသည်၊ ဘုရားရှင်၏ဒေသနာတော်နှင့်တိုက်ဖိုက် ဆန့်ကျင်သည်ဟု ယူမှတ်အပ်သည်။ လူသေ လူဖြစ်ခေါင်းစည်း စာမျက်နှာ(၃၆၄)မှ၊(၃၆၉)အထိ ၎င်းအခန်းဦးပါရှိသော စကားပိဒ်များသည် မိန့်ဆို လတံ့သော ပဌဝီတော် များနှင့် တိုက်ရိုက်ဆန့်ကျင်သည်။

(တ) ဟော တိ ခေါ သော ဝါသေဋ္ဌသမ
ယော ယံကဒါစိ ကရဟစိ၊ဒီဃသဿ အစ္စယေ
နအယံကာ လော ဝိဝဋ္ဋတိ၊ ဝိဝဋ္ဋမာနံ လောကေ၊
ယော ဘုဂယေန သတ္တာ၊ အာဘသ ကော ယာစ ဝိတ္ထာ
ဂုတ္တုတ္ထံအာဂစ္ဆန္တိ။
တေစဟောန္တိ မနောမယာ ပိတိဘက္ခာ သယံ သဘာ
အန္တလိက္ခစရာသုဘဋ္ဌာယိနော။
(သုတ္တန်တပိဋကပါဌေယျ ပါဠိတော်အဋ္ဌကထာသုတ်-၆၉)

(ထ) ခတ္တိယောဝိ၊ ခေါဝါသေဋ္ဌကာယေန ဒုစ္စရိတံစရိတ္ဘာဝါစာယ ဒုစ္စရိတံ စရိတ္ဘာမနသာဒုစ္စရိတံစရိတ္ဘာ၊မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ ကောမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကမ္မသမာဒါနော မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကမ္မသမာဒါနဟေတုကာယသ ဘေဒါပရံမရဏာ အပါယံဒုက္ခတိ°ဝိနိပါတံ နိရယံ ဥပပဇ္ဇတိ။လ။ ခတ္တိယောဝိခေါဝါသေဋ္ဌကာယေန သုစရိတံစရိတ္ဘာဝါစာယသုစရိတံ စရိတ္ဘာမနသာ သုစရိတံ၊ စရိတ္ဘာသမ္မာဒိဋ္ဌိကောသမ္မာဒိဋ္ဌိ°ကမ္မသမာဒါနော၊သမ္မာဒိဋ္ဌိကမ္မသမာ ဒါန ဟေတုကာယသဘေဒါပရံမရဏာသုဂတိ°သဂ္ဂံလောကံဥပပဇ္ဇတိ။လ။

ခတ္တိယော ဝိခေါဝါ သေဋ္ဌကာယေန ဒွယကာရီဝါစာယ ဒွယကာရီမနသာ ဒွယကာရီဝိမိသဒိဋ္ဌိကောဝိ မိသဒိဋ္ဌိကမ္မသမာဒါနော ဝိမိသဒိဋ္ဌိကမ္မသမာဒါန ဟေတုကာယသ ဘေဒါပရံ မရဏာ သုဒုက္ခ ပဋိသံဝေဒိဟောတိ။သ။

ဗြဟ္မဲ့ဏောဝိခေါဝါသေဋ္ဌ၊ဝေသောဝိခေါဝါသေဋ္ဌ၊ သုဒ္ဒေါဝိခေါဝါသေဋ္ဌ သမဏောဝိခေါဝါသေဋ္ဌ။လ။ ကာယသဘေဒါပရံမရဏာသုဒုက္ခပဋိသံဝေဒိဟောတိ၊(ဌင်းပါဠိတော်-၇၉)

ဤသို့ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်မြတ်မိန့်မှတ်အပ်သော ပါဠိတော်ဖြင့် သတ္တဝါတို့၏ တည်နေရာ သြကာသ လောကကြီး အကြင်းမဲ့ ပျက်စီးပုံ၊ ပျက်စီးသော လော က တည်ပုံ တဖန် ဖြစ်ပုံ၊ဖြစ်တည်ပုံအကြောင်းအရာကို မိန့်တော်မူသည်။

ထင်ရှားအောင် အနည်းငယ် ဆိုရသော် သြကာသ လောကဟု ဆိုအပ်သော ကပ်ကမ္ဘာတည်ဦးအစကအဆုံး

ရဖြဟ္မာဘုံမှစုဒဝေခဲ့ရှိကံအားဒလျှင်စွာ ဤလူ့ဘုံသို့ ဥပပါတ်ပဋိသန္ဓေအားဖြင့် လူသတ္တဝါ ဖြစ်ပေါ်လာသည်ကိုမြန်တော်မူသည်။

ထိုလူသတ္တဝါတို့သည် နှစ်ပေါင်းများစွာ ကြာမြင့်သောအခါ ခတ္တိယ-ဗြဟ္မဏ-ဝေသ သုဒ္ဒ ဟူ၍ အမျိုးလေးပါးပြားသည်၊ ထိုသူတို့တွင် အချို့ကား ကာယသုစရိုက်စသည်ကိုပြုကျင့်သည် အချို့ကား ကာယဒုစရိုက်စသည်ကိုပြုကျင့်သည်၊ အချို့ကား သုစရိုက် ဒုစရိုက်နှစ်ပါးလုံးပင်ပြုကျင့်သည်၊ ထိုတွင် သုစရိုက်ကို ကျင့်သုံးဆောက်တည်သော လူသတ္တဝါကိုသော်၎င်း၊ သေလွန်သောအခါ ထိုသုခဝိပါက်ဖြစ်သော အလုသိုလ်ကံကြောင့် လူ့ပြည် နတ်ရွာဟူသော သုဂတိဘုံသို့ရောက်ကြသည်။ ဒုစရိုက်ကျင့်သုံးသော သတ္တဝါတို့ကား- သေလွန်သောအခါ၊ ထိုဒုစရိုက်ဖြစ်သော အကုသိုလ်ကံကြောင့် ဒုဂ္ဂတိဘုံသို့ ရောက်ကြသည်။

သုစရိုက် ဒုစရိုက်နှစ်ပါးကိုရောနှောပြုကျင့်သောသူတို့မူကား လျှော်စွ သုဂတိဘုံသို့ ရောက်သော်၎င်း၊ ဒုဂ္ဂတိဘုံသို့ရောက်သော်၎င်း သုစရိုက်နှစ်ပါးသော အကျိုးကို ခံစားရ၏ဟုဘုရားမြတ်စွာ မိန့်ဟော်မူသည် (ကုသိုလ်ကံကြောင့် လူဖြစ်ဟုဆိုလိုသည်)။

(၃) ကမ္မသကာမာဏဝသတ္တ ကမ္မဒါယာဒါ၊ ကမ္မယောနိကမ္မ ဗန္ဓု၊ ကမ္မ ပဋိသရဏာကမံ သေတ္တဝါဘဂတိယဒိဒံ ဟိနပ္ပဏီတတာယာတိ။

-ပစ္စိမနိကာယ ဥပရိပဏ္ဏာသ စူဠကမ္မဝိဘင်္ဂသုတ် ၂၄၄-။

(၄) ဣဓမ္မမာဏဝေကစ္စော ဣတ္ထိဝါ ပုရိသောဝါ ပါဏာတိပါတီဟောတိ။လ။ကမ္မသကာမာဏဝသတ္တ

ကမ္မဒါယာဒါ၊ကမ္မယောနိ၊ကမ္မပဋိသရဏာ
ကမ္မံ သတ္တေ့ဝိဘဇတိ ယဒိဒံ ဟီနပ္ပဏီတတာယာတိ
(၎င်း-၂၄၄)။

ဤပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်တွင် သုဘလုလင်က မြတ်စွာဘုရားသို့ ချည်းကပ်အရိဟံသေပြု၍ ဤမည်သော ပုစ္ဆာပြဿနာများကို မေးခွန်းထုတ်သည်။

အရှင် မြတ်စွာဝေါဟမ၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့် လူတို့အရှည်အ မြတ်ဖြစ်ပါသနည်း(လူ၏အမေး)-ကံကြောင့် လူဘို့ အယုတ်အ မြတ်ဖြစ်သည်။

၎င်းကို အကျယ်မေးလိုသောကြောင့်၊ အရှင်မြတ်စွာဘုရား အဘယ်ကြောင်းကြောင့် လူတို့...

(၁) အသက်တိုရှည်ဖြစ်ပါသနည်း။
(၂) အနာရောဂါနည်းခြင်း၊များခြင်းဖြစ်ပါသနည်း
(၃) အဆင်းရုပ်ကာ အကြည်းတန်ခြင်း၊ လှပချော မောခြင်း ဖြစ်ပါသနည်း။
(၄) ဘုန်းတန်ခိုးကြီးခြင်း၊ နည်းခြင်းဖြစ်ပါသနည်း
(၅) ငွေ ငပြာဖြစ်ခြင်း၊ ဂေါများကြွယ်ဝခြင်း ဖြစ်ပါသနည်း။
(၆) အမျိုးယုတ်နိမ့်ခြင်း၊မြင့်မြတ်ခြင်းဖြစ်ပါသနည်း
(၇) ဉာဏ်ပညာထုံထိုင်းခြင်း၊ ထက်မြက်ခြင်း၊ ကြီးမားခြင်း ဖြစ်ပါသနည်း။

ဤသို့အစုံစုံ ယခုကပုစ္ဆာ(၇)ချက် မေးလျောက်သည်၊ ထိုအခါ ဘုရားရှင်ကအကျဉ်းသဓ်ပအားဖြင့် အတိတ်ဘဝက ပြုကျင့်ခဲ့ဘူးသော ကုသိုလ် အာကုသိုလ်ကံလျှင်အကြောင်းရင်းဖြစ်သည် ဟုမိန့်တော်မူသည်ကို အာကျယ်ဝဝင်နှိုင်းခြားခဲ့ မိန့်တော်မူ

ပါရန် လျောက်ထားပြန်သောခဏကြောင့်၊ အကျယ်ဝေဘန်၍ ခဲနှံတော်မူသည်တွင်....

(၁) ပါဏာတိပါတကံလွန်ကျူးမှု(အသန္တပက္ခ)လုံ ခြိမှုကြောင့်(သန္တပက္ခ)အားဖြင့် တိုရှည်ဖြစ်သည်။

(၂) သတ္တဝါတို့ကို ညှဉ်းဆဲနှိပ်စက် ပြုလုပ်ခြင်း (အသန္တပက္ခ)ရောင်ကြဉ်ခြင်းကြောင့်(သန္တပက္ခ)အနာရောဂါများခြင်း နည်းခြင်း-ဖြစ်သည်။

(၃) အမျက်ထွက်မှုကြီးမားခြင်းမဖြစ်ခြင်း (အသန္တပက္ခ)မရှိခြင်းကြောင့်(သန္တပက္ခ)အကျည်းတန်းရှည်ဆိုးခြင်းနှင့် ရှင်ရေရှုပကာရောမလာလှုပ်ခြင်း။

(၄) သူတပါးတို့အား လာဘ်ပူဇော်သကာ အရှိအသေပြုခြင်းစသည်တို့၌ ညှ။ စူ စောင်းမြောင်းချဉ်ချယ်မှုပြုလုပ်ခြင်းကြောင့်(အသန္တပက္ခ)ဂုဏ်းတို့မှ သန့်ရှင်းစင်ကြယ်ခြင်းကြောင့်(သန္တပက္ခ) ဘုန်းတန်ခိုးအရှိန်အဝေါ်ကင်းမဲ့ခြင်း ဘုန်းတန်ခိုးအရှိန်အဝေါ် ကြီးမားခဲခြင်း တို့နှင့် ပြည့်စုံသည်။

(၅) ပေးကမ်းလှူဒါန်းစွန့်ကြဲမှုမရှိခြင်းကြောင့်။ (အသန္တပက္ခ)ဂုဏ်းတို့ရှိခြင်းကြောင့် (သန္တပက္ခ) ငမဲ့ငပြာသူဌေးသူကြွယ်ဖြစ်သည်။

(၆) ခက်ထန်သောသဒ္ဓာအား ဥာန်မာန်မာနရှိမှု၊ ရှိခိုးထိုက်သော ဘုရားစသည်ကိုရှိခိုးမှု၊ ခရီးဦးကြို၊ဆိုထိုက်သော သံဃာတော်စသည်ကို ခရီးဦးမကြိုဆိုမှု နေရာမပေးမှု ခရီးလွှဲမပေးမှု၊အရှိအသေမပြုမှုစသည်ကြောင့်(အသန္တပက္ခ) ဆိုအပ်ပြီးသော ခက်ထန်မှုစသည်ပြုခြင်းကြောင့်(သန္တပက္ခ) ယုတ်နိမ့်သောအမျိုး မြင့်မြတ်သောအမျိုးတို့၌သာဖြစ်သည်။

(၇) ကုသိုလ် အကုသိုလ်အပြစ်ရှိ အပြစ်မဲ့ မှိုဝ်အပ် မမှိုဝ်အပ် ပြုအပ် မပြုအပ် အမျိုးမဲ့ ဆင်းရဲ အမျိုးရှိ ချမ်းသာတို့ကို၊ ပညာရှိသူတော်ကောင်းတို့ထံမှမှိုဝ်ဆည်းကပ်စေးမြန်းမှုမရှိ(အသန္တပကွ) ၎င်းတို့ပေးခြင်း လျှောက်ထားမှုရှိခြင်း ကြောင့်(သန္တပကွ)ပညာမဲ့-ပညာရှိဖြစ်သည်။

ဤသို့လျှင်ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်မြတ် အကျယ်ဝေဘန်ချမှတ်ခဲ့သည်ကို ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့ (လူသေလူဖြစ်) စာအုပ်ပါစကားပိုင်းများသည်၊ ဖေါ်ပြခဲ့သော ပါဠိတော်တို့နှင့် ဖြောင့်ဖြောင့်ဆန့်ကျင်သောကြောင့်၊ ထိုစာအုပ်ရေးသားသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အယောနိသော မနသိကာရ၊ မိစ္ဆာဘိနိဝေသ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ ဘောင်စစ်ဖြစ်သည်ကို မိန့်ဆိုလိုတံ့သော ပါဠိတော်တို့ဖြင့် ဖိစီးခြင်းဘာန်းပည့်။

မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိဝါဒများ။

(၁) ပါဏာအမတိပါတာပယတော၊ အဒိန္နာအာဒိယတော ။လ။ ပဒါရိဂမ္ဆနတော၊ မုသာဘဏတော ။လ။ နတ္ထိတတော နိဒါနံပါပံ၊ နတ္ထိပါသအာဂမော ။လ။ နတ္ထိတတော နိဒါနံပုညံ နတ္ထိပုညသ အာဂမော ။လ။ အကရိယံဗျာကာသိ၊ (သုတ္တန္တ ပိဋကဒီဃ နိကာယ သီလက္ခန္ဓ ဝဂ္ဂ သာမညဖလ သုတ်-၄၉)ပုရာဏကဿပဒါဒုပြုပါဠိတော်။

နတ္ထိမဟာရာဇဒိန္နံ နတ္ထိယိဋ္ဌံ၊ နတ္ထိဟုတံ၊ နတ္ထိသုကတဒုက္ကဋာနံ၊ ကမ္မာနံဖလံ ဝိပါကော (အဇိတဝါဒပြု-ဌာန်းပါဠိတော်-၅၁)

(ပ) မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ ခေါ်ပုဟော် ဘိ ဝိပရီတဒဿနေ:

နတ်ထိုဒိန္ဒံ ။သ။ ပဝေဒေန္တိ၊ (မစ္ဆိမ နိကာယမူလ ပဏ္ဏာသ သသေလယျသုတ်-၃၅၆)

(၈) တတ္ထကတမာဒိဋ္ဌိဝိတ္တိ၊ နတ်ထိုဒိန္ဒံ ။လ။ သဗ္ဗာဝိ မိန္ဆာဒိဋ္ဌိပတ္တိ၊ (အဘိဓမ္မာဝိဘင်္ဂကရဏ ။ဝိဘင်း ဒုက နိဒ္ဒေသ-၃၇၅)

ဤပါဠိတော်မြတ်တို့ဖြင့်၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိအယူရှိသော သူတို့သည်၊ သူ့အသက် သတ်ခြင်းစသော မကောင်းမှုကိုလည်း၊ ပေးလှူခြင်းစသော မကောင်းမှု ကိုလည်း၊ ပြုလုပ်သော်လည်း၊ ပြုလုပ်သည် မမည်။ ထိုမကောင်းမှု မကောင်းမှုဟူ၏၊ ကောင်းကျိုး မဖက်ကောင်းကျိုးသည် လည်း၊ ပြုလုပ်သူ ခံစားဘွယ် မရှိ။ ဤသို့စသည်ဖြင့် ဓမ္မကထေါက် ပြန်ပြန် မှာထားသော အယူဟူသမျှသည်၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၏ မိစ္ဆာအယူဖြစ်သည်ဟု အမိန့်ရှိတော်မူသည်။

မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိယူသော သူ၏ခံစားအပ်လတံ့အဖြစ်။

(၈) နာဟံဘိက္ခဝေ အညံဧေ ဓမ္မမ္ပိ၊ သမနုပဿာမိ၊ ယေန ။လ။ အပါယံဒုဂ္ဂတိံ၊ ဝိနိပါတံ နိရယံ ဥပပဇ္ဇန္တိ၊ (အင်္ဂုတ္တရနိကာယ-၃၃)

ဤပါဠိတော်မြတ်ဖြင့် မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိအယူရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်၏ သွားရာလမ်းသည်၊ နိရယ်ဟူသော ငရဲလမ်းတသွယ်သာရှိ၏ ဟူ-ဘုရားမြတ်စွာ မိန့်တော်မူသည်။ ဤသို့ မိန့်တော်မူသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို ထောက်ဆလျှင်၊ လူသေလူဖြစ်ဟူသော စကား တပိုဒ်တည်းဖြင့်ပင်၊ မည်သည့် ကောင်းမှု-ကောင်းမှုကို ပြုပြု သုဂတိ-ဒုဂ္ဂတိဖြစ်ဘွယ်မရှိပြီ၊ ပူဇော်ဖြစ်ခွင့်ရှိသည်ဟု ယူသင့်

ကံတည်းဟူသော အကြောင်းကို မြစ်ရာကျသည်။ အကိရိယဒိဋ္ဌိ အယူကိုယူသော ပုရာဏကဿပ ကဲ့သို့တည်း။

တဖန် မည်သည့်ကုသိုလ်ကံ-အကုသိုလ်ကံတို့၏အကျိုး သဘောဘရားဘာမျှမရှိ၊ ကုသိုလ်ကံကြောင့်လူဖြစ်သည်မဟုတ်သူသေလို့ လူဖြစ်သည်ဟုယူဆသဖြင့် အကျိုးသဘောကို ပြစ်ရာကျသည်၊ နတ္ထိကဒိဋ္ဌိ အယူကိုယူသော အဓိတ ကဲ့သို့တည်း။

စာမျက်နှာ ၃၆၉-စာကြောင်းရေ ၁၄ ၌-

လူသားသည်သေပြီးနောက်၌ဆက်လက်၍ဖြစ်ရခြင်းမည်ဆိုလျှင်၊လူမှကပါး အခြားနေရာတွေ့ဘဝအဖြစ်သို့ မကူးကူးနိုင်ဟု ဖေါ်ပြသောစကားပုဒ်များတွင် (ဆက်လက်၍ ဖြစ်ရခြင်းမည်ဆိုလျှင်)ဟူသောစကား ပိုဒ်သည်၊ မိုးသီးကြိုးပြစ်ဆင်းလက်ကာစကားများသော ဖြစ်သည်။ ဤဆင်ခြေကြောင့်၊ နိယတမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိအယူမှမလွတ်နိုင်၊ လူ့ဘဝ၏ ဆုံးရှုံးခြင်း အထွဋ်တထိပ်သို့ရောက်သည်ဟုဆိုလိုသည်။

ဤသို့လျှင်၊ ဘုရားရှင် ကိုယ်တော်မြတ် ဟောတော်မူသော-သုတ္တန္တပိဋကဓ၊ အဘိဓမ္မ ပိဋကတို့နှင့် လူသေ လူဖြစ်စာအုပ်ပါစကားများသည်၊ တိုက်ရိုက်ဆန့်ကျင်သည်ကို စိစစ်ဝေဘန်ပြီး၍ ပိုနည်း ဒေသနာတော်နှင့်ဆန့်ကျင်ခြင်းကြောင့်၊မည်သို့သောအပြစ်ဖြစ်သည်ကိုစိစစ်ဝေဘန်မည်။

လူသေလူဖြစ်စာအုပ်ပါစကားပိုဒ်များစွာတို့တွင်....

(၁) လူနှင့်တိရစ္ဆာန်မှဘဝပါး- အခြားဘုံများ-အခြားသတ္တဝါများမရှိ

(၂) လူသတ္တဝါဒိဋ္ဌိ ပုဒ်တိုစေတနာကံနှင့် အနာဂဝါတ်ဘဝအကျိုးပေးလတံ့သောစေတနာကံများမရှိ။

(၃) ခါဘတော် မွေတော် ပရိတ် တရားတော်များကို

ပူဇော်ခြင်း၊ နာယူခြင်း စသည်များသည် ဘာမှ အကျိုးမရှိ။

(၄) လူသေလျှင် လူဖြစ်ရမည် ဟူသောစကားရင်းများသည်၊ ဝိနည်း အာဏာ ဒေသနာနှင့် တိုက်ဖျက်ဆန့်ကျင်သည်။

ဆန့်ကျင်ဖော်ပါဠိတော်များ

(ဘ)ဇာဂုပါလိတိကဋ္ဌ။ အဓမံ ဓမ္မောတိ ဒိဋ္ဌိပေန္တိ။လ။ ဣတ္ထောဝတာ ဧခါ ဥပါလိ သံဃောဘိန္နော ဟောတိ၊ (စုဠဝါပါဠိတော်နှင့်ပရိဝါပါဠိတော်ဒုတိယ-၃၁၀)။ ဤပါဠိတော်မြတ်ကို ထောက်ဆလျှင်၊ လူသေလူဖြစ် စသောအပြစ်ကြီးဝိဒိများသည် အဓမ္မကို ဓမ္မဟုဆိုသောကြောင့်၊ ဓမ္မကို အဓမ္မဟုဆိုသောကြောင့်၊ ရောက်အောင်၊ ဓမ္မကိုအဓမ္မဟုဆိုသော်လည်းကောင်း၊ အဓမ္မကို ဓမ္မဟုဆိုသော်လည်းကောင်း၊ သောစကားဝိဒိများသာဖြစ်သည်ဟု ကောန်တိတိ စိစစ်ဝေဘန်လိုက်သည်။

၂။ (ခ)ပြဿနာစိစစ်ဝေဘန်ချက်

မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိဝါဒကိုယူသော ရဟန်းအား၊ ကျရောက်သင့်သောအပြစ်များ...

(က) တေနခေါပနသမယေန အရိဋ္ဌဿနာမ ဘိက္ခု။ နော ဂန္ဓဗာဓိ ပုဗ္ဗဿ ဓေဂ္ဂုပံ ပါပကံ ဒိဋ္ဌိဂတံ ဥပ္ပန္နံ ဟောတိ။ ယထာဟံ ဘဂဝတာဓမ္မံ ဒေသိတံ၊ အာဇာနာမိ၊ ယထာယေမေအန္တရာယိကာဓမ္မာ ဝုတ္တာ ဘဂဝတာ၊ တေပဋိသေဝတောနာလံ အန္တရာယာယာတိ(ပါစိတ်ပါဠိတော်အရိဋ္ဌသိက္ခာပုဒ်၁၇)။

(ခ) ယောဂနိဘိက္ခု။ စံ ဝဒေယျ။လ။ နော စေ ပဋိ
နိသာဒေ္ဓယျ ပါစိတ္တိယံ။ (မာတိကာ ပါဠိတော်
ဂဉ်းသိက္ခာပုဒ် ၁၇၇)။

ဤသို့မိန့်တော်မူသော ပဋိဒေါဖြင့်၊ အဓမ္မ-အဝိနယ
ကို၊ ဓမ္မဝိနယဟူ၍ဂဉ်း။ ဓမ္မဝိနယကို အဓမ္မ အဝိနယဟူ၍ဂဉ်း၊
ယုတ်မာသော မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိအယူကိုယူသော ရဟန်းကို၊ သမန္ဘ
ဘာသနဥပဇ္ဈိစတုဿကံဖြင့်ဆုံးမသင့်သည်။ ထိုရဟန်းသည်အယူ
ကိုမစွန့်ဘဲ။ ကမ္မဝါစာအဆုံး၌ ပါစိတ်အာပါတ်သင့်သည်ဟု
ဘုရားမြတ်စွာမိန့်တော်မူသည်။

ဥက္ခေပနီယကံ

(ဂ) အပရေဟိဝိဘိက္ခု။ဝေတိ ဟိဂ်ဴ ဟိ သမန္နာ ဂတသ
ဘိက္ခု။နော။လ။ ဗုဒ္ဓသအဝဏ္ဏံဘာသတိ၊ ဓမ္မသ
။လ။ သံဃသဿ အဝဏ္ဏံ ဘာသတိ၊ ဇုမေဟိ ခေါ
ဘိက္ခဝေ ။လ။ ဥက္ခေပနီယကမ်ံကရေယျ (စုဋ္ဌဝါ
ကမ္မဒ္ဓကာ-၄၁)။

အပရေသံဝိဘိက္ခဝေ တိဏ္ဏံ ဘိက္ခု။နံ ။လ။ ဓေကော
ဗုဒ္ဓဿ အဝဏ္ဏံ ဘာသတိ၊ ဓမ္မဿ ။လ။ သံဃဿ
အဝဏ္ဏံ ဘာသတိ၊ ဓမေ သံခေါ ဘိက္ခဝေ တိဏ္ဏံ
ဘိက္ခု။နံ အာကခ်ံ မာနေဝ၊ သံဃော ပါဖိကာယ
'ဒိဋ္ဌိယာအပ္ပဋိနိသဂ္ဂေ ဥက္ခေပနီယကမ္မံကရေယျ
(ဂဉ်းပါဠိတော်-၇၄)။

ဤသို့ ပိန္နတော်မူသော၊ ပဒုမုတ္တိုင် အရဟံ အစရှိသော ဂုဏ်တော်အပေါင်းတို့နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော ဘုရားရှင်အားဂုဏ်း၊ သွာက္ခာတထာအစရှိသော ဂုဏ်တော်တို့နှင့်ပြည့်စုံတော်မူသောတရားတော်မြတ်အားဂုဏ်း။ သုပဋိပန္နတာ အစရှိသော ဂုဏ်တော်တို့နှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော သံဃာတော်မြတ်အားဂုဏ်း၊ တပါးကူးပါးအားဂုဏ်း၊ ဘာဂုဏ်ထူးသည်ဖြစ် ဘာအကျိုးကျေးဇူးမျှမရှိ၍ ခုံ၊ချက်ရဲ၊ သောစကားကို ဆိုသောရဟန်းအားသံဃာ အလို ရှိက ဥက္ခေပနီယကံပြုထိုက်သည်ဟု ဘုရားမြတ်စွာခွင့်ပြုတော်မူသည်။

အပွဿာဒပဝေသနီယကံ

(ဃ)အဋ္ဌဟိင်္ကဝေဓမ္မေဟိ သမန္နာဂတသဘိက္ခုနော အာကင်္ခမာနာ ဥပါသကာ အပွဿာဒံ ပဝေဒေယ္ယုံ၊ ။လ။ဗုဒ္ဓဿ အဝဏ္ဏံဘာသတိ၊ ဓမ္မဿ၊ သံဃဿ အဝဏ္ဏံ ဘာသတိ။ (အင်္ဂုတ္တရ နိကာယ ပါဠိ တော်-၁၅၀)။

(c) အဋ္ဌမေအပွဿာဒံပဝေဒေယျာန္တိ၊ အပွဿာဒဘာဝံ ဇာနာပေယျုံ၊ အပွဿာဒံ ပဝေဒေန္တာနံ ကိံ ကာတဗ္ဗန္တိ၊ နိသိန္နာသနတော နဥဋ္ဌာတဗ္ဗံ-နဝန္ဒိတဗ္ဗံ နပစ္စုဋ္ဌမနံ ကာတဗ္ဗံ၊ နဒေယျဓမ္မော ဒါတဗ္ဗော။(ဂုဠိဟာဋ္ဌ ဇာတ-၃-၂၅၄)။

(စ) အဝဏ္ဏဘာသနေပန အရဟံ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ။ သ-အဝဏ္ဏဘာသနေ အာဒီနဝံဒသေတွာ နိဝါရေတဗ္ဗော။ (ဝိနယပိဋကမဟာဝဂ္ဂအဋ္ဌကထာ ၂၉၆)

ဤပါဠိတော်အဋ္ဌကထာတို့ဖြင့်၊ ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်မြတ်၏၊ ကျေးဇူးမဲ့ တရားတော်မြတ်၏ ကျေးဇူးမဲ့ သံဃာတော်မြတ်၏ ကျေးဇူးမဲ့ကို ပြောဆိုသော (သို့မဟုတ်) ရေးသားထုတ်ဝေသော၊ ရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်များအား၊ လူဒါယကာတို့က(၁)မိမိနေရာမှမထခြင်း၊ (၂)ရှိမခိုးခြင်း၊ (၃)ခရီးဦးမကြိုဆိုခြင်း၊ (၄) ဘစုံတခုသော ဝတ္ထုကိုမျှ မလှူဒါန်းခြင်းဟူသော ဤလေးပါးကို၊ ပြုလိုက မကြည်ညိုခြင်း၊ မနှစ်သက်ခြင်း၊ ထင်ရှားစေခြင် ပြုလုပ်ခွင့်ရှိသည်ဟု မိန့်တော်မူကြသည်။

ဤသည်လျှင် ၂-(ခ)ပြဿနာ ဖြေစ်ချက်တည်း။

တိတ္တိယ ပက္ကန်ကာ

(က) တိတ္တိယပက္ကန္တကော ကိကွဒေအနုသမ္ဗန္ဓောနဉ္ဇ
သမ္ဗာဒေ တဗ္ဗေါ ဉသမ္ဗန္ဓော နာသေတဒဗ္ဗါ။
(ဝိနည်းမဟာဝဂ်ဒုတိယကထိက္ခန္ဓက-၁၂၀)
ဉသမ္ဗန္ဓောကိကွ၊ တိတ္တိယောဘဝိဿဒီတိသလိဒ်
နေဝတေသံဉသယံဂစ္ဆတိ၊ ပဒဝါရ ပဒဝါရေ
ဒုက္ကဋံ။ တေသံလိင်္ဂေ အာဒိန္နမတ္တေတိတ္တိယာ ပက္ကန္တကာ ဟောတိ။ ယောပိသယံခရိတ္တိယောဘဝိဿဒီတိ၊ ကုသစီရာဒီနိ နိဝါသေတိ၊ တိတ္တိယပက္ကန္တကော ဟောတိယေဝ။ ယောဝါနနဝဂ္ဂါနုဝါယဒန္တာ အတ္တာနံသြဒနလာကေတွာ "သ" ကာရဝါပိန္တာဒိနိဝါသေတိ၊ ဒုဿီသေဟိ၊ ကေသဝိဒ်ကဏ္ဏာဟိ၊ အသံပဋိ

သေဋ္ဌာတိ သေဋ္ဌဘာဝံဝါ-ဥပဂစ္ဆတိ၊ နမုစ္စတိ တိတ္ထိယပက္ကန္တကောဟောတိ။ (ဌင်းအဋ္ဌကထာ—၃၀၂)။

ဤပါဠိတော်အဋ္ဌကထာတို့ကိုထောက်ဆလျှင်၊တိတ္ထိယပကန္တက ဟူသည်။

(၁) ရဟန်းတပါးသည်၊ တိတ္ထိ ပြုလုပ်တော့မည်ဟု-နှလုံးပိုက်၍ မိမိရဟန်းအသွင်ဖြင့်၊ တိတ္ထိတို့၏ ကျောင်းသို့သွားခြင်း။

(၂) တိုကျောင်းသို့ ရောက်သောအခါ မိမိ ရဟန်းအသွင်ကိုစွန့်၍ တိတ္ထိတို့၏ ဒေဝတ် အရုံအသွင်ကိုယူခြင်း။

အဆိုပါ အင်္ဂါနှစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံမှ၊ တိတ္ထိယပက္ကန္တက ဖြစ်သည်။ တနည်း-ရဟန်းတပါးသည်၊ မိမိ အလိုလို တိတ္ထိ ပြုတော့အုံဟု - နှလုံးသွင်း ခြင်း။ သမန်းမျက်ဖြင့် ယက်လုံပဲ အပ်သော အဝတ်စသည်တို့ကိုရုံခြင်း၊ ဤအင်္ဂါ နှစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံလျှင်လည်း၊ တိတ္ထိယ ပက္ကန္တက ဖြစ်သည်။ တနည်း၊ ရဟန်းတပါးသည် အဝတ်အဆင်းစည်းရေချိုးစဉ် မိမိကိုယ်ကိုကြည့်၍၊(၁)ဥဒေါင်းမြီးစည်းစသည်တို့ကိုဝတ်ခြင်း၊ (၂) တိတ္ထိတို့၏ အသွင်ကိုယူခြင်း၊ (၃) ဤတိတ္ထိတို့၏ အသွင်ပင်မြတ်၏ဟု ကပ်ရောက်ခြင်း၊ဤအင်္ဂါသုံးပါးနှင့်ညီလျှင်၊ တိတ္ထိပက္ကန္တကဖြစ်သည်၊ ဤမျှလောက် - ဤစီစစ် ဝေဘန်ချက်ကို ထောက်ဆသောအားဖြင့်၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိအယူရှိသောရဟန်းသည်၊

ဒီတိုက်ကဲ့သို့ ဗုဒ္ဓသာသနာတော်နှင့် ဆန့်ကျင်သော်လည်း၊ အကြင်မျှလောက်သောကာလပတ်လုံး တိုက်ကို အဝတ် အရံအသွင်ကို၊ မယူသေး - ထိုမျှလောက်သော ကာလပတ်လုံး၊ ထိုတိုယပက္ကန္တိကဖြစ်ဟု စီစစ်ဝေဘန်တော်မူကြသည်။

ဤသည်လျှင်ထိုတိုယပက္ကန္တိကဖြစ်မဖြစ်စီစစ်ဝေဘန်ချက်တည်း။

(၂)-ဂ-ဒုတိယပြဿနာစီစစ်ဝေဘန်ချက်များ

(ပဏာသနိယကံ)

(က) တေနခေါပနသမယေနဘဂဝါ-လဲ-ဧကဿာဒဒါနိ ဘန္တေဘဂဝါ။လ မမံဘိက္ခ၊သံဃံနိဿဇ္ဇတု ။လ။ တေနဟိဘိက္ခဝေသံဃော ဒေဝဒတ္တာသရာဇဂဟေ ပဏာသနိယကမ္မံ၊ ကရောတုပုဗ္ဗေ ဒေဝ ဒတ္တာသံ အညာပကတိ်အာဟော်သိ၊ ဧဒဒါနိ အညာပကတိ်၊ ယံ ဒေဝ ဒတ္တောကရေယျ - ကာယေန ဝါစာယ၊ နတေနဗဒ္ဓေါဝါ ဓမ္မောဝါ သံဃောဝါ-ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ဒေဝဒတ္တောဝ တေန ဒဋ္ဌဗ္ဗောတိ။ (စိန္တယဓိဋ္ဌက စုဋ္ဌဝါသံဃ ဘေဒကွန္ဓက-၁၄၇)။

ဤပါဠိတော်မြတ်ဖြင့် ဆိုလိုရင်းကား--ဒေဝဒတ်သည်၊ ဘုရားမြတ်စွာ၊ကား ငါ၏ မင်း ပရိတ် သတ် အစုံ အညီ ရှေ့မှောက်၌-ထွေးအံ့ပြီးသော သလိပ်တံထွေးကို မျိုသော (ခဋ္ဌောပက)ဝတ်ဒဖြင့်ရှတ်ချတော်မူသည်။ သာရိပုတ္တရာ-မောဂ္ဂလာန်

တို့ကိုမူ မြောက်ကြွချီးပင့်သည်ဟု အယောဓိဃော မနသိကာရဖြင့်၊ ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်မြတ်အား၊ အမျက်ထွက်ခြင်း၊ မနှစ်လိုခြင်းအကြောင်းပြု၍ ရှေးဦးစွာရန်ညှိုးမဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ထိုအခါ ဘုရားမြတ်စွာသည် ရဟန်း တို့ကို ခေါ်၍ တော်မူ၍-ချစ်သားတို့ ရှေးအခါက ဒေဝဒတ်၏ စိတ်ရင်းသဘောကား၊ တမျိုးတခြား ယခု ဒေဝဒတ်၏ စိတ်ရင်းသဘောကား တမျိုးတခြား ဤသို့လျှင်ရှေ့နောက် စိတ်သဘောမတူ၊ ဖေါက်ပြန်သော အယူသဘော ရှိသော ဒေဝဒတ်သည်၊ ကိုယ်နှုတ်တို့ဖြင့် အကြင်သို့သော အမှုကိုပြုခဲ့ငြားအံ့ ထိုဒေဝဒတ် ပြုလုပ်သမျှ ပြောဆိုသမျှသည် ဒေဝဒတ်၏ အပြုအမူသာဖြစ်သည်ဟူ၍၊ မှတ်ယူရမည်။ ဘုရား တရား သံဃာတို့၏ အပြုအမူမဟုတ်၊ ဤသို့သော ဒေဝဒတ်၏ အလုပ်ထင်ရှင်းအောင် ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌(ပကာသနီယကံပြုကြလေ)။

ဟုဘုရားမြတ်စွာခွင့်ပြုတော်မူသည်ဟု ဆိုလိုသည်။

ထိုစကားကို ထောက်ဆလျှင်၊ လူသေလူဖြစ် စာအုပ်ပါစကားရပ်များသည်၊ ဗုဒ္ဓသာသနာတော်ကြီးနှင့် တိုက်ရိုက်ဆန့်ကျင်ဘက်ပြုသော စကားရပ်များဖြင့် ပြည့်နှက်နေသောကြောင့်၊ ဗုဒ္ဓ ဓမ္မ-ဝိနယကိုယုံကြည်မှုမရှိလျှင်၊ထိုဓမ္မဝိနယကို ဟောတော်မူသော ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်မြတ်နှင့်၊ ထိုဓမ္မဝိနယနှင့်အညီ လိုက်နာကျင့်သုံးသော သံဃာတော်များကို လည်း၊ ယုံကြည်လေးမြတ်မှုမရှိ၊ ရှေးက ယုံကြည်လေးမြတ်မှု မရှိခဲ့သော်လည်း၊ ယခုမရှိ-ထိုကြောင့် ဒေဝဒတ်ကို ပကာသနီယ

ကံဖြိုသကဲ့သို့- ပကားသနိုယကံ ဖြိုထိုက်သည်ဟု ဝိစစ်ဝေဘန် ဝေါ်မူကြသည်။

ဤသည်လျှင် (၂)-ဂ-ဒုတိယပြဿနာဝိစစ်ဝေဘန်ချက်တည်း။

အကျဉ်းချုပ်ဆွန်ပြချက်။

လူသေလူဖြစ်စဉ်စာအုပ်၌ ပါရှိသော၊ ဖေါ်ပြခဲ့ပြီး သောစကားပိဒ်များသည်၊ ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်မြတ်ကိုယ်တိုင် ဟောတော်မူအပ်၊ ပညတ်တော်မူအပ်သော တထာဂတ္တာပ္ပ ဝေဒိတဖြစ်သော၊ ဓမ္မဝိနယတို့နှင့် တိုက်ရိုက် ဆန့်ကျင်ခြင်း၊ ထိုစာအုပ် စကားဝိဒ်များဖြင့် ထိုစာအုပ် ရေးသားသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဘုရား-တရား-သံဃာဟုဆိုအင်သော ရတနာ သုံးပါးအား ကဲ့ရဲ့ရွဲတ်ချကျေးမဲ့ကိုသာ အကြိမ်ကြိမ်အထပ် ထပ်ရေးသားခြင်းကြောင့်၊ ထိုလူသေလူဖြစ် စာအုပ်ကို၊ ရေး သားသောပုဂ္ဂိုလ်ကို အောက်ပါဆုံးဖြတ်ချက် အကိုင်း၊အပြစ် ကျရောက်သည်ဟု မန္တလေးမြို့ နိုင်ငံတော်ဝိ နည်းမိုရ် ဆရာ တော်ကြီးများက ဆုံးဖြတ်၍ ဩဝါဒပေးတော်မူကြသည်။

ဆုံးဖြတ်ချက်ဩဝါဒမိန့်ခွန်း

(၁) ဝိနည်းကံအားလျော်စွာ ရဟန်းတော် များကား ဥဒ္ဓေပနိယကံဖြင့်ထိုက်သည်။

(၂) လူများက၊ အာသာဒပဝေဒနိယကံဖြင့်ထိုက်သည်။

(၃) တိတ္ထိယ ပဗ္ဗဇ်နှင့်မဖြစ်၊

(၄) ဝိနည်းကံ ဒေးဖျော်စွာ၊ ပဘာသနိယ ကံ ဖြင့်ထိုက်သည်။

လူသေလူဖြစ်

စာအုပ်မှကောက်နှုတ်ချက်များ။

ရေးသားသူ —ဒေါ်ရှင်ညက်ဌေး၊ ပေလေးပင်နတ်မှိတောရကိုက်၊ တောင်တွင်းကြီးမြို့။

စာညှိုးဖြတ်ထုတ်ဝေသူ—ဒေါ်ရှင်ဝါသဝ၊ ဗုဒ္ဓဝါဒသိပ္ပံကျောင်း ရန်ကုန်မြို့။

၁၉၅၈—ခု၊ ဇွန်လ။

အပန်းလွှာ(၈)တွင်

လူသေလူဖြစ် ဆိုတဲ့မန္တာန်ကို ရတ်အံ့လိုက်သည်နှင့်တ ပြိုင်နက်၊အတိတ်နှင့်အနာဂါတ်ဆိုတဲ့ဝိစိ::ကီ ဋ္ဌာရဲ့နယ်ပယ်ကြီး တွေပျောက်ကွယ်၍သွားပြီးဖြစ်ခြင့်မည်။ထိုအခါအခံရဆိုးဝါး လှတဲ့(ဝါ)ကြောက်ဖွယ်လန့်ဖွယ် ကြက်သီးဖြန်း၍ကျောချမ်း ဖွယ်ကောင်းလှတဲ့ ငရဲအိုးကြီးတွေလဲ ရိုက်ခွဲပြီးဖြစ်၍သွားပေ လိမ့်မည်။ပ။

ရှေး.... ခေတ်ပေါ်လူသားသည် ဤကပ္ပါမြေကြီး၏ အောက်အစွန်းနှင့် အထက်နခမ်း၏ အပေါ်ကို ရှည်လျားလ သောလူ၏ ဝိမံသဝိစာရဏနှင့်ယှဉ်သောသုတသနမောင်းရုံး နှင့်လှမ်းပြီးအကြိမ်ကြိမ်စမ်းသပ်ရာဖွေ၍ပြီးခဲ့လေပြီ သို့ရာတွင် ဘယ်ငရဲမီးနှင့်မှ မတွေ့မထိဟု အပြင် ဘယ်ကဲ့သို့သော ဘုံနန်း ငြာသဒ်ငှက်မြတ်နားနှင့်မှလဲ အငြိအထွယ်မရှိခဲ့ချေ။

ထို့ကြောင့် လူသားဆိုတဲ့သတ္တဝါ သေဆုံးပြီးသွားတဲ့ နောက်အခါ၌ အဂယ်စင်စစ် ဖြစ်ခွင့် ဖြစ်စရာ ဖြစ်ဖို့အလား

အလာမျှားရှိခဲ့သေးလျှင်၊ လူမှတပါး၊ အခြားဘာမှဖြစ်စရာလဲ မရှိ။ပ။ လူသားသည် လူသေလျှင် လူသာဖြစ်၏ဟု ဆိုအပ်သော သဘာဝအမှန်ကိုသဘောပေါက်သည်နှင့်တပြိုင်နက်၊

(၁) ဒိဋ္ဌိမမ္မကြောက်မြင်သဘောဖြစ်လေတော့၏။

(၂) ပတ္တမမ္မ နှားကြားသဘောဖြစ်ခြင်းတော့၏။

(၃) ဝိဒိတမမ္မ နှာခေါင်းနှင့် လျာတို့သဘောဖြစ်လေတော့၏။

(၄) ပရိယောဂါဠမမ္မ ကိုယ်ကာယတခုလုံးပြန့်နှံ့၍ ဝါ-စိတ်ထုံ၍အကျိုးရှသောမနက္ခွေ၊ ဝါဟဒယတို့သဘောဖြစ်လေတော့၏။

(၈) လူသေလျှင်လူဖြစ်ခြင်းသာလျှင်၊ နိယာတဖြစ်သည်။ ဘာ၊ လူဖြစ်မြဲသည်၊ ယင်းသို့ မြဲမှသာလျှင် သမ္မောဓိပရာယန ဖက်သို့ တိုးတက်၍ သွားနိုင်သည်ဟူသော ဗုဒ္ဓ၏အာဘောဂ ဘော်နှင့်ကိုက်ညီ၍ဆိုလျော်မည်။

(၈) လူသားသည် ခန္ဓာပျက်ကြွေ သေဆုံးပြီးသည်၏ နောက်၌ ငရဲကောင်၊ တိရစ္ဆာန်ကောင်၊ ပြိတ္တာကောင်၊ အသုရကယ်ကောင်များးလည်းမဖြစ်နိုင်တဲ့အပြင်။ အထက်ကောင်းကင်ဝေဟာတခွင်မှာ ကျင်လက်ကျက်စား ပြေးလွှားနေကြတဲ့ နတ်နှင့်မြဟ္မာပြောင်ပြောင်လက်လက် ကိုယ်ရောင်တွေထွက်နေတဲ့သတ္တဝါတွေလည်းမဖြစ်နိုင်တော့ပြီ။

ကန်တော့ပန်း။

ယ်စဉ်တောင်ကျေး ကလေးအရွယ်မှစ၍ ကာမဝင်္ဂ နှောင်မှ အလွတ်ရှောင်တဲ့ ရဟန်းဘောင်သို့ မရောက်ရောက် အောင် သွေးဆောင်သွန်သင် ပဲ့ပြင်ကျိုးကြောင်းဆိုးကောင်း ကျန်ညွှန်ပြပြီးနောက်(၉၆)နှစ်အရွယ်၌လူ့စခန်းမှလူ့နန်းသို့ သာလျှင်လည်ပြောင်းဒုံးရှာသော ကျွန်ုပ်၏မယ်ခတော်ကြီး မယ်လဝါအားရည်မှန်းလျက် ဤကျမ်းစာ ကန်တော့ပန်းကို တင်ဆက်ပါသတည်း။

(အို-ကေ-တီ)

၆။ လက်တွေ့ ဖြစ်သော လူနှင့်တိရစ္ဆာန်ကို ပဝါန အခြေခံအဖြစ်ဖြင့် မူတည်၍ ထားခဲ့ကြကုန်၏။ တိရစ္ဆာန်ကို အခြေပြု၍ပြီးတော့၊ အသူရကယ်၊ ငရဲသတ္တဝါဟူ၍ ထပ်မံ၍ခွဲခြားကြပြန်လေသည်။ ဤသုံးမျိုးကား မျက်တွေ့ လက်တွေ့မဟုတ်ဘဲ၊ ဝါ-စိတ်ကူးတို့သာဖြစ်ကြကုန်၏။

၉။ ဤသို့အားဖြင့်ဗုဒ္ဓဘာသာဆိုင်ရာဒဏ္ဍာရီစာပေတို့ ၌။ပ။တိရစ္ဆာန် ပြိတ္တာအသူရကယ်ငရဲသတ္တဝါဟူ၍လေးဋ္ဌာန၊ အထက်အာကာသတခိုမှာ၊ ကာမ၊ ရူပ၊ အသညီ၊ အရူပဟူ၍ လေးဋ္ဌာနခွဲထားလေသည်။

၁၀။ ရှေးအဘိဓမ္မာဆရာတို့သည် စိတ်ကူးဖြင့်ပင် ယူသား၏လားရာဝတိကို(ဝါ)သွားရောက်ရာဘုံဘဝကိုအမျိုးမျိုး အဖုံဖုံစုံ၍နေအောင် ဝေဖန်ပိုင်းခြားခဲ့ကြကုန်၏။ ပ။လူသား၏ စိတ်ကိုဖြားယောင်းသွေးဆောင်ခဲ့ကြကုန်၏၊ ချောက်လှန့်ခဲ့ကြကုန်၏။

၁၁။ လူ့လောကသား ဘုရားဘွဲ့ခံ ပုဂ္ဂိုလ်များတည်ထောင်ဖန်ဆင်းသော ဘာသာတရားတို့၌ အကြီးဝင်သောအတွဲဝါဒတွင်အဓိ ဂအားဖြင့်အခြေစိုက်လျက် တည်ရှိနေလေသည်။

၁၇။ ဗုဒ္ဓဘုရားရှင်၏ အနုတ္တရဒေသနာသည်၊ အသေအချာ နက်နက်နဲနဲတွေးတောဆင်ခြင်ရှုကြည့်ခဲ့မှ၊ သုံးဆယ့်တဘုံဆိုတဲ့ဝါဒကို ပြာကျအောင် ချေမှုန်းသုတ်သင်ရာတွင် ပဓါနလက်သယ်အစစ် ဧကန္တဖြစ်သည်ဟူ၍ တထစ်ချမှန်းကြကုန်ရာ၏။

၄၇။ ရပ်တွေနာမ်တွေကို ထုချေရိုက်ခွဲပြီး လက်စတုံးကုန်ဆုံးချေပြိမ်းခြင်းသို့ရောက်သွားခြင်းအားထုတ်ရန်ရည်သန်ရိုးရာ နှစ်လုံးသွင်းကာအရှင်းပင်ဗုဒ္ဓဥာဏ်မရှိခဲ့ချေ။

၅၇။ အယ်ဓမ္မောသန္နိဋ္ဌေကာ-ငါ-ဟောသော ဤတရားသည်၊ ယခုပစ္စက္ခ မျက်မှောက်ဘဝနှင့်သာ ဆိုင်၏ ဟူ၍ အကြိမ်ကြိမ် အထပ်ထပ် မပြတ်အမော ဒေလစပ်ဟောခဲ့သော ဒေသနာကိုထောက်ခြင်းအားဖြင့်၊ ဗုဒ္ဓဏ်ကမ္မဝါဒသည် ပုခက်နှင့်ခေါင်း အကြားတွင်သာ ကျက်စားကြောင်းကို အပြတ်အသတ် မှတ်ယူအပ်လေသည်။ လုပ်တိုင်းကုန်း၏ဟိုမှာဖက်၌ ရှိသည်ဟူ၍လက်ညှိုးထိုးကာညွှန်ပြအပ်သောမနောဒွါရ၊ တိုက်ထွက်အနုမာနများကို ပက်ပက်စက်စက် တိုက်ဖျက်ပြစ်ရန်မူချလိုသားအပ်လေပြီ။

၅၉။ ဗုဒ္ဓ၏ကမ္မဝါဒ အလိုအားဖြင့်ဆိုရသော်၊ ယခုစားလိုက်သောငရုပ်သီးသည် ယခုပင်စပ်ရမည်၊ အိမ်ရောက်မှစပ်မည်ဟူ၍ငန့်လင့်၍ခံနေရိုးမရှိချေ။ ယခုကိုင်မိသောမီးခဲသည် လုပ်တိုင်းကုန်း၏ဟိုဘက်သို့ရောက်အောင် စောင့်ဆိုင်းရှိမနေဘဲ၊ချက်ခြင်းယခု မီးလောင်ဘုထလာအောင်၊ လောင်မြိုက်မြဲ

ခမ္မဘာပင်၊ မိုးကိုချက်ခြင်းမခေါင်ကြွမ်းအောင်သော်ငင်း၊ သို့ မဟုတ်ရက်ရွှေ့ဆိုင်းပြီးမှ လောင်ကြွမ်းအောင်သော်ငင်း၊ ဆုတောင်းပသ၍မရချေ။ မည်မျှတံခိုးပါဝါကြီးမားလှသည်ဟုဆို ကြည်နေကြသောနတ်နှင့်ဘုရားတို့ပင် မိုးဏလောင်ကြွမ်းတတ်သော သတ္တိကိုမတားနိုင်-ဝါ-မဟန့်တားနိုင်ကြချေ။

၆၀။ ရဟန်တရားတို့ဖြင့်ပြုလုပ်သောကံဘရားသည်၊ ထိုသတ္တဝါ၏ ရဟန်အရှင်သာလျှင် ၎င်း၏အကျိုးတရားပေါ်လွင်ထင်ရှားစေနိုင်သည်၊ယင်းသို့ကံပြုရှင်၏ရဟန်ကြောင့်သက်ဆိုင်ရာ ရဟန်တရားခံထင်ထင်ရှားရှားပေါ်လွင်လာရမည့် အကျိုးတရားမှာလည်း ဖင့်နှေးရဟန်တန့် အချိန်ကို ဆိုင်းငံ့ခြင်း သဘောမရှိချေ။

၆၁။ လူသား ကိုယ်တိုင် ပြုလုပ် ကျူးလွန်ခဲ့သောကောင်းကမ်နှင့် ဆိုးကမ်များကို ခွေးရေပုရပိုက် (ဝါ) ရွှေပုရပိုက်တို့မှာ ရေးကူးမှတ်သားမည်သူ လိုပါသေးသလော။ပ။ယမမင်း၏ ရှေ့တော်မှောက်၌ ဒူးထောက်ရိုကြိုးလက်စုံမိုးပြီးသက်သေခွင့်ရလိုရငြားး လျောက်ထားနေစရာများကော လိုပါသေးသလား။

၆၂။ ဤကပ္ပါလောကအတွက် ရှက်ဖွယ်အကောင်းဆုံးကတော့၊ ထိုသည့် ယုန်ချို လိပ်မွေး ပုဇွန်သွေးတို့ဖြင့် အမြုံကဆေးကို စိတ်မပျက်လက်မပျက် ဆက်လက်၍ ပေါ်စပ်နေခြင်းပင်ဖြစ်သည်။

၆၃။ ကမ္မသကာရကောနတ္ထိ၊ ဝိပါကသဒ္ဒေ=
ဝေဒကော၊
သုဒ္ဓမ္မာပဝတ္တာန္တိ၊ ဟေတု သံသာရပစ္စယာ။

ဟူသောဒေသနာစတော်၌ အကြိုးဝင်လျက်ရှိသည်၊ဆိုလိုရင်းမှာ ကမ်ကို ပြုလုပ်တတ်သူ-ကာရကပုဂ္ဂိုလ်(၀၇)အတွေ့မရှိ၊ထို့ပြင် ထိုကမ်၏အကျိုး ဝိပါကကို၊ ခံစားသူ ဝေဒက ပုဂ္ဂိုလ်ယူ၍ မှတ်ယူကြတဲ့အတွေ့လည်းမရှိ၊ မရှိသော်တမူကား - ရုပ်တရား သာဖြစ်၏ ထိုသည့်အရှိသဘာဝဖြစ်သော ရုပ်တရားသည်ပင်၊ လျှင်၊ ထုံးအိုးတွင်းသို့ထိုး၍ နှိုက်တဲ့လက်ရော နှုတ်ဆိုက်တဲ့ အခါ၊ ဖြူလွတ်သောလက်ပါ ဖြစ်ရလေသည်၊ ကာရကဇရော ဝေဒကပါ၊ ရုပ်သဘာဝသာ ဖြစ်သည်ဟု ဆိုလိုသည်။ ထိုဒုရှိ ရုပ်တရား၏ ကြောင်း-ကျိုး-နာမ်ခံယူ၍ လှည့်လည်ဖြစ်ပျက်နေပုံ အခြင်းအရာကို သာလျှင်၊ ရှုးအဘိဓမ္မာ ဆရာတို့က သံသရာဟု ခေါ်ဆိုသမုတ်ခဲ့ကြလေသည်၊

၆၉။ ယခုသော် - ဘုံခမ်းဝါဒဝင်ရောက်လာသည်နှင့် တပြိုင်နက်၊ ထို့သည့်အမှန်သဘောတရားများ ကျဆုံး၍ သွား ရလေပြီ။

၇၀။ ဤသို့ အားဖြင့် လူသားသည်၊ အကြောက်နှင့် အမျော်ကို ရင်ခွင်ပိုက်မိသည်နှင့် တပြိုင်နက် ဟန်ဆောင် သမားဖြစ်ရလေတော့၏။ပ။ ထိုသို့သောသီလကြောင်(၀၇) ဟန်ဆောင်သူတို့ကား-ကောင်းကင်ဘုံနှင့်ငရဲခမ်းပါဝင်သော ဘာသာအယူဝါဒဟို၌ လွှင့်ပစ်၍ မကုန်ခမ်း နိုင်လောက် အောင် အနုပဿာန်းအရမ်းပေါလျက်ရှိကြကုန်၏။

၇၁။ အမျော်နှင့်အကြောက်ဟူသော အယူအဆနှစ် ရင်သည်၊ လုပ်ကိုင်းကုန်း၏ ဟိုမှာဘက်ကို လက်ညှိုး ညွှန် သွားသော အနာဂါတ်သမား ဘုရားများ တည်ဒဏ်ထောင်သော ဘာသာတို့၌သာ ကျက်စားနိုင်လေသည်။ ဗုဒ္ဓဘုရားမှတပါး အခြားသောဘုရားဘို့ကား အနာဂါတ်သမားဘို့သာဖြစ် ကြ:

ကုန်၏။ ထို့ကြောင့် ယုတို့သည်၊ ဒေကြောက်နှင့် အမျော်ကို ဆွဲရှုပေးခဲ့ကုန်၏ ဝေါတမဟုဒ္ဓကာသန္နိဋ္ဌာဿမား(၀၇) ယနေ့သမားဖြစ်၍ ပေက်တွေ-မျက်တွေဘုရားဖြစ်ခဲ့ပြီ။ သူ၏ ဒေသနာ၌ အကြောက်နှင့်အမျော်အတွက် နေရာကွက်လပ် မရှိခဲ့ပြီ။

၇၄။ ဘာသာ၀ါဒသည် ၎င်းတို့ကို မြေတောင် မြောက်၌ ပေးမည့်လူတန်းစားဟုရပ်ကို တည်ဆောင်ရမြဲပင် ။ပ။ ဗုဒ္ဓဘာသာဆိုင်ရာ ရဟန်းငယ်မှစ၍ သာသနာ၀ိုင်(၀၇) အဘိဓမ္မဟာရဋ္ဌဂုရုတိုင်အောင်လော ပွဂ္ဂိုဂ်တို့ကိုင်၏ ။ပ။ ဖန်ဆင်းတည်ထောင်ခဲ့ကြသည် မဟုတ်ကုန်လော။ ဟန်ဆောင် လုပ်ငန်း၌ ပဋ္ဌမတန်း ကျွမ်းကြင်သူများ ဖြစ်ခဲ့ကြသည် မဟုတ် ကုန်လော။

ဟန်ဆောင်လုပ်ငန်းသည် သူ့ဘ၀၏ သခ်ၤာစာ ဖြစ်၍ အကြောက်နှင့် အမျော်ကို ဆွပေးမှသည်၊ သူတို့ရဲ့ သက်ထိမ်းလုပ်ငန်းတရပ်ဖြစ်သည်၊ မဟုတ်တုံလော။ အဘယ် ကြောင့်နည်း လူသားစိတ်၌ အကြောက်နှင့် အမျော် သွေး အေးရှိသွားလေလေ၊ သူတို့၏ဘ၀ကည်ြဖူရေး ပိုမိုလှုပ်ရှား၍ မဟာဒယားအခြေသို့ ရောက်၍ သွားတတ်လေလေ ဖြစ်သော ကြောင့်တည်း။

သူတို့သည် ရည်မှန်းမြင့်မြတ်သော စိတ်စေတနာ ဖြင့်ရင်း၊ သို့မဟုတ် သူတို့ဘ၀ရဲ့ နှိုးဆော်ချက်ကို တော်လှန် ခြင်းငှာမစွမ်းနိုင်သဖြင့်ရင်း၊ လူ့ဆလာက ကားဟရပ်လုံးကို အမြဲကစေ မြှောက်ပင့်ချောက်လှန့်၍ ထားကြရကုန်၏။ ဤသို့ သောနည်းအားဖြင့်၊ လကြွေနှစ်ခုကျ၍ ဖရိန်တွေ ညောင်း

လာသောအခါ။ လူသားသည်၊ အကြောက်နှင့် အမျော်ကို ဒိန်းစွဲသလိုစွဲ၍ လာတော့သည်။

ထိုအစွဲကား အနုမြူမုံးနှင့် ခွဲယူမလောက် သဲသဲမဲမဲအစွဲကြီးစွဲ၍ နေချေပြီ၊ ထိုအစွဲကား ယခုအခါ ဘေလုံးအဖြစ်သို့တိုင်ရောက်လျက်နေချေပြီ၊ ထိုသည့်ဘေလုံးမကျေမကျွဲခြင်းမည်မျှကောင်းမွန်သော ဆေးဝါးမျှအစွမ်းထက်၍အကျိုးသက်ရောက်နိုင်မည်မဟုတ်ခဲ့၊

အထက်၌ ဖေါ်ထုတ်ခဲ့ပြီးသော ဘာသာကြီးလေးမျိုးတို့တွင်၊ ခေါင်းဆောင်အဖြစ် ပ၂၀င်ကြွကုန်သော ဟိုရိုလ်တို့၏၊ မူလပင်ရင်းသဘောကို၊ နက်နက်ဖနာနာ ထွေးတောင်းစားခဲ့လျှင်၊ သူတို့သည် စိတ်ကောင်းကောင်းစတာနဲ့သန့်သန့်နှင့် လူ့ဘောင်ကို ဒုါဖရှာင် စွန့်ပစ် လာသူများဖြစ်ခဲ့ကြကုန်၏။

လောကသားကို ကယ်တင်ရန်ဟူသော တကယ်မြင့်မြတ်တဲ့ ရည်မှန်ချက်ဖြင့် ထွက်လာခဲ့သူများလဲ ဖြစ်ကြကုန်ပြီ သို့ပေတွင် သူ၏ ဘဝအခြေအနေက ဖန်တီးသွန်သင်မှုကို တွန်းလှန် ခုခံခြင်းငှါ မမစွမ်းနိုင်ကြ သောကြောင့် အမြောက်နှင့် အမြှေ ကလုပ်ငန်းကို တန်းလန်းစွဲ လုပ်ကိုင်ကြရလေ၏ သတည်း။

၇၇။ ဗုဒ္ဓဘာသာဆိုင်ရာ အဘိဓမ္မာ မဟာရဋ္ဌဂုရုကြီးပင်ဖြစ်စေး၊ ၎င်းတို့ဟာပြဿာ တရားတော်၏ အနှစ်ကား နှစ်ခုမပြား တသားတည်း တခုတည်းပင်ဖြစ်၍ နေပေလိမ့်မည်။ ၎င်းကားအခြားမဟုတ်ခဲ့၊ လူသားတို့ အခက်ကြောက်နှင့်အဖမျှော်ကိုဆွဲ၍ ပေးသော (၀၊) မီးသောင်လေပင့် လုပ်ပေး သော တရားသာလျှင်ဖြစ်ပေသတည်း။

ငင်းတို့အသီးသီးဟောပြကြသော ဓမ္မစက်၌ တခု တည်းသော ထူးခြားချက်ကား၊ မိမိ၏ ဘာသာဆိုင်ရာ ကောင်းကင်ဘုံနှန်းသို့ အရောခြားသော ဘာသာဝင်များကို တက်ရောက်ခိုလှုံခွင့်မပေးဘဲ၊ ငရဲကိုမူ လူသားအားလုံးဘုံဆိုင်း နိုင်ငံဖြစ်လုပ်ထားသော အယူအဆပင်ဖြစ်သည်။

၈၀။ ဘာသာကြီး လေးမျိုးဆိုင်ရာ ဘာသာရေး ခေါင်းဆောင် ဘုန်းတော်ကြီးများ သို့အာ နာလျက် ထပ်ဆင့်၍ ကြည့်လိုက်ရာ၊ အလွန်ပကာရပြီး အံကိုက်လျက် နေသည်ကိုတွေ့ရချေသည်=ငင်းတို့သည် ဘဝတူအလုပ်တူများ ဖြစ်ကြကြောင်းကို၊ အထက်၌ ထုတ်ဖော်ခဲ့ပြီ၊ ယင်းသို့ အလုပ်တူခြင်းကြောင့်၊ အမြဲတန်းရန်သူဘဝ၌ တည်မြဲနေကြ ကုန်သည်။ပ။ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် ဖုန်းကြီးသည်ငင်း၊ပ၊ သူနှင့်ဆိုင် ရာလူထု၏ ရှေ့မောက်၌ အခြားဘာနှင့် ဖုန်းကြီးများ၏ အားကြောင်းကို မသင့်မတော် မလျော် မကောင်းမှုသာလျှင်၊ ထုတ်ဖော်၍ ပေါင်းမွန်သင့်လျော်ကန်ခဲ့သော်၊ ဖုံးဖိ၍ ထားမြဖြစ်သည်။

အဘယ့်ကြောင့်နည်း၊ မိဒဘဝ တည်မြဲရ အတွက် အားဆက်၍ ပေးနေသော လူဒုထဲမှာ တဦး လေ ခွဲထွက်သွားပြီးလျှင်၊ အခြားတဖက်သို့ကူးပြောင်းကာ ပစ္စန်း လေးပါး ဒါယကာအဖြစ်သို့ ရောက် ါသွားမည်ကို စိုးရိမ် သောကြောင့်ဟူပေး

ငင်းကားသူတို့ရဲ့ ဘဝကူးပေးထားသောကြောက်ကြမှ (၂၀၂)မူဆွေးမှုဖြစ်သည်။သူတို့သည်၊အခြောက်နှင့်အမြောက်ကို လက်နက် ပြုလုပ်၍၊ ဘဝ တိုက်ပွဲကို ဆင်နွှဲနေကြ ကုန်၏။ ဤသို့သော လုပ်ငန်းကို သူတို့ရဲ့ ယဉ်ကျေးသော ဝေါဟာရ

အသုံးအနှုံးဖြင့်၊ သာသနာပြုလုပ်ငန်းဟူ၍ကင်ပွန်းတပ်ထား ခဲ့လေသည်။

၀၅။ ဘာသာပြန်ဆိုရေးမျိုးဆိုင်ရာ အဆိုပါ ဘုန်းတော်ကြီးများသည်၊ မိမိတို့ ဘာသာဝင် လူသားဇာ စိတ်ဓါတ်တွင်ဥာဏ်ဒါန (၁)အစွဲဆိုင်ရာဘေလုံးကိုဟရားသော နည်းဖြင့်ဆေဝင်း၊ (၀၆) မတရားသောနည်းဖြင့် ဒသင်္ဂဝင်း သွင်းရှေးပေးခဲ့ကြကုန်သည်။

ဥာဏ်ဒါန်အစွဲဘရားပင်မိုပြီးသောလူသားသည်း အရက် ဖိုး(၀၆) ကိန်းဂဏန်းဘဝသူကဲ့သို့ ဆွဲဘိသွတ်ကယ်တင်ရန်အလွန် ဟာန် ခဲကဲသော ဘဝသို့ ဆိုက်ရောက်ပြီး ဖြစ်၍ နေလေပြီ။ ဘုန်းတော်ကြီးတို့သည် ဤအထက်က ကျန်ပ်တို့ ဖေါ်ပြခဲ့သည့် ဘေဘိုင်း၊ အခခြောက် နှင့် အခန်ဖြောင်းတို့ကို ရေလဲ အမျိုးမျိုးနှင့် သုံး၍ လူသားကို ဆွဲနှုံးခဲ့ကုန်ပြီ။

၀၂။ ဤအထက် အချက်ကို သွက် သွက် လက် လက် နားသည်မှုရှိပြီးဖြစ်သောဘုန်းတော်ကြီးကမူ ၊၀၊ အန္တရာယ် အပေါင်းမှ လုံး၀ ကင်းကွာတ်ကင်းသွတ်လိုသောလူသားသည်၊ ဘုန်းတော်ကြီးများရဲ့ အဆုံးအမကိုပိုကျပြတ်သားစွာ လိုက် နာရမည်၊ ပုတီးကိုကိုင်းစား၍စိတ်ရှမည်၊ အလှူဒါနကိုခွဲစိတ်ဆတ်ုး ရှမည်ဟူ၍၊ ပေါသလ့ရှိကြကုန်၏။

၀၃၊ မြေငလျင်လှုတ်ခြင်း၊ နေလကြပ်ခြင်းဟိုဟာကြောင့် သာသနဝန်ထန်းတို့ရဲ့ ကြက်သရေခန်းမှာ လာဘ်လာဘ ဖြင့် ပြည့်သွန်းခဲ့မောက်၍လာလေသည်။

၀၄၊ ဥာဏ်ဒါန တည်းဟူသော အစွဲဘေလုံး ညှပ်၍၊ ဘာသာရေး မိုင်းမိနေသော လူသားသည်၊ အဝိဇ္ဇာဏာက

ဖြစ်သော သင်္ဘ၌ ရှိပစ္စည်းတို့မှ အနာရောဂါ မျာ ကို၊ ပျောက်ဘင်းစေတတ် ပြုစုခဲ့ခြင်းသော ဟံသာဝတီဝင်ဒိယည်ဟု၊ ယုံကြည်ခဲ့လေသည်။ ဥပ ာ သူးဟဝ်ဗဉ်(ဝါ)ထူးမြတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ အရိုး၊ ဂုဏ်းတို့၏ အဝယ်ဆံပင် ပါ၊ ညောင်သား ညောင်ရွက်စသည်တို့သည်၊ လူသား၏ ရှင်နွားကိုယ်၌၊ စွဲကပ် စိုရောက်လာသော ရောဂါအကျိုးမျိုးတို့ကို၊ ဆင်းစင်ပျောက် စေရန်၊ ပရိတ်မန္တာရွတ်ဆတ်ကြွေကုန်၏၊ ဓါတ်တော်မွေတော် စသည် တို့ကို ရှိခိုးကြွေကုန်၏၊ ဤ ရှိခိုးတဲ့အခါမှာ ကန်တော့ ပွဲကသေး ပါမှ ပိုမို၍ အကျိုးပေး သနတယ် ဆိုကိုး၊ အဲဒါလဲ သာသနာ့ဝင်ဆန်း ျားအတွက်စားလမ်းတခုတဲ့ ေ ့!။

၉၅။ ယခု ကာလ ကျွန်ုပ် တို့၏ တိုးတက် နေသည်ဟု ိုကြစား ခေတ်သမယ ဥ်ပင်၊ ဓါတ်တော် ဆံတော်အံ့တော် ဝတ်ရုံဟော် တို့၏ တန်ခိုးအာနုဘော်ဟု ယုံကြည် နေသူတွေ အနန္တ အရေအတွက် ကိုလွန်အောင် ပေါများလျက် ရှိနေကြ ဲသည်တကား။

၉၆။ ယနေ့ကပ္ပါဥ် ဝိဘာရဏာဉာဏ်ယှဉ်သည်၊ မာရ် ့ ်ဒိုသည်(ဝါ)မကောင်းကျိုးပေးတတ်တဲ့ နတ်မိစ္ဆာ ရှိသည် ဟူသော အချက်ကို မယုံကြည်တော့နေ။ ထို့ပြင် နတ်မိစ္ဆာ ဖန်းတားမှုခြင်း သူ့မှာရောဂါရှိသည်ဟူသော ဝါဒကိုလည်း စဉ်းစားဉာဏ်ရှိသူတို့က ထွ ်ထွမ်ကြလေပြီ။

သူတော်ကောင်းသူတော မြတ်တို့ရဲ့ အရိုးဓါတ်များမှာ အခြားသတ္တဝါတို့၏အရိုးထက်ပိုလွန်ကဲသောတန်ခိုးပြာဋိဟာ ရှိသည်ဟူသော အချက်ကို၊ ယနေ့ခတ်ပွါးစဉ်းစားဉာဏ်ယှဉ် ေးက ယုံကြည်ခြင်းမရှိတော့ခဲ့ချ၊

တော်သည်ဖျဉ်စဉ်းကိုသက်နှံးဟူ၍ ငင်းမခွဲခြားတော့စဲ

အဝတ်ဟူ၍ တသားထဲမြင်ကြလေ၏၊ သူတော်ကောင်းတို့ရဲ့ ဆံပင်ဘဲညိုးဟူသေး အခမ္ဘးသည်၊ မြင်းမိထက် ပို၍၊ အနာရောဂါကို၊ ပျောက်ခေစနိုင်သည် ဟူသော ဥပါဒါန်ကိုလည်း၊ ယခုခေတ်၌တော်လှန်ကြလေ၏။

ယခုအခါ၌ မြင့်မြတ်သောဓါတ်တော်မွေတော် စသည်တို့ကို၊ ဘာသာရေး အမှိုက်သရိုက်များ ဖြစ်သည်ဟု၊ ကျွန်ုပ်တို့သေချာထင်ထင် ဒီမြင်ကြကုန်ပြီ၊ ငွင်းဘို့ကို အသုံးပြုနေသူတို့သည် ယောကျ်ားဖြင့် မရိုးမဖြောင့်သူတို့သာဖြစ်ကုန်၏ ငွင်းဘို့ အားကိုး အားထားပြုနေသူတို့ကား လူ့အမျိုးသားသူငါဖြစ်ကြ ကုန်၏-ဤသို့ပေါယုံကြည်မှုတို့ကြောင့် ဥပါဒါန်သက်သက်မျှဖြစ် ဘဲကုန်၏။

၉၇၊ ရှေးလူတို့သည် ဓါတ်ဘေဘီ မွေတော် ကျောမှာကုစားနိုင်သော (၁၀) ရောဂါအမျိုးမျိုးကို ပယ်ခွါနိုင်သော တန်ခိုးသတ္တိပြည့်စုံစွာ ရှိသည်ဟူ၍ ကားမယုံကြည်ခဲ့ကြချေ။ သို့ရာတွင် ဟန်ဆွေ-မြေပုတ်- နတ်ဘီလူး- နတ်မိစ္ဆာတို့သည် ထိုထို ဓါတ်ဘေဘီမွေတော် များကို ဝေဂျာက် ရွံ့ထိပ်လန့်ကြသည်ဟူ၍ငါးဖုန်းကြီးကျောင်းမဂုဏ်တော်ပုတီးယူဆောင်းလျှင် မကောင်းဆိုးရွားများ ထွက်ခွာပြေးကြသည်ဟူ၍ငင်၊ မဟာကောင်းဆိုးရွားနတ်မိစ္ဆာများတို့သည်၊ ပရိတ်ချီပရိတ်ပန်းကို ချေးချန်းအောင် ကြောက်ကြသည် ဟူ၍ငင်း၊ ငင်းတို့ သည် ကြေးစည်သံခေါင်းလောင်းသံကို နားမခံနိုင်အောင် လန့်ကြသည်ဟူ၍ငင်း လူမမာ-သို့မဟုတ်၊အိမ်ဝိုင်းတို့ကို ပရိတ်ရေ ရိတ်သဲဖျန်းပက်လိုက်သျှင် ငင်းတို့သည် ကမန်းကတန်း အရှိမ်းဆုတ်ပြေးကြသည်ဟူ၍ငင်း စုံလမ်းယုံကြည်ခဲ့ကြကုန်၏။

ထိုခေတ်သမယက၊ ဘာသာရေးဝန်ထမ်း ဖြစ်ကြ

ကုန်ဓသော ပုန်းကြီး ရဟန်းများသည် ရွှေငွေ စသော လောဘ လောဘငါးကိုများသူ ဖမ်းသူ တို့ဖြစ်ကြရာ ဓါတ်တော်အံတော် ဆံကော် တောင်ဝှေးတော် လက်စဂါး တပ်တိုင်တော် စသည် တို့ကိုငါးစာဒေဖြစ်ဖြင့် အသုံးပြုခဲ့ကြကုန်၏။

၁၁၄ ။ဤတန်ခိုးပြာဋိဟာ ဆိုတဲ့ ကိစ္စ တို့သည် မဖြစ်နိုင်ယုံမျှမကမူ၍ စဉ်းစားဓေဘန်ညာဏ်ရှိသော လူသားတဦး တာလေတွင် စဉ်းစားဉာဏ်ဝင်၍ မဆင်ခြင်နိုင်သော် အရာများလည်းဖြစ်၍နေချေသည်။ ယခုခေတ်၌ပေါက်ဖွားဂ်ဆင်ခြင်တုံတရားလက်ကိုင်ထားသောလူသားသည် ထိုထိုပေါ်ပြခဲ့သော တန်ခိုးပြာဋိဟာများကေန်မူအတိတ်ကာလ၌ ဖြစ်ပျက်ခဲ့ဘူးပြီးဟူ၍၄င်း။ ထို့ပြင်လာလတံ့သော အနာဂါတ်ကာလ၌ လည်း ထိုသည့်တန် ခိုးပြာဋိဟာများ ဖြစ်ပေါ်လာလိမ့်မည်ဟူ၍၄င်း မယုံကြည်ကြတော့ချေ။

၁၁၉။ ပုန်းကြီးများကို ပရိတ်မန္တာန် ရွတ် ဖတ် စေခြင်းဖြင့် ၄င်း မိမိတို့ကိုယ်ကိုင် ဆုတောင်းပတ္ထနာ ပြုခြင်းဖြင့် ၄င်းပလိပ်ကပ်စသော ရောဂါဘေးရန်ကပ်များကို တားဆီးရန် သူတို့ကျိုးပန်းခဲ့ကြကုန်၏ သူတို့သည် ဓါတ်တော် မွေတော်များကို ပူဇော်ခဲ့ကြကုန်၏၊ သူတို့သည် ဓါတ်တော် မွေတော် ၎ဒုးကျိုး တန်ခိုးကြီးသောရုပ်တုဆင်းတုများကို သခဲ့ကြကုန်၏၊ အတိုးအမှတ်အကအခုန်အမျိုးစုံဖြင့် နင်းကွန်းတက် ကြကုန်၏ လူအများစုပေါင်းပြီး ဆုတောင်းပတ္ထနာ ပြုပွဲများကျင်းခဲ့ကြကုန်၏၊ ဆိုရာတွင် ဆုတောင်းပတ္ထနာ ပြုတဲ့အသံသည် ဂရုဏာကင်းမဲ့သောဓဏ ထဲတွင် အစအနတခုမျှမကြီဘဲ မပြုန်းတီးသို့မြန်းမှာလေပြီ၊ ပလိပ်ကပ်ရောဂါကြောင်းဖြစ်မြဲအတိုင်း ဖြစ်လျက်ပင်နေချေသည်တကား။

၁၁၃။ မာရ်နတ်နှင့် တကွသော အပေါင်းပါနတ်ဆိုး နတ်ဝါး နတ်မိစ္ဆာများကို ယုံကြည်မှုသည်၊ ဘာသာတိုင်း လိုလိုတွင် အရေးကြီးသောကဏ္ဍမှ ပါဝင်ခဲ့လေသည် (၀၅) အားလုံးလိုလိုသော ဘာသာတို့သည် ပဓါနအင်္ဂါမြစ် တခု ဖြစ်စေကြ ထိုသို့သော အကြောင်းကြောင့် မာရ်နတ်ပင်းနှင့် တကွသော နတ်မိစ္ဆာများ၏ ဘည်ရိမှုကို ငြင်းဆိုခဲ့လျှင်၊ ဘာသာအားလုံးကို ငြင်းပါယ်ရာကျလိမ့်မည်။ အမှောင်နယ်သားဖြစ်တဲ့ ဤနတ်မိစ္ဆာများကို ငြင်းပယ်ခဲ့သော် ဘာသာရေးကျမ်းစာတို့၌ အကြီးဝင်သော ဟောဒေါဝါဒချက်များနှင့်ကဏ္ဍကောစဖြစ်၍ နေပေလိမ့်မည်။ အကယ်တစေ ဤမာရ်နတ်ဆိုတာ တကယ်မရှိတဲ့ အရာဖြစ်ခဲ့သော် အမှားမှား မှသားများဖြင့်ဖုံးဖိ၊ အံ့သြဘွယ်ကောင်းများ တန်ခိုး ပြာဋိဟာ်များဖြင့်ဖုံးဖိ၊ ဒဏ္ဍာရီများ ယုံကြည်မိုးကားများဖြင့်ဖုံးဖိ၊ ရှေ့ဂါဖုန်းတော်ကြီးများ တည်ဆောက်ခဲ့သော ဘာသာအဋ္ဌိုးကြီးသည် ယူစရာ-ရှုစရာပုံသဏ္ဌာန်ရှိ ဖရအောင်ပြိုလဲပျောက်ဆုံးသွားပေလိမ့်မည်ဟုကား။ မြေလက်ခံပင်ဖြစ်ခဲ့သတည်း။

၁၁၄။ နတ်မိစ္ဆာများရှိခြင်း သက်သေသာဓကရှာမရနိုင်သလိုပင် ဤကောင်းကင်တမာန်တော်များ အကွက်လည်း အခက်ကြုံနေရခဲ့သည်။

၁၁၇။ ၎င်းဘုရားရှင်တို့၏ ရည်ရွယ်ချက် အစစ်ကား လူသားတို့၏ ဒုဿီလာဏ်တိုး ဘက်ဖွံ့ထွားရေး အမှားနှင့် အမှန် ဝေဘန်နိုင်ရန် ယင်းသို့ဝေဘန်ပြီးနောက် အမှားကိုလွှဲ၍ အမှန်ကိုကျင့်သုံးနိုင်ခန် မဟုတ်ခဲ့ချေ ဘုရားသခင်သည် ဉာဏ်ပညာကင်း မဲ့သူ လူသားအား အမိန့်ကို နာခံဖို့ မှတပါး အခြားဘာတခုမျှ သင်ပြသွန်ကြားခြင်း မပြုလုပ်ခဲ့ချေ။ပ။

သူသည် အမေးအမြန်း အစုံအစမ်း ပေးတဲ့လူများနှင့် ဒီတို့ ဘယ်နေရာမှကျောနပ်တော်မူလေသည်။

သို့သော် အဲဒီ ကောင်းကင်ဘုံနန်းနှင့် ငရဲဆိုတာ ဘယ်နားမှာရှိပါသလဲ အာမုန်မှာ တိမ်တိုက်များ၏ အုတ်တွင် ကောင်းကင်ဘုံမရှိဟူ၍ရင်း၊ ကပ္ပါမြေကြီး၏ အောက်ထဲတွင် ငရဲမရှိဟူ၍ရင်း။ ယခုအခါ ကျွန်ုပ်တို့ သိကြလေပြီ၊ ကောင်းကင်ကို ကြည့်တဲ့ မှန်ပြောင်းကြီး များကို တီတွင် အသုံးပြု လိုက်သည်နှင့် တပြိုင်နက် ရှေးလူတို့ အမှန်ယုံကြည်ကြသော နတ်ပြည်၊ ဗြဟ္မာပြည်ဆိုတဲ့ ကောင်း ကင်ဘုံနန်း တွေဟာ၊ နေရောင်ခြည် ကတွေ့ကြောင့် ဆီးနှင်းပေါက်ကဲ့သို့ တခုပြီးတခု ဆင်းခါ ဆက်ခါ ကွယ်ပျောက်၍ သွားကြရာလေပြီ။

ထို့အပြင်လည်း၍နေသော ဤကမ္ဘာမြေကြီးလဲ၊ ရှေးလူတို့၏ငရဲမီးကဲ့ အပြီးတိုင်ငြိမ်းသတ်လိုက်လေပြီ။ဘာသာရေးဆရာကြီးတို့ တည်ထောင်ဖန်ဆင်းခဲ့သော ဤစိတ္တဇကပ္ပါလောကကြီးသည်၊ အလင်းရောက်လျှင် အမှောင်ပျောက်သကဲ့သို့၊ ချက်ခြင်း-လက်စတုံး ကွယ်ပျောက်ဆုံးခြင်းသို့ ဒုန်းစိုင်း၍ သွားကြရာလေပြီ။

ထိုငရဲနှင့် ကောင်းကင် ဘုံနန်း၏ တည်နေရာဌာနကို၊ မည်သူမှမသိခဲ့ဧချ။ (၀၇) သိပါသည်ဟု ဝန်ခံပြောခဲ့ဘူးသူလည်း ကပ္ပါသမိုင်းစဉ်၌ မထင်ခဲ့ဧချ။ ဒါပေမယ်လို့ ငရဲရော ကောင်းကင်ဘုံနန်းကိုပါ-ချွတ်လွဲလို့ မရအောင် စွဲစွဲမြဲမြဲအသဲခိုက်ယုံ ကြည်နေသူတို့ကား အသင်္ချိအနန္တအလွန်ပေါများလှပေသည်တကား။

၁၃၄။ အားလုံးသော ဘာသာကြီးတို့မှာ သက်ဆိုင်ရာ

ဓမ္မကျမ်းစာ ဒသီးသီးရှိကြကုန်၏ ပ-ဗုဒ္ဓဘာသာတို့မှာပိဋကတ်
တော်များရှိသည်၊ ပါ၊ ၎င်းတို့သည်၊ မိမိတို့ ဒေရိုးဖလာ ယုံ
ကြည်၍ လာခဲ့သော ကျမ်းစာကို၊ မယုံကြည်သူအခြားလူတို့
ဟောဒီ အမြင်မှားခတ္တ (၀၇)မိန့်ဆိုဒီဋ္ဌိတွေဟူ၍ ကင်ပွန်းတပ်
နေကြရာ၊ အဘယ်မှာလျှင် ဤကပ္ပ၇်လောကဋ္ဌ သမ္မာဒိဋ္ဌိ
(၀၇)အမြင်မှန်သူရှိရေးတော့အံ့နည်း။

၁၃၆။ ထိုထို ကျမ်းစာတော်များဋ္ဌ အကြိုးဝင်သော၊
အကြောင်းအမှုး မသားနှင့် တံခိုးပြဋ္ဌိဟာရျားကို မယုံကြည်
သူတို့အား အနန္တဝေဒဏ်ခတ်ခဲ့သည်။ ။ယင်စစ်မှာ ထိုကျမ်း
စာများကို ဘတ်ရုံလေ့လာသော လူသားဓ၏ တရုတ်ည်းသော
တာဝန်ကား မှားမှား မှန်မှန်ယုံကြည်ရခြင်းဖြစ်၏။ သူ့မှာ
ဆင်ခြင်တွေးတောရန် နှိုးဆွဆပဘန်ရန် ဝတ်တရားမရှိရေး
ထင်ထင် သို့သော အကြောင်း အကြောင်း မသားနှင့် တံခိုးပြဋ္ဌိဟာများ
ကို ကာကွယ်ဖော်ထုတ်ရန်အလို့ငှါ။ သိန်းသန်းမက များပြား
လှစွာသော ထိုသည့် မုဆိုပါဋ္ဌိတ်များ၏ အာဖွဲ့သံဝဏ္ဏနာ
များကို ဖတ်ရှုသင်ယူခဲ့ကြလေပြီ။ ရေတွက်၍ မရနိုင်
လောက်အောင် များပြားလှသော တရားပွဲများကို ဆင်
နွှဲခဲ့ကြလေပြီ။

၁၃၇။ ကိုတိုတုတ်တုတ်နှင့် ဘုရားတရားကို ဖေါ်ထုတ်ရ
သော် သူတို့သည် ထိုသည့်မုဆိုပါဋ္ဌိတ်များ၏ အကျွေးအစည်
ခြင် လူသားတရပ်လုံး၏ အဖက်ဖက်ဋ္ဌ တိုးတက်မှုဟူသမျှကို
ငက်ပက်စက်စက် ဟန့်တားခဲ့ကြကုန်၏။ ချုပ်ချယ်ဖျက်ဆီးခဲ့
ကြကုန်၏။

၁၃၈။ ဘာသာရေးဆိုင်ရာခမ္ဘကျမ်းစာတို့သည်၊ အကြင်
မျိုးလောက်ကာလ ပေါ်ထုံလုံး မုဆိုပါဋ္ဌိတ်များ အဖြစ်ဋ္ဌ တည်ရှိ

ကြောင့်နှင်ဖဲ့ ထိုမျှလောက်ပင်လယ်လုံး ရှင်းတိုသည်း၊ ကပ္ပိ၏ အကြီးကျယ်ဆုံး၊ သော ဧအောင်ကြောလံ တိုသာဖြစ်၍ နေကြပေ လိမ့်မည်။

၁၄၀။ ဘုရားသည် မဒီတိုနှင့် သက်ဆိုင်ရာ မကွေပါဠိတော်များကို၊ သိစေလိုသော ဆင်ထပ်ထပ် တင်ခြင်းဖြင့်၊ မွန်းမံ ဖြင်ဆင်ရန် ကြိုးပန်းကြောင့်နှင်၊ ဒါပေမယ်လို့ ထိုထို သံဂါ ယနာဝင် ပွဲတို့ကို၊ အားလုသည်း ဧခါင်းမာသူ တယူသန် ပုဂ္ဂိုလ်ထူးကြီးများက ကြိုးစို လွှင်းမိုးလျက်နေ၍ဖြင် အမှား ထိုဖြင်ဆင်ရန်ထည့်ပါဠိကိုနှင်ပယ်ပစ်ရန်(၀၇)ပိဖျက်လိုစွက် ပြုလုပ်ရန် စွမ်းသည်နှင့် သင်္ဘာတိုမှာ အပြည့်အစုံ မသိရှိခြင်း ကြောင့်၊ သူတို့၏ ကျိုးပန်းမှုများသည်၊ စိတ်ကူးဆင့်ခွဲသာ ဘားလုံး စုဝေ ခဲ့ကြရလေပြီ။။ မကွေပါဠိတော် ကျွန်းစာကို ပုံကြည့်သူဟူ မျှသည် ဝိစာရဏာဉာဏ်ကိုမောင်းနှင် ထင်ပြီး ဆုတ်ပါးရပြောင်ပိုင်း လုပ်ရန်ရသော ကျွန်ုပ်ပေါ်ကဲ သာ ဖြစ်သည်။

၁၄၁။ ဤပါဠိတော်ကို အကြင်အရင်းဒေသ၌ အကြင် အဓိဋ္ဌာယကယဉ်ကြေးဘာသာတရားထွန်းကား၏၊ ထိုအရပ်၌ ထို အခါ၌ပင် ဧနှောင်အယှက်ကျနေတော့၏၊ ယခုလက်ရှိ ပစ္စုပ္ပန်ဘဝ သည်၊ ယခုလတ်တွေ့သော ဒုနှာဂါတ်ဘဝနှင့် နှိုင်းဆလျှင် ပေးပြုခွင့်ရသော ပါဠိတော်များသာဖြစ်ရှိရုံးကိုနောက်ဘဝတွေ့ကြ ဆုံရန် နယ်ပြမြားဖြစ်ဖြင့် သာလျှင် အသုံးပြုသင့်သည် ဟူ၍ မှန်းဆိုးများက ဟောကြားလေ့ရှိကြကုန်ကုန် = ဤကပ္ပါ လောကကြီးတခုလုံးကို၊ ဘာသာရေးက သိမ်းပိုး လွှမ်းမိုးခဲ့ ကြီးမိုးခဲ့သော ဧခတ်ကာလဧဝင်းဥ လူသားသည်၊ မည်

သည့်အရာကိုမျှမထွင်နိုင်ခဲ့ချေ။ ဘာသာအထူးအဆန်းကိုမျှစူးစမ်း
ရှာဖွေ၍ မတွေ့မရှိခဲ့ချေ။

လူသားတရပ်လုံး၏ တိုးတက်ကြီးပွားရေး စီပွား
သာယာရေး ရှင် လမ်း ပမ်း မြောက်ရေး စသည်တို့အတွက်၊
တရွေးသာ လောက်မျှ ပေါက်ပေါက်ရောက်ရောက် မလုပ်နိုင်
ခဲ့ချေ။

၁၄၃။ အနှောက် အယှက်နှင့် ပေဖျက် အဆီး တို့ကို၊
နည်းပရိယာယ်အစုံဖြင့် အားကုန် မောင်းဆုံး ဘာသာဝင်
မှုန်းဖုန်းတို့က အသုံးပြုခဲ့စေရာ၊ အနည်းငယ်မပြောပလောက်
သော ကမ္ဘာ့သားကောင်းအချို့တို့သည်၊ ဘာသာဝင်တိုင်း
က ခြောက်ခြားတဲ့ ငရဲကိုလွှမ်းကြောက် မင်းပြစ်မင်းဒဏ်ခံရ
မှာကိုလွှမ်းထောက်ပဲ၊ စဉ်းစားတွေးတောမှုကိုပြုခဲ့ကြလေသည်။

၁၅၁။ ဓမ္မနိယာမ အစဉ်ကို ပြင်ပြင်ကြီး လျစ်လျူရှု၍
ဖြစ်ခြင်တိုင်း ဖြစ်နေနိုင်သည်ဟူ၍ -ယူဆ ကြသော တံခိုးပြုဋ္ဌ
ဘာကိုမှ ဟယ်နည်းနှင့် မျှ ကျွန်ုပ်တို့ မယုံကြည် နိုင်ပေ။ ဆိုးဒုံး
ဒဏ်ခိုးဘုံ ထွန်ညှိပူးစော်ခြင်း၊ ဒုံးထောက် ရိုကြိုး ရှိခိုးခြင်း၊
ကျွေးမွေးညှဉ် ခေါင်းလောင်း ထိုးခြင်း၊ ဓမ္မသီးချင်းကြူးရင့်ခြင်း။
ဂုဏ်ဟော်ရွတ်ဘတ်ခြင်း၊ ပုတီးစိတ်ခြင်း၊ ဥပုသ်ဆောင့်ခြင်း၊
ဆုတောင်း တွန်နာပြုခြင်းဖြင့်ချီးကပ်ရသောနတ်တို့ဘုရားတို့ကို
ကျွန်ုပ်တို့ယုံကြည်ရန်မဖြစ်နိုင်တော့ချေ။

၁၅၂။ "တရောက်ကန်းအဘိဓမ္မာ"

၁၅၃။ ဘာသာ တရား လွှမ်းမိုးလျက် ရှိသေးသော
အချို့နယ်ပယ်များ၌ ရပ်ထု ဆင်းထု-ပရိတ်ချီ ပရိတ်သဲ အရိုး
ခါတ်နှင့် ဆုတောင်း ကြွေးနာ အမှုမျိုးကို ဆေးဝါး အစွမ်းဖြင့်
အသုံးပြုလျက်ရှိကြကုန်သေး၏။

၁၇၆။ အလုပ်ကခု ပြီးခဲ့ပြောက် အောင်မြင် ခြင်း သို့ ရောက်၏၊ ထို အခါသူသည်၊ နတ်ဘုရားကို ကျေးဇူးတင်၍-ကျေးဇူးကျေး၍ ဆေးနာပြုလေးတော့၏၊ သို့ရာတွင်ထိုဆောင်ရွက်ခဲ့တဲ့ ကိစ္စ အရေးမလွန်အောင်မြင်တဲ့အခါကျတော့၊ နတ်ဘုရားကိုအပြစ် မတင်မိမိ၏ ကံအဲမွာ ကို ပြီးရလေတော့ ၏-အဘယ်မျှဆိုးဝါးသနည်း။

၁၇၇။ ကန်တော့၏ ဖုန်းကြေးက ဆုပေး၏၊ ၎င်းကို လူကြီးက်များသောကိစ္စဟုဆိုသည်။

၁၇၈။ ယခုသော်ဘာကာတရားအားလုံးနှင့်မကွပါဘဲ ကျမ်းစာအားလုံးဟာ လူသေး၏ လက်ရာဘွေဘဲ ဟူ၍ ဝိစာရဏာ ဉာဏ်ရှိသော၊ လူတိုင်းက သိမြင်ခဲ့လေပြီ၊ ဆုတောင်းပတ္ထနာနှင့် ဇရုံမင်းရိတ်ကိုဖြင့် ကောင်းကင်မှ မိုးဖွဲကလေးတပေါက်တလေကျလာအောင် မမြွှန်ခဲ့သော အချက်ကိုဂုဏ်း၊ မည်သူ၏ဆုတောင်းပတ္ထနာမှမျှ—မိုးဘေး၊ရေဘေး၊ လေဘေး ရောဂါဘေး စစ်ဘေးစသည်တို့ကို မတားဆီးနိုင်သောအချက်ကိုဂုဏ်း ယုံကြည်ချက်ကား သူ၏ကြွေးကြော်အော်မမှကြောင့်၊ မိုးဦးကျလာရသည်ဟူသော ဖါးသူငယ်၏ ယုံကြည်မှု မျိုးသာဖြစ်လေတော့သတည်း။

၁၉၃။ ဘာသာတခုကို အကန်း အရမ်း ယုံကြည်မှုလေးစားမှုသည်၊ ကြက်သရေမဂ်လာရှိသော လုပ်ငန်းမဟုတ်ပေတော့ချေ။

၁၉၄။ ဖုန်းကြေးများနှင့် အနာဂါတ်ဟောမေဒင်ဆရာတို့သည် တပြိုင်နက် ပေါ်ထွက်လာကြကုန်၍ အနာဂတဝင်ကို စဉ်ပြိုင်ဟောပြောကြလေပြီ။

၁၉၀။ ထိုသည့်အစွပြိုလဲသည်နှင့်တပြိုင်နက် တံခိုးပြာ

ဦဟာနှင့် ဖက်စပ်လုပ်ထားသော ဘာသာ သည်လဲ ဖယိုဖရဲ ဖြစ်ကာ မပြန်မဲ့လမ်းသို့ - ဆေကုန်လှမ်း၍ မြန်းရှာရမည့် ကား မြေလက်ခတ်ပင်ဖြစ်၏။

၂၀၄။ စားပေတတ်ဖို့မလို၊ ဝေဘန်ဉာဏ် ရှိဘို့မလို၊ စေတနာသဒ္ဓါဝိရိယရှိဖို့သာလိုသည်။ မဂ်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန် နွေချင်း ပေါက်ရောက်နိုင်သည်ဟူသော ဗမာနိုင်ငံရှိ ကမ္မဋ္ဌာန်းပေး ဆရာတို့၏စကားကို အများကြီးသတိပြုကုန်ရာသည်။

၂၀၅။ ဤအချက်များကို သေချာက်ရှု ဆင်ခြင်ခဲ့သော် ဘာသာသည် လူသားတို့၏ ကိုးတန်းရေး အရှိန်ကို အမြဲ တစေ့ ဆွဲကိုင်၍ထားနေကြောင်းနှင့် ဗဟု ဘာသာသည် လူသားကို အမှောင်တိုက်၍ အောက်ချောင်နှိက် နေကြောင်းကို သိသာနိုင်သည်။

၂၀၆။ လှည်းနှင့် လှေမှော်တော်ယာဉ်ပျံ ခုန်းပျံစသည်အထိ ဖြစ်သော ဂဟပါ၏ ဘိုးတော်မှုများ ဟွင် ဘာသာ၏လက်ရာမည်မျှ ပါရှိခဲ့သနည်း၊ အနာရောဂါနည်း ပါး ရေးဘင်းစင်ရေ၊ ဓာသက်ရှည်ခြင်း၊ ပျော်ရွှင်ရေးတို့ကို အားပေးတတ်သော ဆေးဝါး ဓါတ်ဟာ အနာသက် သာ ကြောင်းကရိယာတန်ဆာပလာတို့တွင် ဘာသာ၏အကျိုးပြုမှု ဘယ်နှစ်ခုပါရှိခဲ့ပေသနည်း။

၂၀၇။ ဘာသာသည်-တိုးတက်သော အစိတ်အပိုင်း မှန်သမျှကို၊ ရှင်းမှာ အာဏာရှိခဲ့ပါလျှင် အမြဲတစေဖိနှိပ်ရှုံ့ချခဲ့ သည် ဘာသာသည် ကြီစည်တွေးခေါ်ခြင်း သုံးသပ် ဝေဖန် ခြင်းနှင့်တကွ၊ သိပ္ပံပညာ အဖြာဖြာတို့၏ ကြီးမွာသော ဇရာမ ရန်သူအစစ်အဖြစ်ကြီးဖြစ်ခဲ့ပေလေပြီ။

ဘာသာသည်၊ လူသားကို မည်သည့်အခါမျှ လွတ်လပ်
အောင်မဖန်တီးခဲ့ချေ။
ထို့ပြင် အကျင့်စာရိတ္တ ကောင်းအောင်လုလွှဲရိယ
ရှိအောင်၊ ရိုးသား ဖြောင့်မတ် အောင်၊ ကိုယ့်ကိုယ်ကို
စောင့် စည်း ထိမ်းသိမ်း တတ်အောင် ပြုပြင် မဆုံးနှင့် ခဲ့ချေ။
ဘာသာလက်ကိုင်ရှိသူများသည်၊ အာဖရိကတိုက်မှ လူရိုင်းများ
ထက်၊ အကျင့်စာရိတ္တလုလွှ ဝိရိယသံယမနှင့် ရိုးသား ဖြောင့်
မတ်မှုဆိုင်ရာမှာ၊ အဘယ်မှာသာလွန်ကြကုန်သနည်း။

၂၀၈။ သဘာဝဓမ္မ၏ အဂိုအလိုမရှိ တိကျပြတ်သား
သော ညီမျှမှုကို ယုံကြည်သူ လူသားအဖို့မှာ ဘာသာသည်
လုံးဝပင်သုံးမရသော အရာဖြစ်၏။

၂၀၉။ ကျွန်ုပ်တို့သည် ပရိတ် မေတ္တာဖြင့်ရင်း ပဒ္မာ
ဇနိယကမ္မဝါ၏ တံခိုးအာဏာတို့ကို ဖျော်ဖြေခြင်းချမ်းသာ
အောင်ပြုလုပ်နိုင်မည်သော။

၂၁၀။ လူသားသည် နိုင်ငံရေးမှ ကပ္ပါမြင့်သို့
ရောက်လာသော တိုင်းခြားသားမဟုတ်ချေ၊ စင်စစ်မှာ၌ကပ္ပါ
မြေကြီးမှပေါက်ဖွားတဲ့မြသားပင်ဖြစ်ရချေမည်။

၂၁၄။ လူသားသည် ကပ္ပါမြေကြီးခါသားထူး သား
မြတ် ဖြစ်စေကာ အခြားအခြားသော ကပ္ပါ၏ အနှစ်ရတနာ
များကဲ့သို့ပင် မိုးပေါက်ကျ(ဝါ)မိုးကျရွှေကို မဟုတ်ဖဲ့မြေကြီးက
ထုလုပ်ဖန်ဆင်းလိုက်သော အလှဆုံး အကောင်းဆုံး အပြည့်စုံ
ဆုံး အရပ်သာဖြစ်သည်။

၂၂၀။ လူ၏ကိုယ်ကာယ အစိတ်အပိုင်းတည်ဆောက်
ပုံဆိုင်ရာ၌။ပ။ အဆင့်ဆင့် ပြောင်းလဲတိုးတက်လာခြင်းဟူသော
အယူအဆအနုမာနကို ဇကန်အမှန်ဟူ၍ လက်ခံနိုင်သော် သာ

လျှင် အထက်ဖေါ်ပြရာပါ အချက်တို့ကို ယုတ်ရှိရှိ ချက်မိမိနှင့် ထိုရောက်ကြေလည်ဖွာ ဖြေရှင်းနိုင်ပေလိမ့်မည်။

၃၂၆။ လူသားသည် လွတ်လွတ်လပ်လပ်ကိုးကွယ်မှု ဟူသော အဓိပ္ပါယ်ကင်းမဲ့သည့်စကားလုံးကိုမိမိ၏ အာဘိဓါန် စာအုပ်မှ ပယ်ထုတ်၍ ပစ်နိုင်လျှင် သူသည် လူလောက သားတရပ်လုံးကို စေတနာ ထား၍ ကိုယ်ချင်းစာ တရားပွါးများနိုင်လေလိမ့်မည်။

၃၂၇။ ဗုဒ္ဓ ဝေါဟာရ သည် ဗုဒ္ဓဘာ စရိယ ဟူသော ကိုယ်ကျိုးရှာဟရားကို စရိယသုံးပါးတွင် လက်ဦးအစ ပထမ၌ ထားခဲ့သည်မဟုတ်တုံးလော။

၃၂၈။ လူသားသည် ဘာသာရေး၊ သိုမဟုတ် နိုင်ငံရေးစသော မည်သည့် အစည်းအရုံး၏ ကျွန်သပေါ်က်မျှ မဖြစ်သင့်ရေ၊

၃၂၉။ လူသေပြီးနောက် လူသားစင်စစ် ပင် အမြဲဖြစ်သည်ဟုကံသေကံမဆို မျေသေင်ကောင်းမှုကုသိုလ်နှင့်မကောင်းမှုဒုစရိုက်ဟူသော ကံတို့၏ အကျိုးတရားများ ကွယ်ပျောက်၍ သွားပေရာ၏ဟု၍ ကမ္ဘာဒီပုဋ္ဌေါလ်တို့က မသာယာသောစိတ်တို့ဖြင့်စောဒကတက်ကြွပေရာ၏၊

၃၃၀။ လူသားသည် သေပြီးနောက်၌ဆက်လက်၍ဖြစ်ရှင်းမည်ဆိုလျှင် လူမှတပါး အခြားသော သတ္တဝါအဖြစ်သို့ မရောက်နိုင်။ပေ။

မည်သူ၏ဒေသနာကိုမှ မငဲ့ကွက်ဝဲ ၊ရက်ရက်စက်စက် သံမှိုနှက်သလို လေးနက်ကြန့်မိုင် လှဲယိုင်မပို၊ ကြိုးစွာသော သမာဓိဖြင့် ထိမိဘည်မြဲ မှတ်စွဲပိုက်ကြီး နှစ်လုံးမှကြကုန်ရာသတည်း။

၃၇၄။ သူတို့သည် မည်သည့်မှုကျူပါဒ်ဌ ကျွန်းစာကိုမျှ သွတ်လွတ်လပ်လပ် ဖတ်ကြားသင်ယူ၍ စဉ်းစား ဝေဖန်မှုကို မပြုရဲကြချေ၊ သူတို့သည် ကြက်ဇူရွေးမျှားကဲ့သို့ သင်ယူခဲ့ကြကုန်၏။ပ။ သူတို့သည် အနှစ်(၂၅၀၀) ကျော် က ဓါတ်ပြားဟောင်းကြီးများကို ယခုတိုင် ဖွင့်လျက် ရှိကြကုန်သေး၏။ ဘာသာရေးဆိုင်ရာအစည်းအရုံးကြီးများလည်း ဓမ္မဆရာ ဖုန်းတော်ကြီးများကဲ့လွတ်လွတ်လပ်လပ် စဉ်းစားဝေဖန်ရန်အခွင့် မရရေးပေးနိုင်လောက်အောင် ယဉ်ကျေးမှုမရှိခဲ့ဘေးချေ။

၃၇၅။ အများဆုံးသော ဖုန်းတော်ကြီးများသည်၊ အယူသည်း ခေါင်းမာသူများ ဖြစ်ကြ၍ ဘုရားတိတ်စာပေ တို့၏ ဩဇာအာဏာကို မလွန်ဆန်ကြနိုင်ကြချေ။ သူတို့၏ဝတ္ထုရားကား- သူတို့ဘွင် အတွင်းစိတ်ဓါတ်ကို ဖေါ်ပြနိုင်မဟုတ်ခဲ့ချေ။ သူတပါးတို့၏ အယူအဆ အနုမာနကို ပြန်ဆိုရွတ်ဖတ်ခွန်သာ ဖြစ်သည်။

၃၇၆။ သူတို့သည် ဤငရဲ-ကောင်းကင်ဘုံနန်းအစရှိ သောပြဿနာများနှင့်ပတ်သက်၍စုံစမ်းစစ်ဆေးမှုကို မည်သည့် အခါမျှပြုလိုစိတ်မရှိကြချေ။ ဖုန်းတော်ကြီးများသည်၊ အထွင်သမားများ မဟုတ်ကြပေ၊ ဒူးတုလိုက် နောက်ခြောင်ခံတို့သာ ဖြစ်ကြကုန်၏။

၃၇၇။ သက်ဒေသသာဓက ယုတ္တိမျှမရတဲ့အချက်များကိုယုံကြည်မှုသည်၊ ဘာသာကိုင်းက အား ပးသော သူတော်ကောင်းတို့၏ ဘုစာရတနာဖြစ်သေးသည်၊ လိုရင်းဆိုရဒေသာသူတို့သည်စားရေး-သောက်ရေး-ဝတ်ရေးအတွက် ယုတ္တိယုတ္တာကင်းမဲ့သော အကြားအာမွေးနှင့် တံခိုးပြုပြီဟာများကို ပြောဟော၍နေကြရကုန်၏။

စစ်ဆေးဝေဖန်မှုသည်ယုတ်မာသော လုပ်ငန်းဖြစ်သည်
ဟူ၍ရင်းစဉ်းစားတွေးတောမှုသည်ရဲတံခါးကိုဖွင့်သောသော့
ဖြစ်သည်ဟူ၍ရင်း၊ ပြောဟောလျက်နေကြကုန်၏၊ ကောင်းမြတ်
သောပါရမီကုသိုလ်ဟူသမျှသည် အဝိဇ္ဇာနှင့်သဒ္ဓါ(၀၂)မသိမှု
နှင့်ယုံကြည်မှုတွင်အရေးစိုက်သည်ဟူ၍ ဟောပြောကုန်၏။ အ
များအားဖြင့် သူတို့သည် တက်လူဖြစ်သော ခေတ်သားတို့၏
ဟဒယကိုဓာဉီးဇော်ကိုပါအဆိပ်ခတ်လျက် နေကြကုန်၏။

သေသူအဖြစ်သင်းချိုင်းကုန်းသို့လိုက်ပြီးလျှင်၊ တကယ်
ဖြစ်ပျက်ရန်အလားအလာမရှိသော အမြုဝတ်များကိုပေးကြ
ကုန်၏။ သေမျိုသွားလေပြီးသူများတမလွန်လောကဥစ္ဆာကြည်လင်
ရှင်ပြုချမ်းသာ သုခရရှိရေးအတွက် ရည်မှန်း၍ ဆွမ်းသွတ်ကြွ
ကုန်၏၊ ပိဏ္ဍာ ကျွေးကြကုန်၏၊ အမျှအတန်း ဝေကြကုန်၏။
အေး-သူတို့သည် သူတို့၏သက်ထိမ်းလမ်းကိုထွင်ရာတွင်ကား
အထူးအချွန်အလွန်ကျွမ်းကျင်တော်မူကြကုန်၏တကား။

၃၀၅။ ဖုန်းတော်ကြီးများနှင့်စာပြဆရာကြီးများသည်
ရှေးလူတို့၏ဖြစ်စဉ်ကို လူယား၏ဝေဖုန်ဥာဏ်ထက် ပိုမို၍အ
လေးပြုခဲ့သေး၏၊ ထိုမျှလောက်ကာလပတ်လုံး လူသားသည်
ဘာသာမှုဂုဏ်း၊ စာသင်ကျောင်းမှုဂုဏ်း၊ ကြီးကျယ်မှုနှံမြတ်သော
အကျိုးတရားကို ဖွဖွနုနုထွားထွား ခံစားရလိမ့်မည်မဟုထ်ချေ။

၃၀၆။ သားနှင့်အမိ လင်နှင့်မယား သွေးသားရောင်
ရင်း၊ လူနှင့်လူခြင်း ကွဲပြားခြင်းတို့ကား ကျွန်ုပ်တို့သချာဗွာ
မသိရသော ဘာသာရေးဘွဲ့အတွက်ကြောင့်သာ ဖြစ်တတ်
လေသည်။

၃၀၇။ လူသားတို့၏ ကိုယ်ကာယဒွန်ပေါင်းစပ်ဖွဲ့စည်း
ထားရှိသူသားဆင်ခြင်တုံပညာ၊ အသိဉာဏ် အလိမ္မာတို့ဖြင့်

မွန်းမုံထုတေ၍ထားဧသာလူ သားဇာစားသောက်-ရှူး-ရှိုက်ဟူ
သောကိုရိယာသုံးမျိုး တို့ဖြင့် ပြုပြင်၍ထားအပ်သောမဟာဘူတ
ရုပ်ကြီးလေးခုတို့သည်၊ (ဝါ ဓါတ်သေ-ဓါတ်ရှင်ဟု ခေါ်ဆို
အပ်သော "မက်တားနှင့် ဖို့စ်" တို့သည် မူလသဘာဝအားဖြင့်
အနုဝါဒိ-အနန္တ အစမှထင် အဆုံးကြည့်၍ သတ္တိရှိခြင်းကြောင့်
ကိစ္စတုံး လက်စသတ် ပြတ်စဲချုပ်ငြိမ်းခြင်းတို့ကား မရောက်
နိုင်ချေ။ယင်းသို့မရောက်နိုင်လျှင်။ထိုမဟာဘုတ်ရုပ်တို့သည်လူမှ
စာပါးအခြားသတ္တဝါတို့၏ငုံပန်းသကွဲ၊နှလုံးကွဲစေသွင်ပြင်ကို
မည်သည့်အခါမျှ ဆောင်ယူတော့မည် မဟုယ်တော့ချေ။ ထို
ကြောင့်-ကျွန်ုပ်တို့သည် လူသား၏ကိုယ်ကာယဌာ ပေါင်းစပ်
ဖွဲ့စည်းထားသောမဟာဘုတ်ရုပ်တို့၏အချိုးအစား ဖေါက်ပြန်
●ပြောင်လွဲမှုဖြစ်ပေါ်ခြင်းကြောင့် သေသွားသည်ဟုဆိုရသော-
"လူသားသည် ဘဖန်ပြန်၍ အချိုးအစားကိုက်ညီစွာ
ပေါင်းစပ်ဖြစ်ပေါ်ရန် ညီညွတ်သောအကြောင်း ရှိသေးလျှင်
လူသားစစ်စစ်မှတပါး၊အခြားမည်သည့်သတ္တဝါမျိုးမှမဖြစ်နိုင်
တော့ပြီ"ဟူ၍ ကျွန်ုပ်တို့အပြတ်အသတ် ဆုံးဖြတ်ချက်ချမှတ်ခဲ့
လေပြီ။ထိုသို့ဆုံးဖြတ်ချက်ချပြီးလျှင်(လူသေလူဖြစ် အတိဒမ္မာ)
နှင့်ယှဉ်ယက်၍ တိုးတက်ဝေဖန် စဉ်းစားဉာဏ်နှင့် အားအန်
သွန်ထုတ် သုဒတသနအလုပ်ကို ဆက်လက်ဆောင်ရွက် လုပ်
ကိုင်နိုင်ကြစေရန်-ဤမည်သောလူသေလူဖြစ်ပြဿနာကို၊ က
ဖယ်ရှင်တို့၏သက်သို့ဘင်ဆက်လိုက်ပါသတည်း။

လူဒသလူဖြစ်စာအုပ်မှကောက်နှုတ်ချယ်မိဘွဲ့။မှုမှန်။

မဟော်သဓါစာပုံနှိပ်တိုက်၊ ၃၅၁၊ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းလမ်း၊ ရန်ကုန်မြို့၊ ဦးရွှေဝင်း မှတ်ပုံတင်အမှတ် (၀၄၁၅) ကရိုက်နှိပ်၍၊ ပြည်ထောင်စု မြန်မာနိုင်ငံ ကျောင်းထိုင် ဆရာတော်များ အမွှဲချုပ်မှ၊ ထုတ်ဝေဖြန့်ချီသည်။